

စာပေဗိမာန်စာမဆူ

မြို့မြောက်ကင်း၍လမ်းသာ

မောင်ဆွေ (လယ်ဝေး)

မြို့မြောက်

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု (၁၅၀၀)

တန်ဖိုး (၅၀၀) ကျပ်

ပုံနှိပ်ရေးနှင့်စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်း
စာပေဗိမာန် စာတည်းမှူးချုပ်က
မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၄၉၂) ဖြင့် ရိုက်နှိပ်၍
မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၉၁၁) ဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။

နိဂါမနိ အရေးသုံးပါး

- ၀ ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး - နိအရေး
- ၀ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး - နိအရေး
- ၀ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး - နိအရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- À ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- À နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေး ကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- À နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- À ပြည်တွင်းပြည်ပ အဓျက်သမားများအား တုံ့ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

မြို့မှောင်တင်း၍ လမင်းသာ

ပါဝင်သရုပ်ဖော်သည့်များ

- ဆရာခင်မောင်မြင့် - သာယာကုန်းရွာ မူလတန်းကျောင်းဆရာ၊
ရပ်ကျိုးရွာကျိုးသယ်ပိုးသူ။
- ကိုမြမောင် - ရွာ၏ကာလသားခေါင်း။
- မျက်သွယ် - ဦးအောင်ဘန်း၏သမီးကြီး၊ တင်မောင်ရင်မှ
တစ်ဖက်သတ်ကြိုက်နေသူ။
- မျက်ခြယ် - ဦးအောင်ဘန်း၏သမီးငယ်၊ ဆရာခင်မောင်မြင့်
နှင့်ရည်ငံနေသူ။
- မောင်သန့် - ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင်ဟုအမည်ခံလျက် လိမ်ညာ
သူ၊ ထောင်ထွက်။
- တိမ်လွှာ - သိဒ္ဓိရှင်၏တပည့်၊ အဘတိမ်ပာဖြစ်ဟန်ဆောင်
လိမ်သူ၊ ထောင်ထွက်။
- စိန်အောင် - လူလိမ်နှင့်တစ်ဖွဲ့တည်းသား၊ ထောင်ထွက်။

မောင်ဆန္ဒ (လယ်ဝေ)

- တင်မောင်ရင် - သူကြီးဦးကောင်းသား၊ မိဘဂုဏ်ရွှိန်ဖြင့်
စာရိတ္တပျက်ပြားနေသူ။
- ဒေါ်စိန်တုတ် - ရွာ၏ကာလသမီးခေါင်း၊ အပျိုကြီး။
- ဦးဘလှ - လောကုတ္တရာစာပေနဲ့စပ်ပြီး မောင်တော်ဦး
စေတီဂေါပကလူကြီး။
- သောင်းထိုက်စိုး - စခန်းမှူး၊ မြို့မရဲစခန်း။
- အောင်ဒင် - နယ်ထိန်း၊ ရဲတပ်ကြပ်။
- ညိုမြနှင့်အခြား - ရွာ၏သမီးပျို။
- ဦးအောင်ဘန်း - ပစ္စည်းဥစ္စာကုံလုံကြွယ်ဝသူ၊ မျက်သွယ်နှင့်
မျက်ခြယ်၏ဖခင်။
- ဒေါ်သေးတာ - ဦးအောင်ဘန်း၏ဇနီး၊ မျက်ခြယ်တို့၏မိခင်။
- ကိုခင်မောင် - အရပ်ထဲ ပေပေတေတေနေသူ၊ အရက်
သမား၊ ဖဲသမား။
- မကျင်မြ - ကိုခင်မောင်၏ဇနီး။
- သက်ထွန်း - ရွာစာကြည့်တိုက်တာဝန်ခံ။
- သက်တင်၊ တင်ခ - ရွာသူရွာသားများ။

ပြက္ခာန် (၁)

- မီး - ပြခွင်တစ်ခုလုံးမီးမှောင်ချထားပြီး ပြည်ဖုံးကန့်လန့်ကာကို ဆလိုက်မီးဖြင့် ကွက်ထိုးလျက် ပရိသတ်၏ အာရုံကို ပြခွင်ပေါ်၌သာ စုစည်းထား။
- အသံ - ပရိသတ်အားလုံးကြားနိုင်အောင် အသံသွင်းတိပ်ခွေဖွင့်ပေး။ ဇာတ်ဖွင့်တီးလုံးဆုံးသည်နှင့် ခွင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စဉ် အသံသွင်းခွေကို စတင်ဖွင့်။
- ဇာတ်ညွှန်း - ဇာတ်ဖွင့်တီးလုံးဆုံးသည်နှင့် ဇာတ်ညွှန်းဆရာက ပြည်ဖုံးကန့်လန့်ကာဖုံးနောက်ကွယ်မှ တည်ငြိမ်ပြတ်သားသည့်အသံနှင့် ဇာတ်လမ်းကို ပရိတ်သတ်နှင့်မိတ်ဆက်စကားပြော။

“ရွှေပွဲလာပရိတ်သတ်များခင်ဗျား . . . ယခု ကျွန်တော်များတင်ဆက်သည့် “မြူမှောင်ကင်း၍ လမ်းသာ” ပြဇာတ်ဟာ ချစ်၊ ညား၊ ကွဲဆိုတဲ့ သမ ရိုးကျ အချစ်ဇာတ်လမ်းတစ်ခုမဟုတ်ပါဘူး။ အချစ် ဇာတ်လမ်း မဟုတ်ဘူးဆိုပေမယ့် အချစ်ဇာတ်လမ်း

တစ်ခုပါပဲလို့ ဦးစွာဝန်ခံလိုပါတယ်။ ဒီအချစ်
 ဇာတ်လမ်းဟာ လူတစ်ဦးစီရဲ့ ခံစားချက်ဘဝသရုပ်
 ဖော်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ ရှိသင့်
 တဲ့၊ ထားအပ်တဲ့ အချစ်စိတ်ကို ထင်ဟပ်ပြသမယ့်
 ပြဇာတ်တစ်ပုဒ်လို့ဆိုရမှာပါ။

ရွှေပွဲလာပရိသတ်များခင်ဗျား... ကျွန်တော်တို့
 တစ်တွေဟာ လူမှုရေးနယ်ပယ်တွင်းနေကြတော့
 လူအချင်းချင်း ချစ်ခင်ဖို့၊ တစ်မိသားနဲ့ တစ်မိသား
 ချစ်ခင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဒီထက်တစ်ဆင့်မြင့်ပြီး
 ချစ်ခင်ဖို့ကြတော့ မိသားစုတွေ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့
 ကိုယ့်ရွာ၊ ကိုယ့်ရပ်၊ ကိုယ့်မြို့၊ ကိုယ့်တိုင်းပြည်အပေါ်
 ချစ်မြတ်နိုးစိတ် ရှိရပါမယ်။ တစ်ခါ တစ်ဆင့်မြင့်ချစ်ဖို့
 လိုတာကတော့ ကိုယ်နဲ့ဆက်သွယ်နေတဲ့ တိုင်းပြည်၊
 ဒေသ၊ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးအပေါ် ချစ်တတ်ဖို့လိုပါ
 တယ်။ ချစ်တတ်တယ်ဆိုတဲ့ နေရာမှာ လူနဲ့လူချင်း
 ဗြဟ္မာစိုရ်တရားအခြေခံတဲ့ ချစ်ခြင်းနဲ့ချစ်ကြဖို့၊ လူနဲ့
 ပတ်ဝန်းကျင်တို့ရဲ့ ဆက်သွယ်မှုအပေါ် ရိုးသားဖြူစင်
 စိတ်နဲ့ ချစ်ကြဖို့လိုပါတယ်။ ဒီကိစ္စဟာ အင်မတန်
 သိမ်မွေ့သလို နက်ရှိုင်းမှုလည်းရှိပါတယ်။ မိမိနဲ့
 ပတ်ဝန်းကျင်ဆက်ဆံရေးမှာ ကိုင်းကျွန်းမီ၊ ကျွန်း
 ကိုင်းမီဆိုတဲ့ သဘောတရားရှိလေတော့ မိမိရဲ့

ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ် တန်ဖိုးထားလေးစားမှုတစ်ရပ်
ဟာ ချစ်ခြင်း တရားလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ရွှေပွဲလာပရိတ်သတ်များခင်ဗျား... လူမျိုးတိုင်း
လူမျိုးတိုင်းဟာ မိမိ အပိုပြုရာ ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ်
သံယောဇဉ်ရှိစိတ်၊ စွဲလန်းတပ်မက်စိတ်ဆိုတာ
ရှိတတ်ပါတယ်။ လူမှုရေးနယ်ပယ် ကျယ်ပြန့်သကဲ့သို့
ယဉ်ကျေးမှုရေးရာတွင်လည်း အမြောက်အများရှိပါ
တယ်။ လူမျိုးတစ်မျိုးနဲ့တစ်မျိုး ယဉ်ကျေးမှုလေ့
စရိုက်မတူညီ ခြားနားကွဲပြားကြပါတယ်။ ဒီကွဲပြားမှု
ဟာ ပဓာနမကျပါဘူး။ ကိုယ့်ယဉ်ကျေးမှုလေ့စရိုက်
အပေါ် တန်ဖိုးထားတဲ့ စိတ်ဓာတ်သာလျှင် အဓိက
ဖြစ်ပါတယ်။

ရွှေပွဲလာပရိတ်သတ်များခင်ဗျား... လူမျိုး
တစ်မျိုးမှာ ဘာအရေးကြီးဆုံးလဲ။ ဒီမေးခွန်းကို
ကိုယ်တိုင်ပြန်မေးကြည့်ပါ။ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဒီအခါမှာ
တူညီတဲ့အဖြေ တစ်ခုတည်းပဲ ရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါ
ကတော့ ကိုယ့်လူမျိုးအပေါ် ချစ်စိတ်၊ ကိုယ့်မြေ
ကိုယ့်ရေ၊ ကိုယ့်နိုင်ငံကို ချစ်စိတ်၊ ပြီးတော့ အမျိုးသား
ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်ကို မြတ်နိုးစိတ်၊ ချစ်စိတ်ပဲ
ဖြစ်တယ်လို့ အဖြေရပါမယ်။ အဲဒါဟာ နိုင်ငံသား
တစ်ယောက် ထားရှိရမယ့် တာဝန်လည်းဖြစ်ပါတယ်။

ပြဇာတ်နဲ့ ဇာတ်ပွဲကို ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ အနုပညာရသကို စွဲလန်းနှစ်သက်တဲ့ ရွှေပွဲလာများခင်ဗျား။ ဒီနေ့ ကျွန်တော်တို့ တင်ဆက်မယ့် “မြို့မှောင်ကင်း၍ လမင်းသာ” ပြဇာတ်ဟာ လူတိုင်းမှာရှိသင့်တဲ့ အချစ် အကြောင်း တင်ဆက်ပြသတဲ့ ပြဇာတ်တစ်ပုဒ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဇာတ်လမ်းအခြေတည်တာကတော့ အညာကျေးလက်က အမျိုးဘာသာသာသနာထွန်းကားတဲ့ “သာယာကုန်း” ဆိုတဲ့ရွာလေးဖြစ်ပါတယ်။ မြို့နဲ့မနီးတော့ကြီးမိုက်မည်း ဒေသဖွံ့ဖြိုးမှုခေတ်နောက်ကျတဲ့ ဒီရွာသူရွာသားတွေဟာ မြန်မာပီပီ ရိုးသားတယ်။ ဇော်ရွှေတယ်။ ယုံကြည်လွယ်တယ်။ တစ်ဖက်သားအပေါ် အကောင်းမြင်စိတ်ရှိတယ်။ အဲဒီရိုးသားခြင်းဆိုတဲ့ အားနည်းချက်အပေါ် အခွင့်ကောင်းယူပြီး မသမာသူတို့က လှည့်ကွက်ဆင်၊ ကလိန်ဉာဏ်တွေ ထုတ်ပြီး အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်တွေ ဖျက်ဆီးဖို့ ကြံရွယ်ပါတယ်။ ဒီကြံရွယ်ချက်ပျက်ပြားအောင် စည်းလုံးညီညွတ်မှုနဲ့ မျိုးချစ်စိတ် ပေါင်းစပ် တွန်းလှန်တဲ့အကြောင်းတင်ပြထားပါတယ်။

ရွှေပွဲလာပရိတ်သတ်များခင်ဗျား . . . အချစ်အကြောင်းကို အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ တင်ဆက်ပြသတဲ့ အနုပညာရပ်ဝန်းမှာ ကျွန်တော်များက တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ

ဖွဲ့လျက် တင်ဆက်လိုက်တဲ့ "မြို့မှောင်ကင်း၍ လမ်း
သာ" ဇာတ်အစ၊ အခန်းပထမကို ဒီလိုလျက် ပြည်ဖုံး
ကန့်လန့်ကာ ဖွင့်လှစ်လိုက်ပါတယ်။ ရှုစားအားပေး
တော်မူကြပါ။

ဇာတ်ညွှန်းဆရာ၏ စကားအဆုံးတွင် တီးဝိုင်းမှ
အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး၊ ဆုံးလျှင် လောကဓံသီချင်း တီးကွက်ပြောင်း
တေးသီချင်းသံနှင့်အတူ ပြည်ဖုံးကန့်လန့်ကာကို တဖြည်းဖြည်းဆွဲတင်။

* * * * *

မြကွက် (၂)

- နေရာ - အုတ်ရိုးနီဖြင့်ကာရံထားသော အကျဉ်းထောင်တစ်ခု၏ ရှေ့မျက်နှာစာ။
- အချိန် - နေ့လယ်ပိုင်း။
- အခမ်းအနား - အကျဉ်းထောင်တစ်ခု၏ အုတ်ရိုး၊ ထောင်ရုံး၊ ဗူးဝပ်ကို ပေါ်လွင်အောင် ရေးဖြယ်ထားသည့် ဖောက်ပန်းချီကား၊ ကရွင်၏ ဘယ်ဘက်၊ အုတ်ရိုး၏ ရှေ့ဘက်တွင် ကပ်ပေါက်နေသော သစ်ပင်တွင် ရေအိုးစင်တစ်စင်း၊ ရေအိုးတွင် ရေဖြည့်ထားပြီး သံကြိုးနှင့်တွဲလောင်းချဆွဲထားသည့် သောက်ရေခွက်ကို အဖုံးနှင့်ချိတ်ဆွဲချည်ထား။
- မီး - ပြခွင်ကို နီကျင်ကျင် မီးရောင်ဖျန်းထား။ အုတ်ရိုးနီကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နိုင်အောင် ကရွင်အောက်မီးများဖြင့် ပင့်ထိုးထား။
- အသံ - ဖောက်ရုပ်များ၏ အသံကို သဲကွဲပီပြင်အောင် ကြားစေရန် အသံဖမ်းခွက်များ တပ်ဆင်ထားစေ။
- ဖောက်ဝင်ပစ္စည်း - ထောင်ထွက်သုံးစွဲ၏ ဟောင်းနွမ်းသော အဝတ်အစား၊ ဖြတ်လျှောက် ဖောက်ရုပ်များ၏ သစ်လွင်သည့် အဝတ်အစား၊ လမ်းပေါ်တွင် ပြေးလွှားနေသည့် ကားများ။

ဇာတ်ညွှန်း - အခန်းပြောင်းတီးလုံးဆုံးသည်နှင့် ကခွင်တစ်ခုလုံး အပ်ကျသံပင် ကြားလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွား။ ထိုအခါ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ကောင်းသည့် ထောင်ပူးဝဖွင့်သံပေါ်လာ။ ဗူးတံခါးမှ မောင်သန်းစိန်အောင်၊ တိမ်လွှာ သုံးဦး ဗူးတံခါးကို ငုံ့ထွက်လာ။ နှစ်နှင့်ချီ၍ အကျဉ်းကျခံရပြီ။ လွတ်မြောက်လာချိန်တွင် ပတ်ဝန်းကျင်လေကို အငန်းမရရှုပြီ။ လောကသစ်ကြီးကို နှစ်လိုစွာဖြင့်ကြည့်ပြီး ကျေနပ်နေဟန်ဖြင့် မောင်သန်းစိန်ပြော။

မောင်သန်း - အား . . . (အသက်တဝရှု၍ က်ဟန်) အားပါးပါး။ အရသာရှိလိုက်တာကွာ။ ဒီလိုလေကောင်းလေသန့်ကို အားရပါးရမရှုရတာကြာပြီ။ အရသာရှိပုံများဘယ်အရသာနဲ့မှမတူဘူး။

စိန်အောင် - မင်းက ပိုပြန်ပြီ။ အထဲနေရတုန်းက တိုက်ပိတ်ခံနေရလို့လား...။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မမြင်ရ၊ မတွေ့ရတာကလွဲပြီး ဒီလောက်ကျဉ်းကျဉ်းကျပ်ကျပ် မနေရပါဘူး ငါ့ကောင်ရာ...။

မောင်သန်း - ဟဲ့ဝတုံ။ ကျဉ်းကျဉ်းကျပ်ကျပ်မနေရပေမဲ့ လှောင်အိမ်ထဲထည့်ခံရတဲ့ ငှက်ငယ်လို နေခဲ့ရတဲ့ဘဝလေ . . . သွားလာလှုပ်ရှားလို့ရတယ်ဆိုပေမဲ့ ဒီလိုလွတ်လပ်မှုရှိလို့လား...။

စိန်အောင် - ဟ၊ ထောင်ချပါတယ်ဆိုမှ မောင်မင်းကြီးသားကို
 ဟော်တယ်မှာထားသလိုမျိုးတော့ ထားမလားဟ။
 အကျဉ်းသားပီပီ အချုပ်အနှောင်တော့ ခံရမှာပေါ့။

တိမ်လွှာ - ကဲ၊ တော်ကြစမ်းပါကွာ... အရေမရအဖတ်မရစကား
 တွေပြောမနေနဲ့။ ခု ကိုဘယ်သွားမလဲ၊ ဘာလုပ်မလဲ။
 လောလောဆယ်က မနက်စာဝမ်းဖြည့်ဖို့ လိုတယ်
 (ဝိုက်ဆာနေသည့်ဟန်ဖြင့် ဝိုက်ကိုနှိပ်ရင်း မျက်နှာ
 ရှုံ့ရှုံ့လျက်ပြော)

မောင်သန့် - ဒီစားခုတ်ကလည်း အစားအသောက်ကိစ္စပဲ လောနေ
 တယ်။ လွတ်လပ်မှုအရသာလေး အားပါးတရခံစား
 ပါရစေဦး။

တိမ်လွှာ - လူနဲ့အတည့်ဆုံးက အစားပဲ။ စားရေး၊ နေရေး၊ ယတ်
 ရေးဆိုရာမှာလည်း ဒီအရေးကဦးစားပေးလေကွာ...။

မောင်သန့် - ဟုတ်ပါပြီ။ ဒီကိစ္စ နောက်စဉ်းစားမှာပေါ့။ ဒီမယ်
 တိမ်လွှာ... တို့တစ်တွေ အကျဉ်းထောင်ထဲနေခဲ့ရတာ
 ဘယ်ကလောက် စိတ်ပျက်စရာကောင်းလဲ။ တစ်နေ့
 တစ်နေ့ သြဝါဒပေးတာတွေလည်း လွန်ရော၊ ထောင်
 ဆိုတာ လူကောင်းတွေမနေသင့်တဲ့အရပ်၊ လူဆိုး
 လူဝိုက်တွေစုစည်းထားတဲ့ နေရာ၊ ဒီနေရာကို နောင်
 မရောက်အောင် စိတ်ကောင်းမွေးကြပါ။ ဘာဘာ
 ညာညာ သြဝါဒ ရွှေလိုက်တာ နေ့စဉ်ပဲ။

- စိန်အောင် - ဒါဟုတ်သားပဲ။
- မောင်သန့် - ဟုတ်တာ သူတို့ပြောမှလား၊ ငါ့လူရ။ ထောင်ထဲရောက်မှတော့ လူကောင်းမဟုတ်လို့ရောက်ကြတာပဲ။ မိုးလို့ရောက်လာသူ၊ လူလို့ဝင်လာသူ၊ တိုက်လို့ အကျဉ်းချခံရသူတွေဆိုတာ မပြောဘဲနဲ့ သိပါတယ်။
- စိန်အောင် - သိပေမဲ့ အသိခေါက်ခက် အဝင်နက်နေတဲ့ မင်းလို လူတွေရှိတယ်လေ...။
- မောင်သန့် - ဟေ့ကောင်၊ ဘိန်းစားချင်းအတူတူ တစ်လုံးပိုမရွံနဲ့။ မင်းရောကောင်းလို့လား။ အချောင်ရရင်ကိုမယ် လျှိုမယ်၊ သူများမျက်ခုံးမွှေးပေါ်စကြီလျှောက်မယ်။ ဘယ်တော့မှ လက်ကြောတင်းအောင်မလုပ်ဘဲ တစ်ဖက်လူအလစ်အပိုက်ကြည့်ပြီး မိုးကုတ်စားနေတဲ့ကောင်ကများ။
- စိန်အောင် - မင်းစကားပြောတာ ကြည့်ပြော (ဒေါသလေသံနှင့်ပြော၍ လက်သီးပြင်ဟန်ပြု၊ တိမ်လွှာမနေသာတော့ဘဲ ဗိုက်နှိပ်နေရာက ပြူးတူးပြာတာ ကြားဝင်တား)
- တိမ်လွှာ - တော်ကြစမ်းပါကွာ။ ဒီမှာ ဆာလို့လောင်လို့ ဘာစားစရာရနိုင်လဲလို့ တွေးနေရချိန် မင်းတို့က တမှောင့် (တိမ်လွှာက အနီးရှိသောက်ရေအိုးမှ ရေကိုတစ်ခွက် နှစ်ခွက် ခပ်သောက်လျက် ဆာလောင်မွတ်သိပ်သည့် ဒဏ်သက်သာအောင်လုပ်)
- မောင်သန့် - ဟေ့ကောင်၊ ဒီလောက်ဆာနေရင်လည်း ဟောဟိုနားကဆိုင်မှာ တစ်ခုခုဝယ်စားလိုက်။

- တိမ်လွှာ - ဘယ်လို... တစ်ခုခုဝယ်စား ဟုတ်လား။ ဘာနဲ့ဝယ် စားရမှာလဲ။ မင်းဂျီတော်ပေးတဲ့ ဝိုက်ဆံရှိလို့ ဝယ်စား ရမှာလား... ၊ ထောင်ထဲမှာ ဝိုက်ဆံမကိုင်ရမှန်းသိ ရက်နဲ့။ ကိုင်ရတယ် ထားဦး။ ဘယ်သူက ထောင်ဝင်စာ လာပြီး ထောက်ပံ့ပေးကမ်းခဲ့လို့ ဝိုက်ဆံရှိရမှာလဲ။
- မောင်သန့် - ဝိုက်ဆံမရှိလည်း တောင်းပေါ့ကွာ... မတောင်းချင်ရင် လည်းလှ။
- တိမ်လွှာ - ဟာ ဒီကောင်။ ဘိုးဘိုးအောင်လုပ်နေပြန်ပြီ။ ငါ့ကို နောင်ဗူးဝက ပြန်ဝင်ရအောင်လုပ်နေပြန်ပြီ။ ဆာရင် ဆာပစေ ငါ့လူ။ တစ်နေ့တစ်ရက်ဖြစ်ဖြစ် အပြင်မှာ နေရတယ်ရှိအောင်နေဦး။
- မောင်သန့် - အဟဲဟဲ။ ဒီလိုတော့လဲ လိမ္မာရေးခြားရှိသားပဲ။ အင်း .. ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ်ကွ။ စောစောက အပျော် လွန်နေလို့ ဆာရလောင်ရမှန်းမသိဘူး။ ခုမှ ဝါလည်း ဆာသလိုလိုရှိတယ်။
- စိန်အောင် - ကဲပါကွာ... မင်းတို့က ယောက်ျားမဟုတ်သလိုပဲ။ ညည်းလိုက်ညှုလိုက်ကြတာ လွန်ရော... တို့တစ်တွေ ခုဖြစ်နေတာ ဆာရုံပဲရှိပါသေးတယ်။ ငတ်မှမငတ် သေးတာ... ယောက်ျားပဲကွာ တစ်ရက်နှစ်ရက်ငတ်ရုံ နဲ့ မသေပါဘူး။ လောလောဆယ် အရေးကြီးတာက တို့ ဘယ်သွားမလဲ။ အဲဒါ စဉ်းစား။

- မောင်သန့် - ဘယ်သွားမလဲ ဟုတ်လား... မင်းကွာ၊ အထူးအဆန်း လုပ်မေးနေတယ်။ ဟေ့ကောင်စိန်အောင်၊ မင်းဆရာ... ငါ့ရော... တိမ်လွှာပါ အိုးအိမ်အတည်တကျရှိလို့လား။ စားတော့ လမ်းဘေးထမင်းဆိုင်၊ အိပ်တော့ ဇရပ်အို ဇရပ်ပျက်၊ သောက်တော့ ရေအိုးစဉ်၊ ဒီဘဝမျိုးနဲ့ တစ်သက်လုံးနေခဲ့ရတာ ရမှ အဆန်းတကြယ်လုပ် မေးနေတယ်။
- စိန်အောင် - ဒါ သိပါတယ်။ လတ်တလော စခန်းချဖို့ပြောတာ... ဒီမြို့မှာ လှုပ်ရှားလို့တော့ မဖြစ်ဘူးလေ...။
- မောင်သန့် - အေး ဒါလည်းဟုတ်တယ်။ တို့ကို ဒီကသိနေတယ်။ ဂျပေဘီတွေ... တစ်ရာကိုးတစ်ရာတစ်ဆယ်တွေ... ငတို့ငလျှိုတွေလို့သိနေတဲ့အပြင် ထောင်ထွက်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်က စားရေးသောက်ရေးခက်မှာ အမှန်ပဲ။
- တိမ်လွှာ - အကောင်းဆုံးကတော့ ထောင်ထဲပြန်ဝင်၊ အဆောင် မှာအိပ်၊ ဖိုကြီးကထမင်းဆွဲစား။ ဒါကတော့ ပူပင်စရာ မလိုဘူး။
- မောင်သန့် - တော်ကွာ... စကားကောင်းပြောစစ်။ စိန်အောင် မင်းမှာ ဘာအကြံအစည်ရှိလဲ။
- စိန်အောင် - (စဉ်းစားတွေးတောဟန်ပြု) အင်း... တစ်ခုတေ တွေးမိတာရှိတယ်။ တို့ကို ထောင်ကပေးလိုက်ဝ ငါ့ရထားဝရမ်းနဲ့ အညာကို တက်သွားမယ်။ ပဲခူးနို့။

နားကသာယာကုန်းဆိုတဲ့ရွာမှာ ငိုအသိတင်မောင်လွင် ဆိုတာရှိတယ်။

မောင်သန့် - တင်မောင်လွင်ဆီရောက်တော့
ပိန်အောင် - (ပိန်အောင်က မောင်သန့်နှင့်တိမ်လွှာကို လက်ရပ်
ခေါ်။ အနားတိုးရန်လက်ရိပ်ပြုပြီး တီးတိုးစကားဖြင့်
လိပ်ပတ်လည်အောင်ရှင်းပြ။ မောင်သန့်နှင့်တိမ်လွှာ
က အားတက်ရွှင်လန်းသော မျက်နှာအမူအရာဖြင့်
ပျော်နေဟန်ရှိနေစေ)

မောင်သန့် +
တိမ်လွှာ - အို... ကေ။ ဘဲရိပ္ပတ် အိုက်ဒီယာ။ မင်းက ကလိမ်
ကကျစ်ကျဖို့အကြံဉာဏ်ဆိုရင် ကောင်းကောင်း
ကြံစည်တတ်တယ်။

ပိန်အောင် - တို့အတွက် လမ်းစပဲလေ... ဒီအကြံအစည်အောင်
ရင် အားလုံးထောပြီ။ ပိုက်ဆံရှိရင် လုပ်ချင်တာလုပ်။
အိမ်တစ်ဆောင်မီးတပြောင်နဲ့ နေချင်နေ။

(သုံးယောက်သား သဘောကျဟန်ဖြင့် တစ်ယောက်
ကိုတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး လက်ဝါးချင်းရိုက်လိုက်ချိန် ပြည်ဖုံးကန့်လန့်ကာ
ကြီးတလိပ်လိပ်ကျ။ အခန်းပြောင်းတီး။)

မြကွက် (၃)

- နေရာ - သာယာကုန်းကျေးရွာ၊ ရွာလယ်လမ်းမ
- အချိန် - ညနေ နေဝင်ရီတရော။
- အခမ်းအနား - ကျေးရွာသရုပ်ဖော် ပန်းချီကားလိပ်။ ရွာလယ်လမ်းမ
၏ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် သတ္တယံမိုး၊ ထရံကာ၊
အိမ်များတန်းစီနေ။ လမ်းမ၏တစ်ဖက်စီတွင် အရိပ်ရ
သစ်ပင်များ၊ မြောင်းများ၌ သရက်၊ ပိန္နဲ၊ အုန်း၊ ကွမ်းသီး
စသည့် သီးပင်စားပင်များ ဝေဆာအုံ့မိုင်းစွာ တည်ရှိ
နေစေ။
- မီး - ပြခွင်တစ်ခုလုံး ကောင်းစွာမြင်နိုင်သည့် မီးဖြင့်ဖျန်း
ပေးထား။
- အသံ - ဇာတ်ကောင်များ၏ စကားပြောသံ ပီပြင်စွာကြားနိုင်
အောင် စကားပြောခွက်များ တပ်ဆင်ပေးထား။
- ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ဆရာခင်မောင်မြင့်၏ ကျောင်းဆရာဇာတ်ရုပ်နှင့်
လျော်ညီသည့်အဝတ်အစား၊ ကာလသားခေါင်းဆောင်
ကိုမြမောင် ကိုယ်ဘလားအင်္ကျီမပါ၊ ပုဆိုးခေါင်းပေါင်း၊
ပေါက်ပြားတစ်လက်။

ဖက်ညွှန်း - အခန်းပြောင်းတီးလုံး ဆုံးသည်နှင့် တိုင်ဖုံးအကွယ် တစ်ဖက်တစ်ချက်မှ ဆရာခင်မောင်မြင့်နှင့် ကိုမြမောင် အတွေးကိုယ်စီနှင့်လျှောက်လာ။ ကမ္ဘာအလယ်တွင် အမှတ်မထင်တွေ့။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အံ့အားသင့်စွာ နှုတ်ဆက်။

ကိုမြမောင် - ဟော... ဆရာလေးပါလား။ ညနေစောင်းမှာရွာဘက် လာတယ်ဆိုတော့ မဟုတ်မှနေရော၊ မျက်ခြယ်တို့ အိမ်ပဲထင်တယ်...။

ကိုခင်မောင်မြင့် - အဟဲ့၊ ပြောပါတော့။ ဦးရီးအောင်ဘန်းနဲ့ တိုင်ပင်စရာ ကိစ္စလေးတချို့ရှိလို့ပါ။

ကိုမြမောင် - (အဓိပ္ပာယ်ပါပါတစ်ချက်ပြုံးရယ်ရင်းပြော) အဟဲ့ဟဲ့၊ ဦးရီးအောင်ဘန်းဆိုတာလည်း မျက်ခြယ်အိမ်ပါပဲ ဆရာလေးရာ... ဒါပဲနော်၊ အကူအညီလိုအပ်ရင် ပြော၊ ဒီရွာမှာ မြမောင်ပြီးရင် အားလုံးပြီးပါတယ် ဆရာလေးရဲ့(ရယ်နေ...)

ကိုခင်မောင်မြင့် - အဟဲ့၊ ကိုကြီးမြမောင်ကို ဘာမှ ဖုံးကွယ်နေစရာမလို ဘူးဗျာ။ မျက်ခြယ်နဲ့ကျွန်တော် သူငယ်သဘာဝ ရုပ်ကြိုက်နေတာလည်း တစ်ရွာလုံး သိနေတာပဲ။ အထူးသဖြင့် ကိုကြီးမြမောင်က ပိုသိပါတယ်။

ကိုမြမောင် - အဟဲ့ဟဲ့၊ သိတာပေါ့ ဆရာလေးရာ၊ ရွာကာလသား ခေါင်းပဲ။ အပ်ကျတာကအစသိတယ်။ ကျွန်တော်တို့

ကလည်း ဆရာလေးနဲ့မျက်ခြယ်ကို သဘောတူပြီးသား ပါ။ ပြောရရင် ဆရာလေးတို့အနေအထားကို ဦးရီး အောင်ဘန်းတို့လည်း ရိပ်စားမိပါတယ်။ သဘောတူ လို့ဘာသံညာသံ ကြားရတာပေါ့။

ကိုဝင်မောင်မြင့် - ထားပါလေ... ကျွန်တော် ခုသွားမှာက မျက်ခြယ်နဲ့ စကားပြောဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျေးရွာစာကြည့်တိုက် ဖွင့်နိုင်အောင် ဦးရီးအောင်ဘန်းနဲ့ တိုင်ပင်ဖို့ပါ။

ကိုမြမောင် - စာကြည့်တိုက်။ ဘယ်လိုဟာလဲ၊ ဟိုတစ်လောက သစ်ဆီမို့ကုန်းရွာမှာ လာဖွင့်ပေးတဲ့ စာကြည့်တိုက် မျိုးလား...။

ကိုဝင်မောင်မြင့် - အင်း... ဟုတ်တယ်။ အဲဒီစာကြည့်တိုက်က ရပ်ရွာက အဆောက်အအုံပဲ မတည်ပေးရတယ်။ မြို့နယ် ပြန်ဆက်ဦးစီးက စာအုပ်စာတမ်းတွေ လာလှူသွား တော့ငွေမကုန်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့က ကိုယ်ထူကိုယ်ထ စာကြည့်တိုက်လုပ်မှာလေ...။

ကိုမြမောင် - ဒါဆို မနည်းကုန်မှာပဲနော် ဆရာလေး...။

ကိုဝင်မောင်မြင့် - အင်း... ဟုတ်တယ် ကိုမြမောင်။ ငွေကုန်မယ်။ ဒီအတွက် မ.တည်ငွေလှူအောင် ဦးရီးအောင်ဘန်းကို အကူအညီတောင်းဖို့ သွားမှာ...။

ကိုမြမောင် - အင်း။ ငွေကြေးကတော့ ဦးရီးပဲတတ်နိုင်မယ်။ ဒီရွာမှာ ထောင်ထောင်သာသာရှိတာက ဦးရီးပဲရှိတယ်။ တစ်ခု တော့ရှိတယ် ဆရာလေးနဲ့။ စာကြည့်တိုက်အဆောက်

အအုံဖြစ်ဖို့တော့ ကျွန်တော်တို့လူငယ်တွေ တာဝန်ယူ
လို့ရတယ်။ ဆိုတော့ဆရာလေးရာ... တိုင်တို့၊ အခြင်
ဝါးတို့၊ ထရံတို့၊ အားလုံးပေါ့ဗျာ၊ ဒါတွေက လက်ဖြစ်လို့
ပြောရင်ရတယ်။ ရွာထဲက လှည်းတွေဆင်ပြီး တော
တက်မယ်။ သစ်ဝါး ခုတ်မယ်။ အဆောက်အအုံ
အတွက်မပူနဲ့။

ကိုခင်မောင်မြင့် - စာအုပ်တချို့တလေတော့ အသိမိတ်ဆွေတွေထဲက
အလှူခံမယ်။ ပြန်ဆက်ကိုလည်း အကူအညီတောင်း
မယ်။ လိုအပ်တာဝယ်ဖို့ ဦးရီးကို အပူကပ်ရင် ဖြစ်
ကောင်းရဲ့လို့ထင်တာပဲ။

ကိုမြမောင် - မဖြစ်စရာမရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်လည်း ရပ်ထဲရွာ
ထဲမှာ တတ်နိုင်သလောက် အလှူခံကြည့်ဦးမှာပေါ့။
စာကြည့်တိုက်ဖြစ်လာရင်ကောင်းတာပဲ။

ကိုခင်မောင်မြင့် - ဟုတ်တယ် ကိုကြီးမြမောင်။ ကျွန်တော်တို့ရွာသား
တွေခေတ်နောက်ကျတာ ကိုကြီးအသိပဲ။ ဩမှာဆိုရင်
တီဗီ၊ ဝီစီဒီ ကာရာအိုကေဆိုတာတွေ ဖြစ်နေပြီ။
ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ ရေဒီယို၊ ကက်ဆက်တောင်လက်
ချိုးရေလို့ရတယ်။ ဒီမယ် ကိုကြီးမြမောင်၊ ကမ္ဘာကြီးက
အလျင်အမြန် တိုးတက်ပြောင်းလဲနေပြီ။ ဒီခေတ်ကို
အမီလိုက်ဖို့ဆိုတာ မလွယ်ပေမဲ့၊ ခေတ်နောက်ကျနေ
လို့မဖြစ်ဘူး။

ကိုမြမောင် - ဒါတော့ အမှန်ပဲ။ ကျွန်တော်တို့ အ.တာ၊ န.တာ ကိုယ့် ကိုယ်လည်း သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီ အအ.ပျောက် အောင် ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်မသိဘူး။

ကိုခင်မောင်မြင့် - ခေတ်မီအောင် စာဖတ်ကြရမယ်။ အလီမ္မာစာမှာရှိ ဆိုသလို အသိပညာရှိလာအောင်ပေးနိုင်တာ စာပဲလေ ... လူငယ်တွေ စာဖတ်အလေ့အကျင့်ဖြစ်အောင် ပျိုးထောင်ပေးရမယ်။ ဒီအတွက် စာကြည့်တိုက်တွေ ထူထောင်ရမယ်။ ကျွန်တော်တို့လူငယ်တွေ ခေတ်မီ လာအောင် ဒါကို အကောင်အထည်ဖော်မှာပါ။

ကိုမြမောင် - ကောင်းတယ် ဆရာလေး... ဦးစိုးကို ကျွန်တော်လည်း ကူပြောပေးပါမယ်။ လောလောဆယ်တော့ အိမ်ပြန် ရေလေးမိုးလေး ချိုးဦးမယ်။ ဆရာလေးက မျက်ခြယ် ကျွေးတဲ့ ထမင်းစားရင်းစောင့်နေပေါ့။

ကိုခင်မောင်မြင့် - ဟာ... ကိုကြီးမြမောင်က နောက်နေပြန်ပြီ။

ကိုမြမောင် - မနောက်ဘူးဆရာလေး... အတည်ပြောတာ။ စောင့် နေနော်... လာခဲ့မယ်။
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နှုတ်ဆက်ပြီး တစ်ဖက်စီဝင်သွား။

ခွင်မီးတဖြည်းဖြည်းမှိတ်။

မြကွက် (၄)

- နေရာ - ရွာ၏အနောက်ဘက် ပုလွေးချောင်းသဲရုံ။
- အချိန် - ရေစပ်ဆင်းချိန်။
- အခမ်းအနား - ချောင်းတစ်ခု၏ သဲသောင်ပြင်သဏ္ဍာန် ရေးခြယ်ထားသောပန်းချီကားချပ်ကို ကခွင်၏နောက်ပိုင်းတွင် ချထား။ ကခွင်အလယ်တွင် လက်ယက်သဲတွင်းများ၊ ဟိုနားသည်နားတွင် ရုပ်ကြွများဖြင့် ပြထား။
- မီး - ကခွင်နောက်ပိုင်းအောက်မီးဖြင့် သဲသောင်ပြင်အလှပေါ်လွင်အောင် အရောင်မီးဖြင့် ပင့်ထိုးပေးထား။ ကခွင်အလယ်ကို ထင်လင်းစွာမြင်ရအောင် အပေါ်မီးများဖြင့် အလင်းပေးထား။
- အသံ - ကျေးလက်သဘာဝသရုပ်ဖော် နောက်ခံတေးကို တိတ်ခွေဖြင့် တိုးညှင်းစွာဖွင့်ပေး။ ဇာတ်ရုပ်များ၏ စကားပြောသံကြားရအောင် စကားပြောခွက်များ တပ်ဆင်ထား။
- ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ကျေးရွာသူတို့၏ ရိုးရိုးယဉ်ယဉ်အဝတ်အစားများ။ ရေအိုး၊ ရေမှတ်၊ လက်ဆွဲရေပုံး ကိုယ်စီကိုင်။

ဇာတ်ညွှန်း - အခန်းပြောင်းတီးလုံးဆုံးလျှင် ပြည်စိုးကန်လန်ကာ
 ဖွင့်၊ ရောင်းသဲခုံထက်တွင်ရှိသော လက်ယက်သဲတွင်း
 များမှရေကို ဟိုတစ်စု သည်တစ်စုခပ်ယူရင်း၊ အချင်း
 ရှင်းနောက်ပြောင်နေ၊ မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ရေအိုး
 ကောက်ရွက်ပြီး ကန်လန်ကာတိုင်စိုးနောက်ကွယ်ဝင်း၊
 မျက်ခြယ်နှင့်မျက်သွယ်ညီအစ်မ ရေအိုးခါးစောင်း
 တင်လျှော် တိုင်ကွယ်မှထွက်လာ၊ ကာလသမီး
 ခေါင်းဆောင် ဒေါ်စိန်တုတ်က မျက်ခြယ်ကိုမြင်တော့
 စကားလှမ်းပြော။

ဒေါ်စိန်တုတ် - ဟောဟိုညီအစ်မက ရမှပေါက်လာတယ် ... တို့က
 ရေပြည့်တော့မယ်အော့။

မျက်ခြယ် - ရေပြည့်လည်း စောင့်ညီပေါ့အစ်မရယ် ...

ဒေါ်စိန်တုတ် - အလိုတော် ... စောင့်နိုင်ပါဘူး။ တော်တို့က ဘယ်
 အချိန်အချက်ရှိနေမှန်းမှမသိ (ဒေါ်စိန်တုတ်စကား
 ကြောင့် ဓာတ်သိနေပုံရသော မိန်းကလေးများ ပြုစီစီ
 လှုပ်နေ)

မျက်ခြယ် - အချိန်အချက်ရှိလို့ မဟုတ်ပါဘူးအစ်မရယ် ... ဟော
 ဒီကအစ်မပေါ့၊ ရေခပ်သွားမယ်ဆိုမှ သနပ်ခါးလူးရ
 ပန်းပန်ရနဲ့။

ဒေါ်စိန်တုတ် - ဟဲ့ ဟဲ့၊ အဲဒါပြောတာအော့၊ အချိန်အချက်ရှိလို့ ပြင်ရ
 ဆင်ရတာပေါ့၊ တို့ဘာမှမရှိတော့ နဂိုအနေ၊ ပျိုမေ
 အတိုင်းထွက်လာပဲ၊ ဟဲ့ မျက်သွယ် ဒါနဲ့ငါမေပေါ့ဦး

မယ်။ လာပါအေ... ဒီတွင်းမှာခပ်ပါ။ မျက်နှာကြည့်ပြီး အားရပါးရပြောရအောင် (ဒေါ်စိန်တုတ် အမူအရာကြောင့် အခြားမိန်းကလေးများ တိုးညှင်းစွာရယ်။ မျက်ခြယ်နှင့်မျက်သွယ် ဒေါ်စိန်တုတ်ခပ်နေသည့် သဲတွင်းတွင် ထင်ထိုင်လိုက်)

မျက်သွယ် - ကဲ မေး၊ အစ်မက ဘာသိချင်လို့လဲ။ (မျက်နှာလေး မော့၊ ဒူးပေါ်လက်ထောက်၊ မေးဖျားကို လက်ဖဝါးပေါ် တင်လျက် ပြုံးမိန့်နှင့်မေး)

ဒေါ်စိန်တုတ် - ဟင်း၊ ညည်း ဒီအမူအရာကြောင့် ဟိုတဏှာရှူးတလက်မလွတ်ချင်အောင်ဖြစ်နေတာ... (မျက်စောင်းတိုးပြော)

ညိုမြ - ဘယ်တဏှာရှူးလဲ အစ်မ။ တင်မောင်ရင် ပြောတာလား...။

ဒေါ်စိန်တုတ် - အေးလေ... ဘယ်သူဖြစ်မှာလဲ။ ဗူးကျရမယ်ဆိုရင် ထိပ်ဆုံးကကောင်လေ... ဖအေ့အရှိန်အဝါသုံးပြီး ပါဝါအာဏာပြချင်လား ပြချင်ရဲ့၊ မိဘပစ္စည်းထိုင်ဖြန့်။ ငွေအရှိန်နဲ့ ပစ်ပေါက်ချင်လား ပေါက်ချင်ရဲ့၊ ရုပ်ကတော့ နှစ်ပြားမတန်ဘူး။ ငါးကျည်းခြောက် ကျပ်တင်ထားတာကမှ ပြောင်ပြောင်ယောင်ယောင်ရှိဦးမယ်။

ညိုမြ - အရိုးက ပြောလိုက်ရင် တုတ်တိုးအိုးပေါက်။

ဒေါ်စိန်တုတ် - ဟဲ့၊ ငါပြောတာ မဟုတ်လို့လား...၊ သင်းကရုပ်ရည်သာမရှိတာနော် ကြိုက်လိုက်ရင် ဟောဒီမျက်သွယ်

တို့လိုချောချောလှလှမှတို့မသိဘူးထင်လားမသိဘူး။
မျက်သွယ်များတွေ့လိုက်ရင် ထန်းလျက်ခဲကိုင်လာ
တာ မြင်တဲ့ ခွေးလိုပါးစပ်လေးဖြူ၊ အမြီးလေးနဲ့လို့
(အားလုံးက သဘောကျဟန်ဖြင့်ရယ်)

မျက်သွယ်
ဒေါ်စိန်တုတ်

- သူကြိုက်လည်းကျွန်မမကြိုက်ပါဘူး။
- အေးညည်းကြိုက်ကြိုက် မကြိုက်ကြိုက် သူကတော့
ကြိုက်နေတာတော်...၊ ဟိုနေ့က ဒေါ်မျှင်သားတက်ပု
ကတောင်ပြောသေးတယ်။ အစ်မပဲသတိပေးပါတဲ့။
မျက်သွယ် သတိပေးရိယာနဲ့သွား။ အဖော်မပါရင် လူရှင်း
တဲ့နေရာမသွားနဲ့။ တင်မောင်ရင်တို့အဖွဲ့ဘာကြံနေလဲ
မသိဘူးတော့။

မျက်သွယ်
ဒေါ်စိန်တုတ်

- သူက ဘာကြံမှာလဲ။ သတ္တိရှိလာစမ်းကြည့်ပါလား...
- စမ်းရုံတင်ဆို အကြောင်းလားကောင်မရဲ့။ ဆွဲလား
ရမ်းလားလုပ်ရင် အရှက်ရမှာ ကိုယ်ပဲ။ ပြောလို့ပြော
တာမဟုတ်ဘူး။ ဒီကောင်တွေက မျိုးနွဲ့ရိုးနွဲ့ကောင်းတာ
မဟုတ်ဘူး။ သူ့အဖေဦးလူဒင်ဆို ကောင်းတဲ့လူ
မဟုတ်ဘူး။

သိမြ

- ဦးလူဒင်က ဘာဖြစ်လို့လဲ။ အစိုးကို ရည်းစားစကား
ပြောဖူးလို့လား။

ဒေါ်စိန်တုတ်

- ဟဲ့ ညည်း မသိဘူးလား...၊ လူဒင်ဆိုတာ နာမည်
တစ်လုံးနဲ့နေတဲ့ လူအေး၊ ဒီရွာမှာ သူ မဖော်ကားဘူးတဲ့
လူ ခပ်ရှားရှား။ သူတို့က မျိုးနွဲ့ရိုးနွဲ့ သူကြီးဖြစ်လာသူ

တွေ...။ လူဒင်သူကြီးဖြစ်တော့ ရနောင်မောင်မောင် တုတ်စားအင်လိုက်သလိုပဲ။ အာဏာပါဝင်ပြပြီး သူကြီးကတော် ဒေါ်နွဲ့ကို အတင်းဆွဲယူတာလေ။

ညိုမြ

ဒေါ်စိန်တုတ်

- သူကြီးကတော်က ဒေါ်ခြယ်မဟုတ်လား...
- ဟဲ့... တင်မောင်ရင့်အမေ ဒေါ်ခြယ်က တတိယမြောက်မယား။ ဒေါ်နွဲ့က ပထမဆုံးမယား။ ဒီကြားထဲမှာ ဟိုမကျီးကုန်းရွာက မစိန်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးနဲ့ ပေါင်းလိုက်သေးတယ်။ ပြောရရင်အေ တင်မောင်ရင့်က ဘမျိုးဘိုးတူ ရှိလေမို့ကားကားဆိုတာမျိုး။

မျက်ခြယ်

- တင်မောင်ရင့်အကြောင်းတော့ တစ်ရွာလုံးက သိနေတာပဲအစ်မရယ်။

ဒေါ်စိန်တုတ်

- အေး... သိတော့သိနေတာပဲ။ ညည်းတော့ မများမိအောင် သတိပေးရတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်အေ... ငါကတော့ မျက်ခြယ် ကြည့်တတ်မြင်တတ်တာ သဘောကျတယ်။

မျက်ခြယ်

ဒေါ်စိန်တုတ်

- ဟော... အစ်မက သူများသက်လှည့်လာပြန်ပြီ။
- အဟုတ်ပြောတာ၊ ညည်းကို စကားကောင်းနဲ့ ရှိခွင့်တောင်း၊ ဆရာလေးကိုစင်မောင်မြင့်က အနေအစား ရိုးတယ်။ ခေတ်ပညာတတ် တျောင်းဆရာလည်း ဖြစ်တယ်။ သဘောမနောလည်း ကောင်းတယ်။

ညိုမြ

- အမယ်... အစ်မကြီးက သဘောကျနေပြီနဲ့တူတယ်။

ဒေါ်စိန်တုတ် - ကျသပတော်... ဒီဆရာလေးကသာ အစ်မကြီးရယ်၊ သားမှတ်မှတ် မယားမှတ်မှတ် ပေါင်းပါရစေလို့ လာပြောရင် သူက တင်တောင်းစရာတောင် မလိုဘူး။ ငါ့ကိုယ်တိုင် ကန်တော့ပွဲရွက်ပြီး တက်သွားမှာ... (ဟန်ပါပါပြောလိုက်ပုံကြောင့် အားလုံးက ခွက်ထိုးခွက်လန်ရယ်။ မျက်ခြယ်က ရှက်စနိုးဟန်ဖြင့် ခေါင်းဆုံရယ်ရင်း ဒေါ်စိန်တုတ်ကိုလှမ်းပုတ်)

မျက်ခြယ် - အစ်မကလုပ်ပြီ။
 ဒေါ်စိန်တုတ် - လုပ်တာမဟုတ်ဘူးလေ . . . ဒီခေတ်မှာ ဒီလို လင်ကောင်းသားကောင်းရဖို့ လွယ်မလား... ရွာရိုးကိုးပေါက်လည်ပြီး လင်ပျောက်ရှာပုံတော်ဖွင့်ရင် တောင် တွေ့ဖို့မလွယ်ဘူး။

မျက်ခြယ် - ကဲပါ တော်ပါတော့၊ ရေအိုးမြန်မြန်ဖြည့်ပြီး ပြန်ကြွတော့မယ်။

ဒေါ်စိန်တုတ် - ဘာလဲ၊ ဆရာလေးနဲ့ ချိန်းထားလို့လား။

မျက်ခြယ် - အို... အစ်မကလဲ။

ဒေါ်စိန်တုတ် - မအိုနေနဲ့၊ တစ်နေ့ကျ အိုကိုအိုရမယ်။ ဟုတ်တယ် ညည်း ခုပျိုနေပေမယ့် အိုရမယ် . . . နာရမယ် . . . အော်ရမယ်။

မျက်ခြယ် - ဟာ... ဘာမှန်းလဲမသိဘူး။ (ရှက်ဟန်ဖြင့် ရိုက်လိုက်ရာ၊ ဒေါ်စိန်တုတ် အထိတ်တလန့် ရေရွတ်အော်ဟစ်

ဒေါ်စိန်တုတ် - အိုမေလေး... အဲ ဟုတ်ပါဘူး။ အောင်မယ်လေး...
 အားလုံးက တသောသောရယ်မောနေစဉ်၊ တီးဝိုင်းမှ
 အခန်းပြောင်းတီးခတ်။ ပြည်ဖုံးကန့်လန့်ကာဝိတ်။

* * * * *

မြကွက် (၅)

- နေရာ - သစ်ဆိမ့်ကုန်းရွာအနောက်ဘက်၊ ဝဲရိုးရိုးမတောင်စွယ်
တစ်နေရာ။
- အချိန် - နေဝင်ရီသရောအချိန်။ နေလုံးက ဝင်လျှိုးကွယ်ပျောက်
စပြုပြီဖြစ်သဖြင့် တောတစ်ခုလုံး အဖုံ့ဖိုင်းလျက်
မှောင်ရိပ်စိုးရိုးနေချိန်။
- အခင်းအနား - ဖောက်ပန်းချီကားဖြင့် သစ်တော၊ သစ်ပင်၏ သဘာဝ
သရုပ်ကို ဖော်ဆောင်ထားသည့် ကားလိပ်ချထား။
ကခွင်၏ ဝဲဘက် ရှေ့ထောင့်တွင် ကျောက်တောင်
တစ်ခု၏ သဏ္ဍာန်ထိုးကားချထား။ ကခွင်ရှေ့ပိုင်းတွင်
တောတွင်းသရုပ်ပေါ်အောင် ဖောက်ကားတစ်ပိုင်း
ပြတ်ဖြင့် သစ်ပင်ပုံများ ချထားစေ။
- မီး - ကခွင်တစ်ခုလုံး မှောင်ရိပ်လွှမ်းနေပြီး တော၏
အောက်ခြေပိုင်း မြင်သာအောင် ကြမ်းခင်းမီးဖြင့်
ထိုးပေးထား။
- ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ဇာတ်ကောင်များ၏ သာမန်အဝတ်အစား။

ဇာတ်ညွှန်း

- ပြည်ဖုံးကန်လန်ကာဖွင့်သည်နှင့် တီးဝိုင်းက ချွတ်နင်း တီးလုံးဖြင့်တီးခတ်ပေး။ ကခွင်၏ ဝဲဘက်ရှိ ကျောက် တောင်နောက်ကွယ်မှ မောင်သန်နှင့် တိမ်လွှာ ကျီးကန်း တောင်းမှောက်ကြည့်ရင်း၊ မလုံမလဲ အမူအရာဖြင့် ကခွင်အလယ်လျှောက်လာ။ ခွင်လယ်ရောက်သည် နှင့် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ "ဘယ်လိုလဲ၊ အခြေအနေကောင်းပျိုမလား" ဟူသော အမူအရာနှင့် မောင်သန်က မေးဆတ်မေး။ တိမ်လွှာက ဘေးဘီမျှော်ကြည့်ပြီး "မသိဘူး" ဟူသော အမူအရာ နှင့် ခေါင်းခါရမ်းပြ။ စိတ်ရှုပ်ဟန်ဖြင့် ဟိုသည်လျှောက် ရင်း ခဏအကြာတွင် ဝမ်းသာသည့် အမူအရာဖြင့် တိမ်လွှာက တစ်ဖက်တိုင်ကွယ်အဖုံးဆီ လက်ညှိုး ထိုးပြ။ ထိုစဉ် စိန်အောင်က တင်မောင်ရင်ကိုခေါ်လျက် သုတ်သီးသုတ်ပျာဝင်လာ။

မောင်သန်

- ဘော်ဒါရာ၊ ဘာများဖြစ်နေပလဲလို့ စိတ်ပူလိုက်ရတာ။

စိန်အောင်

- လူသိမခံချင်တော့ မျက်လုံးအကြည့်တွေ ရှောင်ကွင်း နေရတာနဲ့ ကြာသွားတာ။ ကဲ . . . ရောက်မဆိုက် မိတ်ဆက်ပေးအဦးမယ်။ ဒါကိုယ်ပြောတဲ့ တင်မောင်ရင်။

မောင်သန်

- တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ကိုတင်မောင်ရင် . . . ၊ ကျွန်တော့်နာမည်မောင်သန်၊ ရွှေလက်မောင်သန်ပေါ့။

တင်မောင်ရင် - ကျွန်တော်ကလည်း မိတ်ဆွေသစ်တွေနဲ့ သိခွင့်ရတဲ့ အတွက် ဝမ်းသာပါတယ်။ ကျွန်တော့်အကြောင်း တော့ကိုစိန်အောင် ပြောပြီးလောက်ပါပြီ။

မောင်သန့် - ဟုတ်ကဲ့၊ သိသင့်သလောက် သိနေပါပြီ။ ဟောဒါ ကတော့ နှလုံးလှတိမ်လွှာတဲ့။ ဘော်ဒါရောင်းရင်း တွေပဲ။ (တိမ်လွှာပန်းကိုပုတ်လျက်မိတ်ဆက်ပေး)

တင်မောင်ရင် - (တင်မောင်ရင်နှင့် တိမ်လွှာ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်) သိရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့နာမည်တွေက မှတ်လို့ကောင်းပါတယ်။ တစ်ယောက်က နှလုံးလှ၊ တစ်ယောက်က ရွှေလက်။ အဟက်... ဟက်.. ဟက်

မောင်သန့် - ဒီလို ကိုတင်မောင်ရင်ရ၊ ကျွန်တော့်နာမည်က မောင်သန့်ပါ။ ကျွန်တော်က လက်နဲ့လုပ်စားတာ ကျွမ်းကျင်တော့ အပေါင်းအသင်းတွေက ဒီကောင့် လက်ဟာ တခြားသူတွေလက်နဲ့ မတူဘူး။ အဖိုးတန် တဲ့ရွှေလက်ပိုင်ရှင်ပဲဆိုပြီး ဂုဏ်ထူးပီသေသတပ်ကြံ တယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်က ခါးသမားပါ။

တင်မောင်ရင် - ဒါပေါ့၊ အချင်းချင်းကတောင် ဒီဘွဲ့ပေးရတယ်ဆိုတော့ ထူးခြားတဲ့ပါရမီရှင်မို့ပေါ့။ ဒါနဲ့ ကိုတိမ်လွှာကို နှလုံးလှ ပေးရတာကရော...

မောင်သန့် - ဒီကောင်က အာလူးပေးကောင်းတယ်လေ . . . ၊ သူ့လေမိရင် တစ်ဖက်သားဟာ ပိုင်ဆင်းသွားရမယ်။

ဆန့်ကျင်ဘက်လူကတောင် ခေါင်းညိတ်အောင် ပြောနိုင်ဟောနိုင်သူ။ နှုတ်ရေးကျမ်းကျင်မှုကြောင့် နှလုံးလှစေနိုင်လို့ ဒီဘွဲ့ပေးထားတာပါ။

တင်မောင်ရင် - (အဓိပ္ပာယ်ပါပါတစ်ချက်ပြုံးလိုက်ရင်း) လတ်တလော ကြားရတဲ့ သတင်းနဲ့ကို ခင်ဗျားတို့ကို အထင်ကြီး သွားပြီ။ ကျုပ်နဲ့ပေါင်းလို့ရမယ်ဆိုတာ တွက်လိုက်ပြီ။

မောင်သန့် - အဟဲဟဲ။ ပေါင်းကြည့်ပါ။ ကိုတင်မောင်ရင် အကျိုး မယုတ်စေရပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့အလုပ်က အတွင်း လူမပါလို့ မဖြစ်ဘူးလေ . . .။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားနဲ့ တိတ်တဆိတ်တွေ့ပြီး ညှိနှိုင်းရတာပဲ။

တင်မောင်ရင် - ရတယ်လေ . . . ဒီရွာနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာတော့ ကျုပ်ကို လွန်ဆန်တဲ့သူ မရှိဘူး။ လုပ်ချင်ရာလုပ်လို့ရတယ်။ အဲ . . . ကြီးပွားချမ်းသာမယ်ဆိုရင် ကျုပ်ကတော့ ဘနဖူးသိုက်တူးဖို့ ဝန်မလေးဘူး။

မောင်သန့် - ငွေရဖို့အတွက် ဒီလောက် အပင်ပန်းခံစရာမလိုပါဘူး ကိုတင်မောင်ရင်ရာ ဟဲ ဟဲ . . . (မခိုးမခန့် အမှုအရာ နှင့်ရယ်လျက် အကဲခပ်မျက်လုံးဖြင့်ကြည့်) အရေးကြီး တာက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သစ္စာရှိရင် ပြီးတာပဲ။

တင်မောင်ရင် - ဒီအတွက် စိတ်ချပါ။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားတို့ အစီအစဉ်က . . .

မောင်သန့် - (တင်မောင်ရင်၏ လက်ကိုဆွဲလျက် တီးတိုးတိုင်ပင် ဟန်ပြော။ တိမ်လွှာနှင့် စိန်အောင်က စိတ်ဝင်စားဟန် ဖြင့် ဘေးမှရပ်ကြည့်။ တစ်ခါတစ်ခါ စိန်အောင်က ခြေဟန်လက်ဟန်ဖြင့် ဝင်ရှင်းပြ။ တင်မောင်ရင်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နားထောင်နေ။ တီးပိုင်းက သင့်လျော်သည့်တီးလုံးဖြင့် ပြေပြေလေးဖြူးပေး။ စကားဆုံး၍ အားလုံးခေါင်းထောင်လိုက်သည်နှင့် တီးပိုင်းမှ အလှူတီးလုံးတီးခတ်စေ...) ကိုင်း၊ ဒီအစီ အစဉ်အောင်မြင်ရင် ခင်ဗျားငွေရပြီ။ ငွေရှိရင် ဘာမဆို လုပ်လို့ရပြီ။ ဒီလောကမှာ ငွေက အုတ်စိုးနေတာ မဟုတ်လား ကိုတင်မောင်ရင်...

တင်မောင်ရင် - (တင်မောင်ရင် အတန်ကြာ စဉ်းစားဟန်ပြုပြီးမေး) ဟုတ်ပြီ၊ ဒီအစီအစဉ်အောင်မုတ် အကျိုးအမြတ်က ဘယ်လိုလဲ။ ခုရှုပ်မှ နောင်ရှင်း။ လိုရင်းမေးရတာ...

မောင်သန့် - ဒီကိစ္စအထူးပြောစရာ လိုသေးလား ကိုတင်မောင်ရင် ရာ... အကျိုးတူပူးပေါင်းဆောင်ရွက်တာ၊ အကျိုး အမြတ် အတူတူပေါ့။

တင်မောင်ရင် - အိုကေ... ကြိုက်ပြီ (လက်မထောင်လျက် ဝမ်းသာ သည့်မျက်နှာပေးဖြင့်ပြော)

မောင်သန့် - ဒါဆို အကြံအစည်အောင်ပြီလို့ ယူဆလိုက်မယ်။ (မောင်သန့်က လူလေးယောက်ရှေ့ထွက်လက်ဝါးဖြင့်

လိုက်ရာ၊ အားလုံးက တစ်ဦးလက်ပေါ် တစ်ဦးထပ်
လျက်အော်) ညီစေနော်...

အားလုံး - ညီစေ...

(ပြိုင်တူအော်လိုက်ချိန်တွင် မီးရောင်မှိတ်၊ ပြည်ဖုံး
ကန့်လန့်ကာချ။)

* * * * *

မြကွက် (၆)

- နေရာ - ရွာလယ်ကွက်သာ မြေတစ်နေရာ။
- အချိန် - နံနက်ပိုင်း။
- အခမ်းအနား - ကခွင်အလယ်တည့်တည့်တွင် အဆောက်အအုံတစ်ခု
ပိုင်းဝန်းဆောက်နေပုံကို ထိုးကားဖြင့်ပုံဖော်။
- မီး - ကခွင်တစ်ခုလုံး ထင်ထင်ရှားရှားမြင်အောင် မီး
အလင်းရောင်ပေးထား။
- အသံ - ဇာတ်ရုပ်များ၏ အသံကိုဖမ်းမိအောင် စကားပြော
ခွက်များ တပ်ဆင်ထား။
- ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - တိုင်၊ ဝါး၊ ခေါက်၊ ထရုံ၊ ပေါက်တူး၊ တရွင်း၊ ဓားစသည့်
လက်သမားသုံးကိရိယာပါစေ။ အလုပ်လုပ်သူများ
ဧည့်ခံကျွေးမွေးရန် လက်ဖက်ရည်အကြမ်းပွဲအစုံ
အလင်း၊ ကောက်ညှင်းဆီထမင်းပွဲများ။ ဇာတ်ရုပ်
များ၏ သာမန်အဝတ်အစား။
- ဇာတ်ညွှန်း - ပြည်ဖုံးကန်လန်ကာဖွင့်သည်နှင့် အဆောက်အအုံ
သဏ္ဍာန် ထိုးကားထက်တွင် ခန့်စိုးရန်တက်နေသူ။

ခနိကမ်းပေးသူများ။ ထရံရက်လုပ်နေသူများ ရှုပ်ထွေး
စွာလှုပ်ရှားနေစေ...။

ကိုမြမောင် - (လက်ညှိုးထိုးလျက်) ဟေ့သက်တင်... မင်းဘက်က
နည်းနည်းတက်နေတယ်။ အောက်ချ... ချ... ချဦး။
အေး ဟုတ်ပြီ။ လက်ခွတစ်နှိုက်ပဲမိုးကွာ။ ခပ်စိပ်စိပ်
ပေါ့။ စိပ်လေကောင်းလေပဲ။ သုံးနှစ်လောက်ခံအောင်
တော့ လုပ်မှကွ။ နောက်တစ်ကြိမ် ပြင်ဖို့ဆိုတာ
မလွယ်ဘူး။

ကိုခင်မောင်မြင့် - (အဝေးသို့မျှော်ကြည့်ရင်း ညည်းညူ) အကျွေး
အမွေးတာဝန်ယူတဲ့ အစ်မကြီးမစိန်တုတ်တို့ကလည်း
ရောက်လောသေးဘူး။

ကိုမြမောင် - ဆရာလေးမျှော်နေတာ မစိန်တုတ်တော့မဟုတ်
လောက်ပါဘူး။ (ရယ်သွမ်းအသွေး)

ကိုခင်မောင်မြင့် - ဟာ... ကိုကြီးမြမောင်က ပြောရော့မယ်။ (ရှက်ကိုး
ရှက်ကန်းအမှုအရာဖြင့်ပြောပြီး ခနိတစ်ခက်ကောက်
ကိုင်)

ကိုမြမောင် - ဟုတ်တယ်လေ... ဒီနေ့လုပ်အားပေးသူတွေကို
ကောက်ညည်းဆီထမင်း။ ငါးသလဲထိုးခြောက်ကြော်နဲ့
ဧည့်ခံဖို့ တာဝန်ယူထားတာက မျက်ခြယ်ပဲဟာ။
အစားမျှော်ရင် မျက်ခြယ်မျှော်တာပဲဖြစ်ရမယ်။

ကိုခင်မောင်မြင့် - ကျွန်တော်မျှော်တာက အလုပ်လုပ်သူတွေ ဆာနေမှာ
စိုးလို့ပါ။

- ကိုမြမောင် - ဟုတ်ပါတယ်။ ဆန္ဒကတော့ သားအသက်ရှင်စေလိုတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သားရွှေအိုးထမ်းလာတာ မြင်ရရင် အားလုံးပြီးပြည့်စုံပြီပေါ့။ ဟဲ ဟဲ။
- ကိုခင်မောင်မြင့် - တော်ပြီ၊ မပြောတော့ဘူး။ ဘယ်သူ သက္ကယ်ပျစ်လိုမလဲ (စကားလှီးလွဲဟန်ဖြင့်ပြော၍ အားလုံး ခပ်တိုးတိုးရယ်...)
- ကိုမြမောင် - ဟောဟိုမှာလာကြပါပြီဗျာ...စိန်တုတ်ကြီးရှေ့ဆုံးက။ စားမယ့်သာပြင် ဆရာလေးရေး။ မျက်ခြယ်က အပြည့်ပဲ။
- ကိုခင်မောင်မြင့် - ဘာလဲဗျာ။
- ကိုမြမောင် - စားစရာတောင်းရွက်လာတာလေ ... စားစရာတွေ အပြည့်နဲ့နေမှာပေါ့။ သွားလိုက်ဦးဆရာလေး... ဟိုမှာ အလေးအပင်ရွက်ထားရတာ ဘယ်လောက် ပင်ပန်းနေမလဲမသိဘူး။ အမောပြေလေး ဖော်ရွေပြလိုက်။
- ကိုခင်မောင်မြင့် - (ရွက်ကိုရွက်ကန်းအမှုအရာ) ဟာ ... ကိုကြီးမြမောင်ကတော့လုပ်ပြီ။
- ကိုမြမောင် - လုပ်ပြီမနေနဲ့(အတင်းတွန်းလွှတ်။ ကိုခင်မောင်မြင့် မျက်ခြယ်အနားရောက်သွား။ တောင်းကုရပေး)
- ဒေါ်စိန်တုတ် - အတူတူလာသူရင်း ကုသိုလ်ထူးသူများ ထူးပ (မမို့ တရို့အမှုအရာဖြင့် မေးထိုးပြ)
- ကိုမြမောင် - နင့်ကို ငါချပေးမှာပေါ့ဟာ ... အဟီး ဟီး ဟီး။

ဒေါ်စိန်တုတ် - ကာလနာကြီးနော်... စကားပြောရင် ဦးမလွတ်၊ ပဲ့
မလွတ်စကားမပြောနဲ့။

ကိုမြမောင် - ဟ၊ ငါက စကားအကောင်းပြောတာပါ။ နင်ကအတွေး
တစ်မျိုးပေါက်ရင်တော့ မတတ်နိုင်ဘူး။ ငါ့ကုသိုလ်ပေါ့။

ဒေါ်စိန်တုတ် - ဟင်းနော်... ရေခွေးပူအိုးနဲ့ ခေါင်းထုချလို့က်လို့
ရေခွေးပူလောင်ပြီး မျောက်ဖြူဖြစ်သွားမယ်။ လူကို
ဘာထင်လဲ။

ကိုမြမောင် - နင်ကလည်းဟာ ဒေါသချည်းပဲ။ နင် အဲဒီလောက်
ဒေါသကြီးလို့ လုပ်မရတာ...။

ဒေါ်စိန်တုတ် - ဘာဆိုလဲ။

ကိုမြမောင် - ဆိုင်တာပေါ့ စိန်တုတ်ရ။ အလကားနေ ဒေါသဖြစ်နေ
ရင် နင်နဲ့ရတဲ့ ယောတိဂျားက ငရုတ်ကျည်ပွေ့စာ
နေ့တိုင်းမိနေမှာပေါ့။ အဲဒါ ကြောက်ပြီး နင့်နား
ဘယ်သူမှ မကပ်ရဲတာ...။

ဒေါ်စိန်တုတ် - မကပ်ကပ်။ ကျုပ်ကလည်း အပျိုကြီးလုပ်တော့...။

ကိုမြမောင် - စိန်တုတ်ရာ... ချော်လဲရောထိုင်စကား မပြောပါနဲ့။
နင့်အရွယ်က မဟိုင်းသေးပါဘူး။ ကျကျနနပြင်ဆင်
နေရင် ငါလိုလူမျိုးနဲ့တော့ စွဲနိုင်ပါသေးတယ်။

ဒေါ်စိန်တုတ် - မသာကြီး၊ လိပ်မျိုး၊ ကိုယ့်ဖက်ကိုယ်ယက်တဲ့ နေရာ
ထိပ်တန်းပဲ။ ကဲ ကဲ... အလုပ်သမားတွေ ခဏနား
ကြဦး။ ဖဟာဒီက အလှူအစ်မသူမနလောင်းလေး

ကျွေးမွေးတဲ့ ကောက်ညှင်းဆီထမင်းပူပူလေး စား
လှည့်ကြဦး။ စေတနာထလစွနဲ့ လုပ်လာတာနော်...။

ကိုမြမောင်

- စုကျွေးတာက ငါတို့အတွက်ရော ပါရဲ့လား... ဒါနရှင်
ကတစ်ယောက်တည်းကို ရည်စူးယူလာတာမှန်းမှ
မသိတာ...။

မျက်ဖြယ်

- ပါပါတယ် ကိုကြီးရယ်... ရပ်ကျီးရွာကျီးသယ်ဝိုးသူ
တွေရဲ့ စေတနာကို တုံ့ပြန်တဲ့အနေနဲ့ ကျွန်မကကျွေး
တာပါ။ ကိုယ့်ရွာမှာ စာကြည့်တိုက်ဖြစ်လာတဲ့အတွက်
ပိတ်ဖြစ်လို့ တမင်ဒါနပြုတာပါ။ ကဲ... အားလုံးလာကြ
စားကြပါ။ (အလုပ်လုပ်နေသူများ ခေတ္တအလုပ်ရပ်
ဆိုင်းလျက် တည်ခင်းညှိသည့် လက်ဖက်ရည်ပိုင်း
တွင် စုရုံးထိုင်ကြ)

ကိုမြမောင်

- ကဲ ကဲ စားလည်းစားကြ။ ကုသိုလ်ဒါနအတွက်လည်း
ဆုလေးဘာလေးပေးကြ။ ဒီလိုဖြူစင်တဲ့စေတနာ
ကြောင့် အလှူအစ်မဟာ အခုဘဝမှာပဲ ကြီးစွာသော
လာဘ်ဝင်တဲ့အပြင်၊ စုတ်ကောင်းလည်းဝင်... အား
...ဟ ဟ နာတယ်မျက်ဖြယ်ရ။ တအားမဆိတ်နဲ့ဟာ
နောက်မပြောနဲ့ဆိုမပြောတော့ဘူး။ (မျက်ဖြယ်က
ဆိတ်ဆွဲ၍ အော်ဟစ်နေစဉ်)

ပြည်ဖုံးကန့်လန့်ကာရ။ အခန်းပြောင်း တီးလုံးတီး။

ဗြဟ္မစူဠ (၃)

- နေရာ - ဖောင်တော်ဦးဘုရားကုန်းတော် အောက်ခြေရှိ
အောင်သိဒ္ဓိဓာတ်နန်း။
- အချိန် - နေ့လယ်ပိုင်း။
- အခမ်းအနား - ကမ္ဘာ့အောင်တော်ဦးဘုရားထံ၌ ကြည်ညို
ဗွယ်ရာဘုရားတစ်ဆူပုံ ရေးခြယ်ထားသော ပန်းချီ
ကားချပ်ချထား။ ကမ္ဘာ့ညာခြမ်းတွင် ခမ်းနားသည့်
ပျောက်တစ်ခုအသွင် ထိုးကားတစ်ချပ်ကို ခွင်အလယ်
တွင် စင်တစ်ခုချထားပြီး စင်ပေါ်တွင် လူတစ်ယောက်
ထိုင်နေသည့်အရွယ်ရှိ အောင်မင်းခေါင်ရှင်တူချထား။
ရှင်တူ၏ရှေ့တွင် အုန်း၊ ငှက်ပျောကန်တော့ပွဲ ၁၀ ပွဲ
စီတန်းချထား။ ကန်တော့ပွဲရှိ ငှက်ပျောဖီးများတွင်
တံခွန်၊ ကုက္ကာ၊ မလေးပွားတို့ စိုက်ထိုးထား။
ကန်တော့ပွဲများ အောက်တစ်ဆင့်နိမ့်တွင် သစ်သီး
ကိုးမျိုးသည့်ထားသည့် လှူဗွယ်ပန်းကန်များစီချထား။
ယင်းအောက် တစ်ဆင့်နိမ့်တွင် ပန်း၊ ဆီမီး၊ ရေချမ်း

ခွက်များ အစီအရီခင်းကျင်းထား။ ကခွင်ဘယ်ခြမ်းတွင် ကတ္တီပါလိုက်ကာချထားသည့် အခန်းတစ်ခန်း ဖွဲ့ထား။ စင်၏ရှေ့တွင် စားပွဲတစ်လုံးပေါ်၌ ငွေဖလားကြီးတစ်လုံးချထားပြီး။ သာမန်ထက်ကြီးသည့် ပုတီးတစ်ကုံးကို ငွေဖလားတွင် ရစ်ခွေပတ်ထားစေ။

မီး

- ကခွင်နောက်ပိုင်း ကြမ်းခင်းမီးဖြင့် အောင်မင်းခေါင် ရုပ်တုကို မြင်အောင်ထိုးပေးထား

အသံ

- အသံဖမ်းစက်၊ အသံသွင်းတိတ်ခွေဖြင့် ဂါထာရွတ်ဖတ်သံကိုကြားနိုင်ရုံသာ ဖွင့်ပေးထား။ ကခွင်တစ်ခုလုံးမှ ဖာတ်ရှင်များ၏ အသံပီပြင်စွာကြားနိုင်အောင် စကားပြောခွက်များ တပ်ဆင်ထား။

ဖာတ်ညွှန်း

- အခန်းပြောင်းတီးလုံးဆုံးသည်နှင့် တီးဝိုင်းမှ အောင်မင်းခေါင်သီချင်းကို အသွက်တီးပေး။ သီချင်းသံဆုံးသည်နှင့် ပြည်ဖုံးကန့်လန့်ကာဖွင့်။ ကန့်လန့်ကာဖွင့်သည်နှင့် တိမ်လွှာက ပိတ်ဖြူဝတ်စုံ၊ ပိတ်ဖြူခေါင်းပေါင်းဝတ်ဆင်လျက် ပရိသတ်ကို ကျောပေးလျက် အမွှေးတိုင်တစ်စီးကိုစီးရုံလျက် အောင်မင်းခေါင် ရုပ်တုတွင်ပူဇော်။ တစ်စုံတစ်ခုကို ရွတ်ဖတ်ပြီး အမွှေးတိုင်ကိုကိုင်မြှောက်ကာ မြှောက်ကာနှင့် အရပ်ဆယ် မျက်နှာလုံး လှည့်ပူဇော်။ မျက်သွယ်၊ မျက်ခြယ်ညီအစ်မက ပရိသတ်ကို ကျောပေးလျက် အောင်မင်းခေါင်

ရှင်တုကို ရိုနှိုးဟန်ဖြင့် လက်အုပ်ချီနေ။ ရွတ်ဖက်ပူဇော် အပြီးတွင် တိမ်လွှာကနောက်ကို လှည့်လျက်၊ ပြုံးရွှင် သည့်အမူအရာနှင့်ပြောစေ။

တိမ်လွှာ

- ဧကန်... မိန်းကလေးတို့ပါလား... အဘတို့ ဘာများ အကူအညီပေးရမလဲ။ ခုနစ်ရက်သားသမီးကို ကယ် တင်စောင့်ရှောက်ဖို့ ဒီဓာတ်စခန်းကို ဖွင့်တာဆိုတော့ အခက်အခဲရှိရင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသာပြော။ အေး... ဘာမှမပြောခင် ဦးစွာပထမ အဘကို ကန်တော့လိုက် ကြကွဲ့ (အောင်မင်းခေါင်ရှင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြော။ မျက်သွယ်နှင့်မျက်ခြယ်က ရှင်တုကို တရိုတသေရိုနှိုး။ ခေါင်းငုံ့ရိုနှိုးနေစဉ် ပီတိအပြုံးနှင့်ပြုံးလျက်ကြည့်ရင်း ဆုပေး) သာဓုကွယ် ... သာဓု၊ သမီးတို့ ဤသို့ရိုနှိုး ဦးစိုက်တဲ့အတွက် လိုရာဆန္ဒပြည့်ကြပါစေ...။

မျက်သွယ်

- (ဦးချပြီး ခေါင်းပြန်မော့သည်နှင့် ဘေးတစောင်းရှိ ကတ္တီပါလိုက်ကာ ဖုံးထားသည့်အခန်းကို လှမ်းကြည့် ရင်းပြော) ကျွန်မတို့အဘသိဒ္ဓိမင်းခေါင်နဲ့တွေ့ချင်လို့ပါ။

ဘိမ်လွှာ

- အင်း... ဒီကိုလာကြကတည်းက ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ အရှင်နဲ့တွေ့ချင်မှန်း သိပါတယ်။ အိန်း... တွေ့ရပါ တယ်... တွေ့လို့ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဘက လော လောဆယ် ဝဗီပိတ်၊ အဗိဋ္ဌာန် ခုနစ်ရက်စခန်းဝင်နေ သကဲ့၊ ဒီလိုလေ... ဝေနေယျသတ္တဝါတွေ အကျိုးများ

စေဖို့ အဘက သမာဓိစွမ်းအားထူထောင်နေတာပါ။
 ဟုတ်တယ်ကွဲ့၊ ကယ်တင်ရှင်ဆိုတဲ့လူဟာ ကယ်တင်
 နိုင်တဲ့အစွမ်းရှိအောင် ဦးစွာလုပ်ရတယ်။ ကိုယ်စွမ်း
 ကိုယ်စေရိဘဲနဲ့ တစ်ပါးသူကို ကယ်တင်မယ်ဆိုတာ
 မဖြစ်နိုင်တဲ့အလုပ်၊ လိမ်ညာချင်တဲ့သဘောမဟုတ်
 လား... အဘမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင်က ဒီလိုမလုပ်ဘူး။
 ကိုယ်တိုင်အကျင့်စရဏနဲ့ ပြည့်အောင်ဦးစွာလုပ်
 တယ်။ ဒါကြောင့်ဒီကသမီးတို့ (၇) ရက်တော့သည်ဆံ
 ဖို့လိုပါတယ်...။

မုက်သွယ်
 ဒီမိလ္လာ

- ဟင်... ဒါဆို သမီးတို့တွေခွင့်မသာသေးဘူးပေါ့။
- (အမိဗွာယ်ဝါပါတစ်ချက်ပြုံးပြီး ခေါင်းကိုပြည့်လေး
 စွာရမ်းခါလျက်ပြော) လတ်တလောကတော့ ဒီ
 သဘောရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမီးတို့ အားမဝယ်ပါနဲ့။
 သမီးတို့ဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒကို အတတ်ခံကိုပြောခိုး
 တစ်နေ့လုံးတစ်ညလုံး အမိဗွာန်တစ်နေ့တဲ့အဘဟာ
 ညဉ့်သန်းခေါင်ယံမှာတော့ ခေတ္တခဏ အနားယူ၊
 ခြေဆန့်လက်ဆန့်လုပ်တဲ့အနေနဲ့ထွက်တတ်ပါတယ်။
 အဲဒီအချိန်မှာ အဘက သမီးတို့ကိုယ်စားမေး
 လျှောက်ထားပါမယ်။

မုက်သွယ်

- ခြေညှိ... ဒီလိုဆိုလည်း နေပါစေ အဘရယ်...
 အမိဗွာန်စခန်းကထွက်ပြီ။ လူကိုယ်တိုင်တွေ့နိုင်ချိန်
 ကျမှ ကျွန်မတို့လာတွေ့ပါမယ်။

တိမ်လွှာ - (ခေါင်းကို ဖြည်းလေးစွာခါ) မဟုတ်သေးဘူးသမီးရဲ့ အဘမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအရှင်ကို သမီးတို့ တိုက်ရိုက်တွေ့လို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ အဘက ဘယ်မာတုဂါမကိုမှ တိုက်ရိုက်တွေ့ခွင့် မပေးဘူး။

မျက်သွယ် - ရှင်။

တိမ်လွှာ - သမီး အားမဝယ်ပါနဲ့၊ စိတ်မပျက်ပါနဲ့။ အဘနဲ့တိုက် ရိုက်မတွေ့ရပေမဲ့၊ အဘက အကူအညီပေးသွားပါ လိမ့်မယ်။ အခု သမီးတို့ဒီလာတာ၊ သမီးတို့ ဘာဆန္ဒရှိ တယ်ဆိုတာ အဘသိနေတာပဲ။

မျက်သွယ် - ရှင်... အဘသိတယ်။ ကျွန်မ ဘာပြောချင်တာ အဘ သိနေတယ်လို့ဆိုချင်တာလား...။

တိမ်လွှာ - (အောင်မြင်ဝင့်ကြွားသည့် အမူအရာဖြင့် ပြုံးလျက် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်ရင်း) ပုဂ္ဂိုလ်မှန်တွေဟာ ဝေနေယျသတ္တဝါတွေ ကယ်တင်ချင်လို့ လောက ဓာတ်တစ်ခွင်လုံးကို မေတ္တာဓာတ်ဖြန့်ကျက်ထား တာပဲ။ သတ္တဝါအားလုံးရဲ့ အလိုဆန္ဒသိတာပေါ့ကွဲ့။ သမီးတို့ အခက်အခဲကူမှာပါ။

မျက်သွယ် - (မျက်သွယ်နှင့်မျက်ခြယ် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မယုံနိုင် သည့် မျက်နှာအမူအရာနှင့်ကြည့်၊ အားကိုးစိတ်ပိုဖြစ် လာဟန်ပြု) ဒါတကယ်ပဲနော် အဘ။

တိမ်လွှာ - အိန်နဲ့၊ ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်းမသိတော့ သံသယဆိုတာ ရှိတာပဲ။ ကဲ၊ ဒီနေ့ သမီးတို့ ဘာစကားမှမပြောဘဲ ပြန်

သွား။ နောက်တစ်နေ့ ဒီအချိန်ပြန်လာခဲ့။ အဲဒီအခါ အဘမိန့်တဲ့စကားပြန်ကြားပေးမယ်။

ခုက်သွယ်

- မဟုတ်ပါဘူး။ သမီးတို့က မယုံလို့မဟုတ်ပါဘူး။ အံ့ဩဝမ်းသာဖြစ်လို့ပြောမိဆိုမိတာပါ။ ဒါဖြင့် ကျွန်မတို့ပြန်ပါဦးမယ်။ ဪ... အဘတိမ်၊ မရှိသေလို့ မေးတာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မတို့ ဘယ်လောက်ကန်တော့ရမလဲ။

တိမ်လွှာ

- (ခေါင်းခါ၊ လက်ခါလျက် မိန့်မိန့်ကြီးပြုံးရင်းပြော) မလိုဘူး... မလိုဘူး။ တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ ကန်တော့စရာမလိုဘူး။ ဝိဇ္ဇာမဟီဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအရှင်က ဝေနေယျသတ္တဝါတွေ ကယ်ချင်လို့ ဓာတ်စခန်းဖွင့်တာပဲ။ အားလုံးကို မေတ္တာနဲ့ကူညီတာပါ။ အိန်း... သမီးတို့က ပူဇော်ချင်သပဆိုရင် ဟောဒီငွေဖလားထဲမှာ အဘအောင်မင်းခေါင်အတွက် ကန်တော့ပွဲထိုးဖို့ သဒ္ဓါသလောက်ထည့်လို့။ အောင်ဓာတ်ယူတာပေါ့ကွယ်။ တစ်ကျပ်ထည့်လည်းရတယ်။ တစ်ဆယ်လှူလည်းဖြစ်တယ်။

မျက်သွယ်

- (အိတ်ကပ်ကိုနို့က်ပြီး တစ်ထောင်တန်များဆွဲထုတ်လျက် ငွေဖလားထဲတရှိတသေထည့်။ ငွေကိုမြင်တော့ တိမ်လွှာက ကျေနပ်ပီတီဖြစ်ဟန်ပြုံးနေ) နဝကမ္မအလှူပါအဘ။

တိမ်လွှာ

- သာဓုဗျာ . . . သာဓု၊ ဤကောင်းမှုကြောင့် ကုက္ကိုတံ
 ပစ္စိတံ၊ တုံယုံ ဝိပုမေဝ သမိဇ္ဈတု၊ လိုရာဆုနဲ့ ပြည့်စုံ
 ပါစေ။ ကဲ ကဲ . . . သမီးတို့ ဖြည်းဖြည်းပြန်ကြ၊ လိုရာ
 ဆုတောင်းကြ။ ညအိပ်ရာမဝင်မီ အဘသိဒ္ဓိထံ
 ရည်ညွှန်းဦးခိုက်လိုက်။ အားလုံးပြည့်စုံသွားမှာပါ။
 (မျက်သွယ်နှင့်မျက်ဖြယ် ဦးချပြီး တစ်ဖက်တိုင်ကွယ်
 အဖုံးနောက်ဝင်သွားချိန်တွင် ကတ္တီပါလိုက်ကာ ပွင့်
 လာပြီး၊ မောင်သန့်က ခေါင်းပြုံးကြည့်။ တိမ်လွှာက
 မထွက်နဲ့၊ ဗြုန်းခနဲတွေ့သွားမယ်၊ ကိုယ့်ဘာသာနေ
 ဟူသော အမူအရာနှင့်ပြော။ မောင်သန့်က ငွေဖလား
 လက်ထိုးပြပြီး ဘယ်လောက်လဲဟူသော အမူအရာ
 နှင့်မေး။ ဒေါသဖြစ်သည့်ဟန်ဖြင့် တိမ်လွှာက ငွေ
 ဖလားထဲမှသောင်တန်တွေရေတွက်ပြပြီး နှစ်လိုသည့်
 အပြုံးဖြင့်ပြုံးပြီး ငွေစက္ကူများနမ်းနေစဉ် ပြည်ဖုံး
 ကန်လန့်ကာချ)

ပြက္ခက် (၈)

- နေရာ - ဖောင်တော်ဦးဘုရား ကုန်းတော်ပေါ်ရှိ မွှာရုံ
- အချိန် - နေ့လယ်ပိုင်း
- အခမ်းအနား - ကမ္ဘင်၏အလယ်တွင် မွှာရုံအသွင် အဆင်အပြင် ခင်းကျင်းထား။ တင့်တယ်သပွယ်သည့်ကြေးဆင်းတု ရုပ်တော်မူတစ်ဆူ။ ပလ္လင်တော်ရင်းတွင် ပစ္စဝဂ္ဂိငါးဦး တရားဦးမွေ့စကြာနာယူနေပုံ ကြေးရုပ်များ။ ပလ္လင် တော်၏တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် တစ်တောင်ခန့်ရှိ သည့်ရုပ်တော်မူ ကြေးဆင်းတုရုပ်နှစ်ဆယ့်ရှစ်ဆူက တစ်ဖက်တစ်ချက်နေရာယူထား။ ပလ္လင်တော်၏ အောက်ခြေတွင် ဘုရားပန်းအိုး (၅)လုံး၌ ပန်းမျိုးစုံ စိုက်ထူထား။ ဆွမ်းကလပ်ပေါ်တွင် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ် စုံလင်စွာကပ်လှူထား။ ပလ္လင်တော်နှင့်မလှမ်းမကမ်း ကမ္ဘင်၏ညာဘက်ရှေ့ခြမ်းတွင် ကြေးစည်တစ်လုံး ချိတ်ဆွဲထားပြီး၊ ကြေးစည်လက်ရိုက်ကို မလှမ်းမကမ်း ကြမ်းပြင်၌ချထား။

မီး - ဘုရားရှင်၏ ရုပ်ပွားတော် ဦးခေါင်းတော်၏နောက်တွင် လျှပ်စစ်မီးသီးများဖြင့် ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်ကွန့်မြူးနေပုံဖော်ထား။ ဇာတ်ခွင်တစ်ခုလုံးဖြင့် စေအောင် မီးဖျန်းပေးထား။

အသံ - အသံသွင်းကြိုးခွေဖြင့် မွေစက္ကပဝတ္ထုနတရားတော်ကို ကြည်ညိုစဖွယ်ဖြစ်အောင် တိုညင်းစွာဖွင့်ပေးထား။ ရံဖန်ရံခါတွင် ကြေးစည်ထူသံ တစ်ချက်တစ်ချက်ကြားနေရစေ။ ကခွင်တစ်ခုလုံးရှိ ဇာတ်ရုပ်တို့၏အသံ ဝီပြင်စွာကြားရအောင် အသံဖမ်းခွက်များ တပ်ဆင်ပေးထား။

ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ဘုရားကျောင်းကန်နှင့်ဆိုင်သော ပစ္စည်းပစ္စယများ။ ဂေါပကလူကြီးဦးဘလှ၏ ယောဂီဝတ်စုံ။ ဆရာခင်မောင်မြင့်နှင့်ဦးမြမောင်၏ ရိုးရှင်းသောသာမန်ဝတ်စုံ။

ဇာတ်ညွှန်း - အခန်းပြောင်းတီးလုံးဆုံးသည်နှင့် ထူးမခြားနားသီချင်း၏ အပျိုးပိုင်ကိုခင်းပေးစဉ် ပြည်ဖုံးကန့်လန့်ကာကို တဖြည်းဖြည်းဖွင့်။ ဂေါပကလူကြီးဦးဘလှသည် ကြေးစည်ထူကိုကိုင်ကာ ထိုင်လျက်တစ်ချက်ချင်းတီးခတ်နေ။ ကြေးစည်သံမဆုံးခင် ကခွင်ညာဘက်၊ တိုင်ဖုံးကန့်လန့်ကာနောက်မှ ကိုမြမောင်နှင့် ဆရာခင်မောင်မြင့် ခပ်ရိုရိုပင်လာ မွှောရုံတွင်းအရောက်

တွင် ဘုရားကို ဝတ်ပြုရိုခိုး။ ခေါင်းထောင်အထဲတွင်
ဦးဘလှက နောက်လှည့်ကြည့်ပြီး၊ ကြေးစည်
လက်ရိုက်ချလျက် စကားပြော။

- ဦးဘလှ - ဟော... ဆရာလေးတို့ ရောက်လာပြီလား...။
- ကိုမြမောင် - ဟုတ်ကဲ့ ဥပသကာကြီး။ အရေးကြီးကိစ္စ တိုင်ပင်ချင်
တယ်ဆိုလို့ အားတဲ့ကြားက အချိန်လုလာရတာ...။
- ဦးဘလှ - အင်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ... ကိစ္စက အရေးကြီး
တယ်ဆိုလည်း ဟုတ်တယ်။ မကြီးဘူးဆိုလည်း ဟုတ်
တယ်ပေါ့။ ပြောရရင် ကျုပ်က အစိုးရခိုခိုတာလည်း
ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်ပေါ့။ ကဲ . . . ဆေးလိပ်လေး
ဘာလေးသောက်ကြဦး။

(ဦးဘလှအိတ်ထဲက ဆေးလိပ်ထုတ်သည်)

- ကိုမြမောင် - ရပါတယ်။ ကျွန်တော်ရော ဆရာလေးရော ဆေးလိပ်
မသောက်ပါဘူး။ ဒါနဲ့ ခေါ်ရင်းကိစ္စပြောပါဦး။
- ဦးဘလှ - (စကားပြောခါနီး မလုံမလဲဟန်ဖြင့် ဟိုကြည့်အီကြည့်
လုပ်။ ကိုမြမောင်တို့လည်း အကဲခတ်သည့် မျက်လုံး
များဖြင့်ကြည့်ကြ) ဒီလိုဆရာလေးရ။ ဘုရားတောင်
ခြေရင်းမှာ ဓာတ်ခန်းဆိုတာ တွေ့ခဲ့တယ်မို့လား...။
- ကိုခင်မောင်မြင့် - ဟုတ်ကဲ့။ ကျွန်တော်တို့တောင် ခဏတဖြုတ်ဝင်
လေ့လာခဲ့သေးတယ်။

ဦးဘလှ - ဆရာလေး ဘယ်လိုမြင်လဲ။ (ဦးဘလှက သူ့စကား မဆက်ဘဲ၊ ဓာတ်နန်းနှင့်ပတ်သက်၍ မေးခွန်းထုတ်။ ဆရာခင်မောင်မြင့် စဉ်းစားဟန်ပြုပြီး ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်လိုက်)

ကိုခင်မောင်မြင့် - ဒီကိစ္စမျိုးကို ကျွန်တော် မလေ့လာဘူးတော့ ထင်မြင် ချက်ပေးရမှာ ခက်တယ်။ အဲ ... တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ (တွေဝေစဉ်းစားဟန်ပြု) ကျွန်တော် တစ်ဦးချင်း သဘောကတော့ ဘာသာရေးရတုံးလုပ် စီးပွားရှာ တယ်လို့ပဲမြင်တယ်။

ဦးဘလှ - (ပေါင်ကိုလက်နှင့်ပုတ်လျက်ပြော) အဲ... ဒါအမှန်ပဲ။ ပြောရရင် သမားရိုးကျလိမ်နည်းတစ်ခုပဲ ဆရာလေး။ ကျုပ်တို့လူမျိုးတွေက ဟန်ကောင်းကောင်းနဲ့ ငြီးဖြန်း ပြောရင် မျက်လုံးစုံမှိတ်ယုံတတ်တယ်။ မှားတယ် မှန်တယ်ဆိုတာ မဝေဖန်တတ်ကြဘူး။

ကိုမြမောင် - ဘယ်လိုမှားတာလဲ ဥပသကာကြီး။ ကျုပ် သိအောင် ရှင်းပြပါဦး။

ဦးဘလှ - ဒီလို ကိုရင်ရာ... ကျုပ်တို့က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ၊ ဗုဒ္ဓ ဘာသာစစ်စစ်မှာ ကိုးကွယ်ရာက ရတနာသုံးပါးပဲ ရှိတယ်။ ဆည်းကပ်ရမှာက အဓိအာနဲ့ ဆရာသမား။ ပြောရရင် ကျုပ်တို့ ပူဇော်ထိုက်တာ အနန္တောအနန္တ ငါးပါးပဲ။ ဟုတ်တယ်နော် ကိုရင်...

ကိုမြဲမောင် - ဟုတ်ကဲ့။ ဒီလောက်တော့ သဘောပေါက်ထား
ပါတယ်။

ဒီးဘလု - အဲဒီရတနာသုံးပါးကအပပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ကိုးကွယ်ရင်
သရဏဂုံပျက်တယ်။ ယုံကြည်ရင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခေါ်ထိုက်
တယ်။ ဟုတ်တယ်လေ... ကိုရင် စဉ်းစား၊ ဘုရား၊
တရား၊ သံဃာမှအပ တခြားဟာတွေယုံကြည်ရင်
ရတနာသုံးပါးအပြင် ကိုးကွယ်ရာ အခြားအရာတွေ
ရှိမနေဘူးလား... ဒီလိုကိုးကွယ်မှုရှိတာနဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ
ဝင်လို့ မခေါ်ထိုက်တော့ဘူး။

ကိုမြဲမောင် - အင်း... ဒါတွေစရာပဲ။ မှန်တာဝန်ခံရရင် ကျုပ်
ကိုယ်တိုင် ဒီသဘောတရား ပီပီပြင်ပြင် မသိခဲ့ဘူး။

ဒီးဘလု - အဲဒါပြောတာပေါ့ကိုရင်ရဲ့။ ကျုပ်တို့လူမျိုးတော်တော်
များများဟာ ဒီသဘောတရားကို ကွဲကွဲပြားပြား မသိ
ကြဘူး။ အေး... မသိတာလည်း အပြစ်ပြောမရဘူး။
ကျုပ်တို့ ဝေထရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာမှာ တခြားအယူဝါဒ
တွေ ရောယှက်နေတာကို အကြောင်းတရားမျိုးစုံနဲ့
ပေါင်းစည်းလာတဲ့ တခြားဘာသာတွေက ကျုပ်တို့
ဘာသာထဲကို မသိမဝဟာသော်လည်းကောင်း၊ သိသိ
သာသာသော်လည်းကောင်း ဝင်ရောနေတယ်။ ပမာ
ပြောမယ်ဗျာ... ကျုပ်တို့လူမျိုးတွေ ဂါထာရွတ်တာ၊
မန္တန်သရဏဂုံတို့မယုံကြည်ဘူးလား။

ကိုမြမောင်
ဦးဘလှ

- ယုံသပေါ့ဗျာ။ အယုံတောင် လွန်နေသေးတယ်။
- ဟုတ်တယ်၊ ယုံတာမှ တအားယုံတာ။ ကဲ ထားပါ။ ယုံတာမယုံတာ အပထာ။ အဲဒီဂါထာတို့၊ မန္တန်တို့ဟာ ဘယ်ကလာလဲ။ ဗြဟ္မဏအယူ မဟုတ်ဘူးလား။ ကိုရင် တွေဖူးမှာပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလုပ်လေ့လုပ်ထရိတဲ့ ဒီကိစ္စတွေလေ။

ကိုမြမောင်
ဦးဘလှ

- ဟုတ်ကဲ့။
- အဲ... အဲဒီကတည်းက လွဲချော်နေပြီ။ ကျုပ်တို့က ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ပြီး ဘာဖြစ်လို့ ဗြဟ္မဏတွေလုပ်တဲ့ ဒီအလုပ်ကို လက်ခံတာလဲ။

ကိုမြမောင်
ဦးဘလှ

- ဒါက မသိတာလဲပါမယ်။ သိပေမယ့် အကျိုးမျှော်ကိုးတာလည်း ဖြစ်မယ်။
- အမှန်ပေါ့။ ဒါ အမှန်ပေါ့။ (ပေါင်ကိုလက်နှင့်ပုတ်ပြီး အားရကျေနပ်ဟန်ဖြင့်ပြော) ဂါထာရွတ်ရင် ဘာကောင်းတယ်၊ ညာကောင်းတယ်။ ဒီမန္တန်ကို သရဏ္ဍယ်ရင် မဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိစွမ်းအားရှိတယ်။ အသက်ရှည်တယ်။ အနာမဲ့တယ်။ လိုရာဆန္ဒပြီးမြောက်တယ်။ ဒီလိုအသိနဲ့လုပ်တာဆိုတော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတရားတွေ ဖုံးမနေဘူးလား။ ကိုင်းဗျာ... ကျုပ်တို့ဘုရားရှင်က လောဘငြိမ်း၊ ဒေါသငြိမ်း တရားပေးတယ်။ လူတွေလုပ်နေတာက လောဘကြီးဖို့၊ ဒေါသကိန်းဖို့ ဖြစ်မနေဘူးလား။

- ကိုမြမောင် - ထားပါတော့ ဥပသကာကြီးရယ်။ တိုတိုနဲ့ ဆိုလိုရင်း စကားပြောကြရအောင်။ ဆရာလေးလည်း မအားဘူး။ ကျုပ်မှာလည်း အလုပ်တွေများတယ်။ ဖိတ်ခေါ်တဲ့ကိစ္စ။
- ဦးဘလှ - ခုပြောနေတာ အဲဒါပါပဲ။ မလုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်တွေ ဒီဘုရားခြေရင်းမှာ လာလုပ်နေတယ်။ ဘုရားမကြိုက် တဲ့ကိစ္စတွေကို မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး ခုနစ်ရက် သားသမီး ကယ်တင်ဖို့ဆိုတဲ့ ဟစ်ကြွေးသံနဲ့ လုပ်နေ တာ။ မဖယ်ရှားသင့်ဘူးလား။
- ကိုမြမောင် - ဥပသကာကြီး ဦးတည်ပြောနေတာ ကုန်းတော် ခြေရင်းက ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင်ရဲ့ ဓာတ်နန်းကိစ္စလား။
- ဦးဘလှ - ဒါပဲပေါ့ဗျာ။ မရှိသင့်တဲ့နေရာမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ လက်မခံသင့်တဲ့အယူတွေ ငြောင်ကျကျ လာလုပ်နေ တာ လက်ပိုက်ကြည့်နေမလား။ ကိုရင်က လူငယ် ခေါင်းဆောင်မို့ပြောတာပါ။
- ကိုမြမောင် - (သူ့အပေါ်တာဝန်ကျလာ၍ စိတ်ရှုပ်ဟန်ဖြင့် ခေါင်း ကုပ်ရင်း ဆရာခင်မောင်မြင့်ကို အားကိုးသည့် အကြည့်နှင့်ကြည့်) ဘယ်လိုလဲ ဆရာလေး။
- ကိုခင်မောင်မြင့် - ကျွန်တော့်အမြင်က ဦးကြီးဘလှနဲ့ တစ်သဘောတည်း ပါပဲ။ ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင်တို့ပြောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တော့ တွေ့ခွင့်မရလို့ မမြင်ခဲ့ဘူး။ သူ့တပည့်အဘတိမ်ဆိုသူ ရဲ့အမူအရာနဲ့ အပြောအဆိုကို သိပ်သဘောမကျဘူး။

ဘာမကျတာလဲလို့မေးရင် လက်ညှိုးထိုးပြဖို့လည်း မရှိဘူး။

ကိုမြမောင်

- ဆရာလေးကောက်ချက်က မရေမရာပါလား။ ဒီကိစ္စ မရှိသားဘူးလို့ပြောချင်တာလား။

ဦးဘလှ

- ဟ ကိုရင်၊ မရှိသားဘူးလို့ပြောချင်တာမဟုတ်ဘူးကွဲ့၊ ပြောနေတာ။ ငါ့အမြင်ပြောရရင် ဒီလူတွေဟာ လူလိမ် တွေပဲ။ ရိုးသားနဲ့ချာတဲ့ ငါတို့ရွာသားတွေဆီက လိမ်ညာယူဖို့ အားထုတ်နေတာ။ ဒီပြဿနာမကြီး ထွားခင် တားမှဖြစ်မယ်။

ကိုမြမောင်

- အင်း... စဉ်းစားစရာပဲ။ ခက်တာက မင်းတို့လူလိမ် တွေ ဒီမှာမနေနဲ့လို့ ပြောလို့လည်းမရဘူး။ အလိမ်ခံ ချင်တဲ့သူတွေက ခေါင်းငုံ့ဝင်နေကြတာကိုး။ ယုံနေသူ တွေကို ခင်ဗျားတို့ မယုံနဲ့။ အဲ့ဒီမသွားနဲ့လို့ တားဖို့ လည်းခက်တယ်။ တားတော့ရော နာခံမှာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့မှာ တားပိုင်ခွင့်လည်း မရှိဘူး။

ဦးဘလှ

- ဒါကြောင့် ခေါ်တိုင်ပင်တာပေါ့။ ကာယကံရှင်လည်း လက်ခံ၊ ယုံကြည်နေသူတွေလည်း သဘောပေါက် အောင် လုပ်ရမယ်။ ဒီလိုမှမလုပ်ရင် ကျုပ်တို့ရွာသား တွေ ခံရမယ်နော်။

(စကားပိုင်းက အတွေးကြောင့် ခေတ္တတိတ်ဆိတ်သွား ကိုဘလှက ဆေးလိပ်ကောက်ဖွား၊ ဆရာခင်မောင်မြင့် က အဝေးမျှော်ကြည့်ရင်းတွေးနေ)

ကိုမောင်
ဦးကလု

- ဒီကိစ္စနည်းလမ်းရှာမှ ဖြစ်တော့မှာပေါ့။
- အဲဒါကြောင့် တိုင်ပင်သင့်တယ်ဆိုပြီး ခေါ်တိုင်ပင်တာ
ပေါ့။ ကဲလေ ဒီကိစ္စသိထားရင်ပြီးတာပဲ။ လောလော
ဆယ်တော့ နည်းလမ်းရှာရင်း စောင့်ကြည့်နေရမှာပဲ။
ဆရာလေးလည်း အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းလေး
လုပ်စမ်းပါဦး။

ကိုမောင်မြင့်

- ဟုတ်ကဲ့ပါ။ တစ်ခုတော့ တွေးမိတယ်။ ဒီလိုလုပ်ရင်
မကောင်းဘူးလား။ ကျန်နစ်ယောက်က ဘယ်လိုလဲ။
(နစ်ကိုယ်ကြား တိုင်ပင်လိုဟန်ဖြင့် လက်ခုပ်ပြလျက်
အနားတိုးခိုင်းရာ သုံးယောက်သား ခေါင်းချင်းဆိုင်
တိုင်ပင်ချိန်တွင် ပြည်ဖုံးကားကြီး တစ်လိပ်လိပ်
ကျလာစေ)

* * * * *

မြကွက် (၉)

နေရာ	- ဘုရားတောင်ခြေရှိဓာတ်နန်း။
အချိန်	- ညဉ့်သန်းခေါင်ယံအချိန်။
အခမ်းအနား	- ဓာတ်နန်းအခင်းအကျင်း။ ပထမမြကွက်ခင်းကျင်းထားသည့်အတိုင်း ခင်းကျင်းထား။
မီး	- ကခွင်တစ်ခုလုံး မီးမှောင်ချထားပြီး ကခွင်အလယ်တွင် စုရုံးထိုင်နေသည့် ဇာတ်ရုပ်များအား မြင်သာအောင် ဆလှိုက်မီးဖြင့် အပေါ်မှမီးထိုးပေး။
အသံ	- တိတ်ဆိတ်သည့်ညဉ့်ကို ထွင်းဖောက်လျက် ပုရစ်အော်သံ၊ ညဉ့်ငှက်ဆိုးထိုးသံတို့ကို အသံသွင်းကြိုးခွေဖြင့် ပိုင်းခြား ပိုင်းခြားလွှင့်ပေး။ ဇာတ်ရုပ်များ၏ တီးတိုးတိုင်ပင်သံကို သဲ့သဲ့ကြားရရုံ စကားပြောခွက်ချိန်လွှင့်ပေး။
ဇာတ်ညွှန်း	- အခန်းပြောင်းတီးလုံးဆုံးလျှင် ကခွင်တစ်ခုလုံး ဆိတ်ငြိမ်နေစေ။ ဖြည်းဖြည်းကန့်လန့်ကာ ဖြည်းဖြည်းချင်း တင်။ ပရိသတ်အာရုံစူးစိုက်လာအောင် ဆလှိုက်မီးဖြင့် ဟိုသည်ဝေဝဲထိုးပြပြီးမှ မောင်သန့်၊ တိမ်လွှာ၊

စိန်အောင်၊ တင်မောင်ရင်တို့လေးဦး စုထိုင်နေသည် ကိုပြ။ အားလုံးက အလယ်ခေါင်ရှိ ငွေဖလားကို စူးစိုက် ကြည့်နေပြီး တစ်ဦးချင်း ဝေစွဲပေးနေသော တိမ်လွှာ ဇာလက်အသွားအလာကိုသာ သဲသဲမဲမဲကြည့်နေစေ။ တိမ်လွှာက ငွေစက္ကူများကို ပရိသတ်မြင်သာအောင် ရေတွက်ပြီး တစ်ဦးစီရသင့်သည့်ဝေစုကို ခွဲပေး နေဟန်ပြ။

တိမ်လွှာ

- ဒါက မောင်သန့်ဝေစု (မောင်သန့်လက်ထဲ ငွေတစ်ထပ် ထိုးပေး။ ဝိဇ္ဇာမဟာဒိဋ္ဌိ သိဒ္ဓိရှင်အမည်ခံ မောင်သန့်က အဝန်းမရမျက်နှာဖြင့် ငွေလှမ်းယူပြီး မက်မောဟန် ဖြင့် နမ်းရှုပ်လိုက်) ဒါက စိန်အောင်ဝေစု (စိန်အောင် က ငွေကို တစ်ရွက်ချင်း ပြန်ရေနေ) ဒါကတော့ ကိုတင်မောင်ရင်အတွက် (တင်မောင်ရင်က အလေး ဂရုမပြုဟန်ဖြင့် လှမ်းယူရင်း အိတ်ထဲထည့်လိုက်) ကျန်တာကျွန်တော့်ဝေစု။

မောင်သန့်

- ကျန်ငွေက ဘယ်လောက်လဲ။ မျှမျှတတတော့လုပ် နော် (မယုံကြည်ဟန်ဖြင့်စစ်၍ တိမ်လွှာ ဒေါပွသွား)

တိမ်လွှာ

- မောင်သန့်၊ မဟုတ်တာလုပ်ပေမယ့် ငါက သစ္စာရှိ တယ်။ မင်းတို့ထက် ပိုမယူဘူး။ မလုပ်ခင်ကတည်းက အကျိုးတူခံစားမယ်ဆိုတဲ့ ကတိရှိပြီးသား။ အားလုံး မျှမျှတတပဲ။

- မောင်သန့် - ဒါဖြင့်ပြီးတာပဲ။
- စိန်အောင် - ပြီးတာပဲ မလုပ်နဲ့ကိုယ့်လူတို့၊ တို့ကိစ္စက ဒီလောက်နဲ့ ရပ်တန့်နေလို့မဖြစ်ဘူး။ ရှေ့လုပ်ငန်းတွေ ဘယ်လို ဆက်သွားမလဲ။
- မောင်သန့် - ဒါတွေ ငါ့မှာ အစီအစဉ်ရှိပါတယ်ကွာ... အလုပ်တစ်ခု ဆိုတာ နောင်နှေးကြန့်ကြာရင်လည်း မကောင်းဘူး။ အလျင်စလို လုပ်ရင်လည်း အမှားဖြစ်တတ်တယ်။ အရေးကြီးတာက ပီပီရီရီနဲ့ အောင်မြင်ဖို့လိုတယ်...။
- တင်မောင်ရင် - ဒါတော့ အမှန်ပဲ။ အထူးသဖြင့် ပြဿနာမဖြစ်ဖို့အရေး ကြီးတယ်။ ကျုပ်တို့ ကိစ္စကို လူတွေရိပ်စားမိရင်လည်း မကောင်းဘူး။ အစဆွဲမိသွားလို့ ပေါ်သွားရင် ခင်ဗျား တို့က ရှောင်သာတိမ်းသာတယ်... ကျုပ်က ဒီရွာသား တွေကို တစ်သက်လုံးမျှော်နှာပြင်မှာ မဟုတ်ဘူး။
- မောင်သန့် - ဟုတ်တယ်လေ... ဒါကြောင့်လည်း ကျုပ်တို့နဲ့ခင်ဗျား အဆက်အသွယ်ရှိတာကို လူသိမခံဘူး။ ဖြစ်လာရင် လည်း ခင်ဗျားကို ပထုတ်ခဲ့မှာပါ။
- တင်မောင်ရင် - ကျုပ်ပြောတာက အပြစ်ကို အတူတူမကျခံခုံလို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်... လုပ်ရဲရင်ခံရဲတယ်။ ဒါပေမဲ့ မခံရဲအောင်တော့ ပီပီရီရီဖို့ လိုတာပေါ့။
- စိန်အောင် - (တင်မောင်ရင် ပခုံးကို အကျွမ်းတဝင် အမူအရာနှင့် ပုတ်လျက်ခပ်တိုးတိုးရယ်ရင်းပြော) အဟဲ... ဟဲ။

သူငယ်ချင်းက ကျုပ်တို့အစွမ်းအစကို မယုံကြည်ဘူး နဲ့တူတယ်။ ဒီကိစ္စတွေအတွက် စိတ်ချမ်းပါဗျာ... ကျုပ်တို့အလုပ်သမားဆိုတာ ကိုယ့်ခွင့်နဲ့ကိုယ်တော့ ကျွမ်းကျင်ပြီးသားပါ။

မောင်သန့် - ဒီလို ကိုတင်မောင်ရင်ရာ... ခုကိစ္စက ကျွန်တော်တို့ စီးပွားရှာနေတာ... အလုပ်ကို အလုပ်နဲ့တူအောင် လုပ်ရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ ရည်ရွယ်တာက ဒီငွေ လောက် ရဖို့ရုံတင်မဟုတ်ဘူး။ တနင့်တပိုး ရချင် ကြတာမဟုတ်လား...

တင်မောင်ရင် - ဟုတ်တယ်လေ...

မောင်သန့် - ကျုပ်တို့ အဓိကအလုပ်က ရှေးဟောင်းအနုလက်ရာ ဖြစ်တဲ့ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တွေစိုးဖို့။ ဒီရုပ်ပွားတော်တွေ ဟာ ကျွန်တော်တို့ မှန်းသလို ရှေးခေတ်လက်ရာ တွေသာဟုတ်ရင် မျှော်မှန်းတဲ့ ငွေရဖို့သေချာပြီး သတင်းမှန်ရအောင် စုံစမ်းဖို့က ကိုတင်မောင်ရင်ကိစ္စ။

တင်မောင်ရင် - ကျွန်တော် လေ့လာသမျှကတော့ ဒီကြေးဆင်းတု တွေဟာ ပုဂံခေတ်လက်ရာဆိုတာ သေချာတယ်။ ဒီဖောင်တော်ဦးဘုရားကို အလောင်းစည်သူမင်းကြီး တည်ခဲ့တယ်။ မင်းကြီးတည်ခဲ့တာက ဒီတစ်ဆူတည်း မဟုတ်ဘူး။ ဖောင်တော်ချက်မ၊ ဖောင်တော်ပဲ့ဆိုတဲ့ နှစ်ဆူရှိသေးတယ်။ ဒီက နှစ်စိုင်ခွဲ အကွာမှာ

ဖောင်တော်ချက်မဆိုတာရှိတယ်။ ဒီဖောင်တော်ဦးက မင်းကြီးစီးတဲ့ ဖောင်တော်ရဲ့ ဦးပိုင်းဆိုင်ရာအရပ်၊ ဖောင်တော်ချက်မက မင်းကြီးလိုက်ပါတဲ့ ဗဟိုချက်မ နေရာ၊ ဖောင်တော်ချက်မနဲ့ နှစ်ပိုင်ခွဲအကွာရန်အောင် မြင်ရွာမှာ ဖောင်တော်ပဲ့စေတီ ရှိသေးတယ်။ ဒီစေတီ ကို ရေစက်သွန်းချလှူတန်းချိန်မှာ ကြေးဆင်းတုတွေ လည်း သွန်းထုပူဇော်ခဲ့တယ်။ ခေတ်အဆက်ဆက် မပျောက်ပျက်အောင်ထိန်းသိမ်းခဲ့တာ ဒီနေ့ထိရှိနေ တယ်လို့ သိထားတယ်။

- မောင်သန့် - ဒါဆိုဟုတ်ပါတယ်... လက်ရာတွေကြည့်ရတာလည်း ပုဂံခေတ်လက်ရာတွေပါပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီပစ္စည်း တွေသာရရင်ကျုပ်တို့အတွက် စိုစိုပိုပိုရတာ အမှန်ပဲ။
- တင်မောင်ရင် - မှန်တာပြောရရင် ငွေမလိုချင်ဘူးတော့ မဟုတ်ဘူး။ ရရင်လိုချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်အဓိကရချင်တာတော့ ငွေမဟုတ်ဘူး။
- စိန်အောင် - (သဘောကျဟန်ဖြင့် ပခုံးပုတ်လျက် ပိပိရိုရိုပြုံး) သိပါ တယ် သူငယ်ချင်းရာ . . . သူငယ်ချင်းက ငွေထက် မျက်သွယ်ကို ရင်ခွင်ထဲဆွဲသွင်းချင်တာ မဟုတ်လား။
- တင်မောင်ရင် - ဒါပဲလေ . . .
- မောင်သန့် - (ခေါင်းညှိတ်လျက်) စိတ်ချပါ။ မျက်သွယ်ကိုရဖို့ ကျွန်တော်တာဝန်ယူတယ် . . . ကျုပ်တို့ ဆင်ကွက်ထဲ

ခေါင်းငုံ့ဝင်လာနေမှပဲဗျာ . . . မျက်သွယ်က ခင်ဗျား
ချစ်ခွင့်တောင်းတာလက်မခံဘူး။ ခါးခါးသီးသီး
ငြင်းနေတယ်။ ဒီလိုမဟုတ်လား . . .

တင်မောင်ရင် - ဟုတ်တယ်။

မောင်သန့် - သူဘယ်လိုပဲငြင်းငြင်း တစ်နေ့လက်ခံလာရမယ်။
အရေးကြီးတာက အညှာကိုင်နိုင်ဖို့ပဲ။ အသီးလိုချင်
ရင် အညှာကိုင်၊ သမီးလိုချင်ရင် မိခင်၊ ခင်ကိုင်ဆိုတဲ့
စကားကြားဖူးဖို့လား . . . ။ (တင်မောင်ရင်
ခေါင်းညှိတ်ပြ) သူ့အဖေ့အဖေ ဟောဒီဓာတ်နန်း
ရောက်လာတာနဲ့ ခင်ဗျားကိစ္စ အောင်မြင်ပြီလို့မှတ်။
လတ်တလောတော့ ခဏသည်းခံပါ။ လက်ဖက်
ကောင်းစားချင်ရင် ပလောင်တောင်တတ်နေရတယ်
တဲ့။ တစ်ထင်းချင်းပေါ့ဗျာ။

တင်မောင်ရင် - ဒီလိုဆိုရင်ပြီးတာပဲလေ . . .

စိန်အောင် - အဟဲ့ဟဲ့၊ ငါ့လူက လောကြီးနေတာကိုး။ ရရမှာပေါ့
ကိုယ့်လူရာ။ အီဖေကိုကြုံရင်ဘာခံနိုင်ရမှာလဲ။ ကဲ . . .
လူစုခွဲဖို့ သင့်ပြီနဲ့တူတယ်။ ဟော . . . လင်းကြက်
တောင်တွန်သံကြားနေပြီ။

(တိတ်ခွေခွေလျက် ကြက်တွန်သံပေးစေ)

မောင်သန့် - ဟုတ်ပြီ။ ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင်လည်း လူအထင်ကြီး
အောင်ဟန်လုပ်နေရတာ ပင်ပန်းနေပြီ။ ခပ်မြန်မြန်

လေးလုပ်ငန်းစနိုင်းအောင် ကြိုးစားထားကြ။ ကဲ...
အားလုံးပဲ။

(မောင်သန့်က အားလုံးရှေ့လက်ထုတ် လိုက်ရာ၊
အားလုံးက လက်ဝါးချင်းလာထပ်လျက် တစ်ဦးကို
တစ်ဦး ဝီတီပြုံးဖြင့် ပြုံးကြည့်နေစဉ် ပြည်ဖုံး ကားချ။
အခန်းပြောင်းတီးလုံးဝင်)

* * * * *

မြကွက် (၁၀)

- နေရာ - - - မြို့ရဲစခန်း။
- အချိန် - နေ့လယ်။
- အခမ်းအနား - ကခွင်နောက်ပိုင်းတွင် ရဲစခန်းသဏ္ဍာန် ရေးဆွဲထားသော ကားချပ်ချထား။ နံရံတွင် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ ပုံချိတ်ဆွဲထား။ ထိုဓာတ်ပုံအောက်ခြေတွင် မှစင်း အခြေပြုဝယားရေးဆွဲထားသည့် သင်ပုန်းပြားနှင့် ပုံပြုဝယားချိတ်ဆွဲထား။ ယင်းနှစ်ခုကြားတွင် "ကူညီပါရစေ" ဟူသည့် ရဲဆောင်ပုဒ်ကို ထင်ထင်ရှားရှားရေးထား။ ကခွင်၏အလယ်တွင် စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်ချထားပြီး စားပွဲစွန်းတွင် စခန်းမှူးဟူသော စာရေးထားသည့် သစ်သားတုံးတင်ထား။
- မီး - အခန်းတစ်ခုလုံးမြင်သာအောင် မီးများဖျန်းပေးထား။
- အသံ - ဇာတ်ရုပ်များ၏အသံကို ပီပြင်အောင်ကြားနိုင်သည့် အသံဖမ်းခွက်များ တပ်ဆင်ပေးထား။ တိတ်ခွေဖြင့် အသံသွင်းထားသည့် "ကူညီပါရစေ" သီချင်းကို တိုးညှင်းစွာဖွင့်ပေးထား။

ဖတ်ဝင်ပစ္စည်း - ရဲအရာရှိဝတ်စုံ။ ဆရာခင်မောင်မြင့်၏မြန်မာဆန်ဆန်
ဝတ်စုံ။ လွယ်သည့် လွယ်အိတ်တစ်လုံး။ ထီး။

ဖတ်ညွှန်း - ပြည်ထုံးကန်လန်ကာဖွင့်သည်နှင့် စားပွဲတွင် ရဲအုပ်
(စခန်းမှူး) သောင်းထိုက်စိုးက ပရိသတ်ဘက် မျက်နှာ
မူထိုင်နေ။ ဆရာခင်မောင်မြင့်က ပရိသတ်ကိုကျောပေး
စခန်းမှူးဘက် မျက်နှာလှည့်ထိုင်ရင်း တစ်စုံတစ်ခုကို
တင်ပြနေဟန်ရှိစေ။ စခန်းမှူးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်
လုပ်ရင်း လိုအပ်သည်များရေးမှတ်။ အောင်တိန်ကိုချ
ခေတ္တစဉ်းစားဟန်ပြုပြီး တစ်ခွန်းနှစ်ခွန်းပြောလျက်
ပြင်တူထ။ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်။ ဆရာခင်မောင်မြင့်က
အရင်လှည့်ထွက်လာ။ စခန်းမှူးက လိုက်ပို့ဟန်ဖြင့်
ကခွင်၏ရှေ့ပိုင်းလိုက်လာပြီး တရင်းတနီး ပခုံးပုတ်
လျက်ပြော။

သောင်းထိုက်စိုး - ကောင်းပြီ ဆရာလေး . . . ဆရာလေးရဲ့သတင်း
ပေးချက်ကို မှတ်တမ်းတင်ထားပါတယ်။ လိုအပ်တဲ့
လှုပ်ရှားမှုကိုလည်း အချိန်နဲ့တစ်ပြေးညီ လှုပ်ရှားပါ
မယ်။ ဆရာလေးတို့ဘက်ကလည်း ဒီထက်အချက်
အလက်ပြည့်စုံအောင် စုဆောင်းပေးပါဦး။ ပြီးတော့
လူငယ်တွေကိုလည်း အသိပေးစောင့်ကြည့်ဖို့တာဝန်
ပေးထားပါဆရာ . . .

ခင်မောင်မြင့် - စိတ်ချပါစခန်းမှူး။ ဒါဆို ကျွန်တော်ပြန်ပါဦးမယ်။

(ပြောလျက်လှည့်ထွက်ပြီး ရှေ့တိုင်ဖုံးကွယ်ကြား
 ဝင်သွား။ စခန်းမှူးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် စဉ်းစား
 ကျန်ရစ်စဉ်၊ အသံသွင်းတိတ်ခွေမှ “ကူညီပါရစေ”
 သီချင်းကို အသံတင်လျက်လွှင့်ပေးစဉ်၊ စခန်းမှူးက
 အကြံရဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်၊ လက်မထောင်ပြီး ပြုံးနေ
 စဉ် ပြည်ဖုံးကားချ။

မြကွက် (၁၁)

- နေရာ - ကျေးရွာစာကြည့်တိုက်။
- အချိန် - နေ့လယ်။
- အခမ်းအနား - ကခွင်၏အလယ်တွင် စာကြည့်စားပွဲတန်းလျားရည် နှစ်လုံးဘေးချင်းယှဉ်ချထား။ ဘယ်ညာတွင် ထိုင်ခုံ တန်းလျားများချထား။ ကခွင်၏ဘယ်ညာခြမ်းတွင် စာအုပ်တင်စင်နှစ်လုံးချထားပြီး၊ စာအုပ်များအစီအရီ တင်ထား။ ကခွင်ရှေ့ပိုင်း ဘယ်ခြမ်းတွင် သောက်ရေ အိုးစင်တစ်လုံးထားရှိ။ အခန်းနံရံတွင် မှတ်သားဖွယ် ဆုံးမစာ စာတမ်းများ ရေးထားစေ။
- မီး - ကခွင်တစ်ခုလုံးမြင်သာအောင် မီးများဖျန်းပေးထား ရမည်။
- အသံ - ဇာတ်ရုပ်များ၏ပြောဆိုသံကြားအောင် စကား ပြောခွက်များ တပ်ဆင်ထား။
- ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ခုံ၊ တန်းလျား၊ စာအုပ်စာတမ်း၊ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်၊ စာဖတ်သူများ၏ သာမန်အဝတ်အစား။
- ဇာတ်ညွှန်း - အခန်းပြောင်းတီးလုံးဆုံးသည်နှင့် ကန့်လန့်ကာဖွင့်။

စာကြည့်တိုက်တွင် ကျေးရွာသားလေးငါးဦး ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် စာတိုင်ဖတ်နေစေ။ စာကြည့်တိုက်မှူးက စားပွဲတစ်လုံးတွင် စာရင်းမှတ်သားရေးသွင်းခြင်းဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေဟန်ပြု။ စာဖတ်နေကြသူများထဲမှ လူငယ်တစ်ဦးက စာဖတ်ရင်း သဘောကျဟန်ဖြင့်ရယ်။

တင်ခ - အဟဲ ဟဲ ဟဲ... အဟိဟိ... အဟေးဟေး။ (ရယ်နေသူကို ကျန်သူများကြည့်)

စာကြည့်တိုက်မှူး - ရှူး... ရှူး (ပါးစပ်တွင် လက်ညှိုးကို ကန့်လန့်ဖြတ် သက်ထွန်း တင်လျက် အသံပြုပြီး စားပွဲပေါ်ရှိသော "တိုးတိုး" ပြောပါ။ အသံမထွက်ရ" ဟူသော စာတန်းကို လက်ညှိုးထိုးပြ။ ရယ်နေသူက သတိရဟန်ဖြင့် ပါးစပ်ကိုပိတ်လျက် ခေါင်းငုံ့ပြီးထိန်းရယ်။ အားလုံးက တိုယ့်စာကိုယ် စိတ်ဝင်တစားပြန်ဖတ်နေ။ ခဏအကြာတွင် စောစောကလူငယ် စာအုပ်ဖတ်ရင်းရယ်ပြန်။

တင်ခ - အဟီး၊ ရယ်ရပျံ့ကွာ ... အဟက်ဟက်၊ ဟုတ်လိုက်တဲ့ ငါ့ကောင်။ အဟေ့ ဟေ့။

စာကြည့်တိုက်မှူး - ရှူး... ရှူး (ပါးစပ်တွင် လက်ညှိုး ကန့်လန့်ဖြတ်တင် သက်ထွန်း သတိပေး။ သတိပေးစာတမ်းကို ကိုင်မြှောက်ပြပြီး၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အနှောင့်အယှက်မဖြစ်ပါစေနဲ့ဟူသော အမူအရာနှင့်ပြု။ လူငယ်သတိရသွားဟန်ဖြင့် တောင်းပန်မှုကို အမူအရာနှင့်ပြု။ ကျန်စာဖတ်နေသူများက အလိုက်မသိရန်ကောဟူသော အမူအရာနှင့် မကြည်ကြည်ကြည့်။ လူငယ်က စာအုပ်ကို စိတ်ဝင်

တစားဖတ်ဟန်ဖြင့် ပြန်ကြည့်။ ခဏအကြာတွင် အားပါးတရရယ်သံထွက်လာ။ မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင် ဖတ်နေသော အဖော်ဖြစ်သူက ထလျက်၊ လူငယ် အားလက်ဆွဲခေါ်သွား)

သက်တင်

- (ကခွင်၏ရှေ့ဘယ်ဘက်ထောင့်ထိ လက်ဆွဲခေါ်လာ ပြီး စိတ်ဆိုးဒေါသဖြစ်သည့် အမူအရာနှင့်ပြော) ဟေ့ကောင်တင်ခ။ မင်းဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ။ စာကြည့်တိုက် စည်းကမ်းမင်းနားမလည်ဘူးလား...။

တင်ခ

- (ရယ်ချင်စိတ်ကို ထိန်းမရဟန်ဖြင့် ဆက်ရယ်) အဟက် ဟက် ဟက် . . . ငါ ငါ သိပါတယ်ကွာ။ စည်းကမ်းမလိုက်နာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဖတ်ရင်းရယ် စရာတွေလို့ မထိန်းနိုင်တာနဲ့ ရယ်မိတာပါ။ အဟက် ဟက်။

သက်တင်

- ဘာစာမို့လို့ရယ်စရာဖြစ်နေတာလဲ။

တင်ခ

- (လက်ထဲမှ စာအုပ်ထိုးပြရင်း) ဒီစာအုပ်။ "နေအေး လိမ်နည်းတဲ့" အဟက် ဟက်။ ဆရာကြီး ဦးပြုံးချိုရေး တာ... မလိမ်ရမနေနိုင်တဲ့ နေအေးဆိုလူက သူ့ဦးကြီး ကိုပြန်လိမ်တဲ့အကြောင်းရေးထားတာ။ တကယ်ရယ် ရတယ် သူငယ်ချင်းရာ . . . လက်တွေ့အဖြစ်အပျက် ပြန်ရေးထားတာ။

သက်တင်

- ဟ၊ လိမ်တာ ညာတာက ကောင်းတဲ့အလုပ်မှမဟုတ် တာ . . . အဲဒီမကောင်းတဲ့အကြောင်းရေးထားတာ

ရယ်စရာလားဟာ။ ဒီမယ် တင်ခ။ လူတစ်ဖက်သား
ဒုက္ခရောက်အောင်လုပ်တဲ့ကိစ္စကို မင်းက ရယ်စရာ
ထင်နေလား။

တင်ခ

- (ခေါင်းထောင်ကြည့်) ဟာ၊ လူတစ်ဖက်သား ဒုက္ခဖြစ်
အောင်လုပ်တာကို ပြန်ရေးတယ်ဆိုပေမယ့် ခုဟာက
ပညာပေးကွ။ လူလိမ်လူညာတွေ ပေါ်တဲ့ခေတ်မှာ
လွယ်လွယ်နဲ့အလိမ်မခံရအောင် လိမ်နည်းစုံနဲ့လိမ်
တတ်ပုံတွေ ဖွင့်ချထားတာ . . . ဒီမယ် သက်တင်။
ဒီဝတ္ထုထဲမှာပါတဲ့ နေအေးဆိုသူဟာ မလိမ်ရ မနေ
နိုင်သူ။ တစ်ဖက်သားကို မကောင်းဖြစ်စေလိုတဲ့ ဆန္ဒ
မရှိပေမယ့်၊ သူ့ဦးက လေလိမ်ထဲမနေနိုင်ဘူး။ ဒီညာဉ်
ဆိုးကို သူ့ဦးကြီးလုပ်တဲ့ ဦးပြုံးချိုက မကြိုက်ဘူး။
တူလုပ်သူမှာ ဒီလိုအကျင့်ဆိုးရှိနေတာကို မမြင်ချင်
ဘူး။ ဆုံးမတော့လည်း ဟုတ်ကဲ့ဆိုပြီး နာခံတယ်။
နားခကတင်လားဆိုတော့ ဆုံးမသမိုက်ပဲနားထောင်တဲ့
အမူအရာပြတယ်။ နောက်တော့ ဒုံရင်းပဲ။ အဲဒီအကျင့်
ဆိုး ဖျောက်ချင်လို့ ဦးကြီးလုပ်သူက "ဒီလောက်
လိမ်ချင်တဲ့ကောင် ငါ့လိမ်စမ်းကွာ" ဆိုပြီး စိန်ခေါ်
သတဲ့။

သက်တင်

- ဒီတော့

တင်ခ

- စရာကြီးဦးပြုံးချိုဆိုတာ မြန်မာပညာရှိ။ မင်းကြားဖူး
မှာပါ။ တေးသံမှာသီချင်းနဲ့ ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်။

သမာဓိလည်းရှိတယ်။ တည်လည်းတည်ကြည်တယ်။
ဆိုရေးရှိမှ ဆိုတတ်လေတော့ အားလုံးက လေးစား
ကြတယ်။

သက်တင်

- အဲတော့ဘာဖြစ်လဲ။

တင်ခ

- ဦးကြီးလို ပညာရှိတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော် ဘယ်
လိမ်လို့ရမှာလဲ။ ကျွန်တော်လိမ်တယ်ဆိုတာက မသိ
နားမလည်သူတွေ၊ ပညာဗဟုသုတမဲ့သူတွေ၊ ခပ်တုံး
တုံး၊ ခပ်နံနံတွေပဲ လိမ်နိုင်တာမိတဲ့။

သက်တင်

- ဪ၊ ဒီလိုတော့လည်း အမှန်ဝန်ခံသားပဲ။

တင်ခ

- (မျက်နှာထားတည်တည်နှင့်ပြော) မင်းက စကား
မဆုံးသေးဘူး မှတ်ချက်ချနေပြီ။ အဲဒီ လိမ်မလို့ အစ
ပျိုးတာဟ။

သက်တင်

- ဘာ...ဘယ်လိုဘယ်လို။

တင်ခ

- မလိမ်ရရင် မနေနိုင်တဲ့ နေအေးက သူ့ဦးကြီးကိုလည်း
အလွတ်မပေးဘူးဟေ့။ ပညာရှိဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို
မရအရလိမ်သွားတယ်...

သက်တင်

- ဟုတ်လား... ပြော...ပြောစမ်းပါဦး။ နေအေးက
ဒီလောက်ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ရအောင် ဘယ်လို
လိမ်လည်းပြောစမ်းပါ။

တင်ခ

- မင်းသိချင်ရင် ငါဖတ်ပြီးတော့ ဒီစာအုပ်ငှားဖတ်။ ဖတ်
ရတော့မှ ငါဘာလို့ရယ်တယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်
သွားမယ်။

သက်တင် - ဟာ . . . မင်းကတော့ လုပ်ပြီ။ ဇာတ်လမ်းကောင်းမှ
မီးပျက်သွားသလိုမလုပ်နဲ့လေကွာ။

တင်ခ - မင်းခံစားနားလည်တတ်အောင်လို့ပါ။ ဒီမယ်သက်တင်
. . . စာတွေထဲမှာ တို့ကို အသိဉာဏ်ပေးတဲ့စာတွေ
အများကြီးပဲကွ။ တို့ရွာမှာ စာကြည့်တိုက်မရှိခင်က
ဒီလိုစာမျိုးတွေမဖတ်ရတော့ လောကအကြောင်း၊ လူ
တွေအကြောင်း မသိခဲ့ဘူး။ ကဲ . . . ငါ ဒီစာအုပ်လေး
ဖတ်မိတာကြောင့် တော်ရုံတန်ရုံ လိမ်တာလောက်
တော့ မခံရနိုင်တော့ဘူး။

သက်တင် - ဟုတ်ပမလားမောင်ကာဠုရဲ့။

တင်ခ - အဟဲ ဟဲ၊ ဒီထက်ဟုတ်သေး။ ဘာပဲပြောပြော
အရင်ကထက်စာရင် ငါတို့ရွာသားတွေ အသိ၊ အလိမ္မာ
ရှိလာနိုင်တာတော့ အမှန်ပဲ။

သက်တင် - ဒါပေါ့။ တို့နား။ မျက်စိဖွင့်ပေးတဲ့ ဆရာလေးကိုပဲ
ကျေးဇူးတင်ရဦးမယ်။ ကဲ . . . မင်းလည်း သတိလေး
တော့ထားပေါ့ကွာ။ အသိအလိမ္မာရှိသူဆိုရင် သိတတ်
ရမယ် ငါ့လူ။

တင်ခ - ကောင်းပြီလေ . . . ။
(တင်ခနှင့်သက်တင် စောစောကနေရာတွင် ပြန်ထိုင်
ပြီး၊ စာအုပ်ကို စိတ်ဝင်တစားပြန်ဖတ်ချိန်၊ အခန်း
ပြောင်းတီးလုံးတီး၊ ပြည်ဖုံးကန့်လန့်ကာချ)

မြကွက် (၁၂)

- နေရာ - ဘုရားတောင်ခြေရှိ ဓာတ်နန်း။
- အချိန် - နေ့လယ်ပိုင်း။
- အခမ်းအနား - ဓာတ်နန်းအဆင်အပြင်အတိုင်းရှိစေ။ ကခွင်၏ ဘယ်ဘက်ထောင့်နောက်ခြမ်းရှိ ကတ္တီပါလိုက်ကာကို ဖွင့်ထားပြီး။ အခန်းတွင်းရှိ စင်ပေါ်တွင် အုန်း၊ ငှက်ပျောပွဲများစောင်ထား။ အုန်းပွဲရှေ့၌ ဝေယောင်းတိုင်ကိုးတိုင်အား မီးထွန်းညှိထား။
- မီး - ပွဲခွင်တစ်ခုလုံးမြင်သာအောင် မီးဖျန်းထားပေး။
- အသံ - အသံသွင်းတိတ်ခွေဖွင့်လျက် အောင်မင်းခေါင်သီချင်းကို တိုးညှင်းစွာ ဖွင့်ထားပေး။ ဓာတ်ရုပ်အားလုံး၏ အသံကို ကြားနိုင်အောင် စကားပြောခွက်တပ်ဆင်ပေးထား။
- ဓာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင်အမည်ခံ မောင်သန့်ဝတ်ဆင်သည့် ယောဂီရောင်အဝတ်အစား၊ ထူးထူးခြားခြားကြီးမားသည့် ပုတီးအဖြူရောင်တစ်ကုံး၊ အုန်း၊ ငှက်ပျောပွဲ

တော်ညွှန်း

အစုံအလင်။ ပရိသတ်မျိုးစုံ၏ သာမန်အဝတ်အစား
 အဘတ်မိ၏ ပိတ်ဖြူစင်ကြယ် အဝတ်အစား

- အခန်းပြောင်းတီးလုံးဆုံးသည်နှင့် ပြည်ဖုံးကန့်လန့်
 ကာဖွင့်၊ ကခွင်တစ်ခုလုံး ခေတ္တမျှ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်။
 ထို့နောက် အဘတ်မိမှ အမွှေးတိုင်တစ်ဆုတ်ကို မိမိ
 လျက် အောင်မင်းခေါင်ရှပ်ကို ပူဖော်လိုက်စဉ် အသံ
 သွင်းတိတ်ခွေ အသံတင်လျက် "အောင်မင်းခေါင်"
 သီချင်းဖွင့်ပေး။ အဘတ်မိမှ အမွှေးတိုင်များ ဝှေ့ရင်း
 လျက် ပါးစပ်မှ တကွတ်ကွတ်ရွတ်ဖတ်။ ထို့နောက်
 ခဏအကြာတွင် ပရိသတ်များဘက် ပြုံးရွှင်သည့်
 မျက်နှာထားဖြင့် လှည့်လာပြီး၊ စကားမပြောဘဲ
 မျက်လုံးနှင့် ဝှေ့ဝဲကြည့်။ ပရိသတ်များ ကခွင်ဘက်
 ကျောပေးလက်အုပ်ချီထားရာမှ ခေါင်းကိုပျပ်ဝပ်စွာ
 ငုံ့နေစေ...။

တိမ်လွှာ

- (မျက်လုံးမှိတ် လက်အုပ်ချီလျက်) ဪ...
 အောင်စေ၊ ပိုင်စေ၊ နိုင်စေ။ အောင်အတိတ်၊ အောင်
 နိမိတ်၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာအချိန်အခါ ကျရောက်ပြီ
 ဖြစ်ပါသဖြင့် အဘတ်ဇွာအရှင်၊ အောင်စခန်း၊ အောင်
 ဓာတ်နန်းအတွင်း ကြွတော်မူပါ။ ဪ... အောင်စေ
 ... ပိုင်စေ ... နိုင်စေ။

(ထိုစကားအဆုံးတွင် ကခွင်ဘယ်ဘက်ခြမ်း နောက်ဖက်တိုင်ကွယ်ကြားမှ ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအရှင်အမည်ခံ မောင်သန့် ဣန္ဒြေသိက္ခာအပြည့်နှင့်ထွက်လာ။ မျက်လုံးကို မှိတ်လျက် ဖြည်းဖြည်းချင်းလျှောက်လာသော ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိအရှင်ကို မြင်သည်နှင့် လူအများ ဦးချအရိုအသေပေး)

ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ
သိဒ္ဓိအရှင်

- ဥမ်... ရှရိ... ရှရိ... ရှရွတ်... ရှရွတ်
(ပရိသတ်များ လက်အုပ်ချီလျက် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘဲ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြောင်ကြည့်နေ... အခြေအနေရိပ်စားမိသော တိမ်လွှာက ကြားဝင်ရှင်းပြ)

တိမ်လွှာ

- အားလုံးကျန်းမာကြပါစေ... ဘေးကင်းပါစေလို့ ဆုပေးပါတယ်။ ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေလို့ ဆုတောင်းကြဗျ။

ပရိသတ်

- (တစ်ဦးတစ်ဦးပြန်ကြည့်ပြီး ကမန်းကတန်းဆို) ပေးတဲ့ဆုနဲ့ပြည့်ပါစေ။

ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ
သိဒ္ဓိအရှင်

- (နှစ်လိုသဘောကျဟန်ဖြင့် ပြုံးလျက် လက်အုပ်ချီ ကာကောင်းကင်သို့မော့ပြီး မျက်လုံးစုံမှိတ်လျက်ဆို။
ရှူး... ရှူး၊ ရှူး... ရှူး၊ ရှူးရော... ရှူးရော။

တိမ်လွှာ

- အဘက အထက်ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို တိုင်တည်နေတာပါ။ အစွမ်းတန်ဖိုးဖြစ်တဲ့ သိဒ္ဓိစွမ်းအင်တွေ ပေးသနားမိတဲ့ သတ္တဝါတွေ ကယ်တင်နိုင်အောင် စောင်မတော်မှ ပါတဲ့။

ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ
သိဒ္ဓိအရှင်
တိမ်လွှာ

- ရွှေ... ဝူ... ရှိ။ ရွှေ... ဝူ... ရှိ။ ရှုရေး... ရရေး။
- ဒီနေ့ ဒီအချိန်ကစပြီး ခုနစ်ရက်သားသမီးကယ်တင်ဖို့
ဓာတ်စခန်းကြီးဖွင့်လိုက်ပါပြီတဲ့။
(ပရိသတ်များ စိတ်ဝင်စားဟန်ဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရွရွ
ဖြစ်လာ... နောက်ပိုင်းမှ ပရိသတ်အချို့အားမလို
အားမရဖြစ်ဟန်ဖြင့် ထကြည့်ကြ။)

ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ
တိမ်လွှာ

- ရှု... ရှု... ရှော ရှော... ရှေ့ ရှေ့... ရှုရှု ရှုရှု။
- အို... ကြွလာကြတဲ့ပရိသတ်တို့။ သင်တို့မှာဘာအခက်
အခဲရှိတယ်ဆိုတာ ငါသိတယ်။ အခက်အခဲတွေပြေ
လည်အောင် ငါဝိဇ္ဇာအရှင်က မပေးမယ်လို့ပြောတာပါ။

ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ
တိမ်လွှာ

- ရှုမိန် ရှုမိန်... ရှုလိမ် ရှုလိမ်... ရှုမှရှုမှ။ ရှု... ရှု...
ရှေ့ရရ... ရှေ့ရရ။
- ပရိတ်သတ်များခင်ဗျာ။ ဟောဒီမဂ္ဂုပထမမှာ အနောက်
အသက်ပေးမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ရှိနေပါတယ်တဲ့။

ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ သဒ္ဓိ

- (လက်နှစ်ဖက်ကို အပေါ်မြှောက်ဆန့်တန်းလျက်
ခေါင်းကိုမော့ထားပြီး ရင်ခေါင်းထဲက အသံဖြင့်
အော်လိုစေ) ရှိဘော... ရှိဘော... ရှိဘော...
ဟိုက်ရှားဘား။ (ထိုသို့အော်လိုက်ချိန်တွင် အပေါ်မှ
ဖန်မှန်နှင့်တူသော အမှန်များကျလာ၍ လူများ လှုပ်လှုပ်
ရွရွဖြစ်။ ခေါင်းများ ခါးရမ်း လက်နှင့်ခါကြ။)

တိမ်လွှာ

- ပရိသတ်ကြီးခင်ဗျာ... အဘဝိဇ္ဇာ မဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင်က အစွမ်းထက်တဲ့ အဘသုံးနေကျ ဓာတ်ပြာတွေ ကြံချ ပေးနေပါတယ်။ ဒီဓာတ်ပြာတွေဟာ လူတို့ရဲ့ သိဒ္ဓိ စွမ်းကို မြှင့်တင်ပေးပါတယ်။ ဒီဓာတ်ပြာကို စားရရင် အသက်ရှည်စွာ အနာမဲ့ကြောင်း အစွမ်းအစတွေ ရှိပါ မယ်။ (ထိုစကားကြားလိုက်သည်နှင့် စောစောက ခါချ နေသည်ကိုရပ်တန့်ပြီး မျက်နှာလှန်မော့လျက် ပါးစပ် ဟထားသူဟထား။ လျှာထုတ်ပြီးလျက်သူလျက်၊ ခေါင်းပေါင်းများဖြန့်လျက်ခံယူသူယူ။ အားလုံးဗရုတ် ဗရက်ဖြစ်ကုန်ကြ။)

ငိဗ္ဗာမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ

- ရှေ့ရှေ့... ရှေ့ရှေ့... ရွရွ ရွရွ... ရှိရှိ... ရှိရှိ။ (အသံကို ဆွဲလျက်ရွတ် နေရာမှ တဖြည်းဖြည်းတိုးဝင်သွား။ အော်သံအဆုံးတွင် အပေါ်မှကျနေသော အမှုန်များ ရပ်တန့် သွား) အတန်ကြာမျက်လုံးမှိတ်ရပ်နေပြီးမှ ချာခနဲ လှည့်လျက်ကတ္တီပါလိုက်ကာခန်းထဲဝင်။ လိုက်ကာကို ဆွဲစီလိုက်။

ပရိသတ်

- ဟာ... တို့က ဘာမှမရလိုက်ဘူး။ အစက ဒီလို ဓာတ်ပြာတွေကျမယ်မှန်းသိရင် ခံယူဖို့ ပစ္စည်းပစ္စယ ယူခဲ့မှာပေါ့။ ခုတော့ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

တိမ်လွှာ

- (ပရိသတ်ကို ငြိမ်သက်ကြရန် လက်ကာပြရင်း) အားလုံးငြိမ်ပါ။ အဘပေးတဲ့ ဓာတ်ပြာကို မစားမသုံး

လိုက်ရရင်လည်း မပူပါနဲ့။ ဓာတ်ပြာကျချိန်က အနည်းငယ်ထိတွေ့ခံရရင်လည်း သိဒ္ဓိစွမ်းမြောက်ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ အဘ ဝိဇ္ဇာဟာ သတ္တဝါတွေ ကယ်တင်ဖို့ ဒီဓာတ်စခန်းကို ဖွင့်တာမို့ ဒီတစ်ခါမရရင်လည်း နောက်တစ်ကြိမ်ကြိမ်တော့ ရမှာပါ။ ဒီနေ့မဟုတ်၊ နောက်နေ့ပေါ့။

ဒေါ်သတ်

- စောစောက ပြောထားပေါ့အဘတိမ်ရာ...

ဘိန်းလွှာ

- အဘဝိဇ္ဇာအရှင်က သတ္တဝါတွေကို ဘယ်လိုကယ်တင်မယ်ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ ကြိုမမိနဲ့ထားပါဘူး။ ဓာတ်ကျသလိုကယ်တင်အမှုပြုပါတယ်။

ဒေါ်သတ်

- ဒါနဲ့ ကျုပ်တို့မသိလို့မေးပါဦးမယ်။ အဘဝိဇ္ဇာရွတ်တာက ဘာတွေလဲ။

ဘိန်းလွှာ

- ဒါသာမန်လူတွေမသိနိုင်တဲ့ အထက်ဆရာအချင်းချင်း ဆက်သွယ်တဲ့စကားပါ။

ဒေါ်သတ်

- အဘတိမ်ကတော့ သိတယ်ဆိုပါတော့ (ကြောင်တောင်တောင်အမူအရာဖြစ်သွား... ဓဏနေမှ ကုဋေထိန်းလျက်ပြုံးရယ်လိုက်ပြီးပြော) အဟဲ ဟဲ... ဟဲ။ သာမန်အားဖြင့်တော့ ဒီစကားတွေကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင်နားမလည်ပါဘူး။ အဘက ကျုပ်ဆီကို ဓာတ်လွတ်ဓာတ်ဆက်လိုက်မှ အဘကိုယ်စား ရှင်းပြနိုင်တဲ့ စွမ်းအားတွေရပါတယ်။ ထိုအချိန်တွင် ဝိဇ္ဇာမဟာဒိဋ္ဌိအရှင်

ထွက်လာနိုးနှင့်လူတွေက အခန်းဆီသို့သာ မျက်လုံး
များကရောက်နေ)

တိမ်လွှာ

- ဓာတ်နန်းအဖွင့်နေ့မှာ အဘတွေခွင့်ပြုချိန်ဟာ
ဒီလောက်ပဲပေးသနားပါတယ်။ နောက်နေ့မှာ တွေခွင့်
ပြုချိန်နေရာကောင်းကရအောင် စောစောကြွကြပေါ့။
ကဲ... အားလုံးပြန်ကြပါ။

ပရိသတ်

- ဟာကွာ... လာပြီးဘာမှ အခွင့်အရေးမရလိုက်ဘူး။
ကနဦးကသိရရင် အကြောင်းမဟုတ်ဘူး။ နေဦး
နောက်နေ့တွေကြသေးတာပေါ့။

(ဤသို့ကျိန်းဝါး လိုက်ချိန်တွင် အသံသွင်းတိတ်ခွေမှ
အောင်မင်းခေါင်သီချင်းကို ကျယ်လောင်စွာ ဖွင့်လိုက်
ချိန်တွင် ပြည်ဖုံးကန့်လန့်ကာကြီးတလိပ်လိပ် ကျလာ
စေ)

* * * * *

မြကွက် (၁၃)

- နေရာ - ရွာ၏အနောက်ဘက်တောတွင်းတစ်နေရာ။
- အချိန် - ညနေနေဝင်သရော။
- အခမ်းအနား - သစ်တောအုပ်သဏ္ဍာန်ရေးဆွဲထားသော ဖောက်ကားကို ကခွင်နောက်ပိုင်းတွင်ချထား။ ကခွင်၏ အလယ်ညာခြမ်းတွင်တဲပျက်တစ်လုံးသဏ္ဍာန်ထိုးကာချထား။ နောက်ခံကားတွင် နေမင်းကြီးငုတ်လျောဟန်ပြထား။
- မီး - ကခွင်တစ်ခုလုံး မှောင်ရိပ်သန်းအသွင်ဖြစ်စေရန် မီးရောင်ဖျော့ဖျော့ပေးထား။ ဇာတ်ရုပ်များလှုပ်ရှားမှုကို ထင်လင်းစွာမြင်စေရန် ဆလိုက်မီးဖြင့်လိုက်။
- အသံ - ဇာတ်ရုပ်များ၏အသံကို ပီပြင်စွာကြားစေရန် စကားပြောခွက်များတပ်ဆင်ထား။
- ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - တင်မောင်ရင်နှင့်စိန်အောင်၏ သာမန်အဝတ်အစား။
- ဇာတ်ညွှန်း - ပြည်ဖုံးကန့်လန့်ကာဖွင့်သည်နှင့် တဲပျက်အနီးတွင် တင်မောင်ရင်က တောင်ကြည့်မြောက်ကြည့်နှင့်

တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှော်နေစေ။ ထိုအချိန် တီးခိုင်းနှင့်
 သင့်လျော်သည့်တေးဖြင့် နောက်ခံဖြူးပေးထား။
 နောက်တစ်ကြိမ်မျှော်အကြည့်တွင် ပြုံးလျက်
 အားတတ်သွားဟန်ဖြင့် မျက်နှာတူရှုသို့လျှောက်သွား။
 ကားလိပ်ကြားမှ စိန်အောင်က သုတ်သီးသုတ်ပျာ
 ထွက်လာရင်း နောက်မလုံဟန်ဖြင့် လှည့်ကြည့်
 လှည့်ကြည့်လုပ်စေ။

- တင်မောင်ရင် - စောင့်လိုက်ရတာ သူငယ်ချင်းနာ။
- စိန်အောင် - လူရိပ်လူခြေကြည့်ရသေးတယ်ငါ့လူရ။ ဖြစ်ချင်ဖောနဲ့
 ဒရောသောပါးလုပ်ရင် လူတွေရိပ်မိမှာစိုးရတယ်။
- တင်မောင်ရင် - ဟုတ်ပါတယ်... ကိုယ်လဲဂရုစိုက်နေရတာပဲ။ ရွာထဲက
 လူတွေကလည်း စောင့်ကြည့်နေတဲ့သဘောရှိတယ်။
- စိန်အောင် - အဲဒါပြောတာ... ဘာထူးလဲ။
- တင်မောင်ရင် - ဆရာခင်မောင်မြင့်က ခင်ဗျားတို့ကို လေ့လာနေတာ
 သေချာတယ်။ သူက တွေးတတ်မြင်တတ်တော့
 ဝေဖန်နိုင်စွမ်းရှိတယ်။ ဝိဇ္ဇာမဟာဗိသုဒ္ဓိရင်ဆိုတာ
 ဒီခေတ်မှာ မရှိနိုင်ဘူး။ မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့။ တကယ် ဝိဇ္ဇာ
 တွေဟာ မန္တန်စွမ်းနဲ့ မြေလျှိုး၊ မိုးပျံ့၊ ကောင်းကင်မှာ
 သွားနိုင်တယ်။ တန်ခိုးအစွမ်းရှိတယ်တဲ့။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေ
 တကယ်တန်ခိုးရှိလာလို့ ထောက်ပြသတဲ့။
- စိန်အောင် - ဒီတော့လူတွေကဘာပြောလဲ။

တင်မောင်ရင် - ကျုပ်တို့ရွာသားတွေက ဆရာခင်မောင်မြင့်ဆိုရင် အထင်ကြီးတယ်လေ ... ဆရာကဘာပြောပြော မှန်တယ်၊ ဟုတ်တယ်လို့လက်ခံပြီးသား။ အဲ...တစ်ခု တော့ရှိတယ်။ ဟိုတစ်နေ့က ကိုသန့်လုပ်ပြပုံကိုတော့ တအံ့တသြဖြစ်နေကြတယ်။ အပေါ်က သိဒ္ဓိဆေးတွေ ကျပေးတယ်။ အသက်ရှည်အနာမဲ့ဆေးကို အလှ အယက် လှကြတယ်။ ဘာတာညာညာဖြစ်နေတယ်။

စိန်အောင် - အဟဲ ဟဲ ဟဲ၊ ဖြစ်ရမယ် ... ဒီလိုပဲဖြစ်ရမယ်လေ ...
 တင်မောင်ရင် - ဒါနဲ့ မရှင်းလို့မေးရဦးမယ်။ ကိုမောင်သန့်က တကယ် စွမ်းတာလား... အသက်ရှည်ဆေး တကယ် မန်းပေး တာလား...

စိန်အောင် - (အားပါးတရရယ်ရင်း တင်မောင်ရင် ပခုံးကို တရင်း တနီးပုတ်) ငါ့လူကလည်း န ... ရန်ကော။ အဲဒါ ကြုံ စီစဉ်ထားတာဟာ။ အဖိုးပေါ်မှာ ဖန်မှန်ထုပ်တွေတင်ထား ပြီ။ ကျစေချင်တော့ လှုပ်ပေးလိုက်တာပေါ့။

တင်မောင်ရင် - ဟုတ်လား... ဒါဆို ကွယ်ရာမှာ ခင်ဗျားကပုန်းနေပြီး အကွက်ကျကျလိမ်လိုက်တာပေါ့။

စိန်အောင် - ဒါပေါ့။ မောင်ရင်ကိုမေးရဦးမယ်။ မောင်သန့်ရွတ်တဲ့ ဟာရော သဘောပေါက်ရဲ့လား...။

တင်မောင်ရင် - အဲ... ဟုတ်တယ်။ သူက ဘာဂါထာတွေရွတ်တာလဲ။ ကုလားယောဂီတွေ ရွတ်သလို မန္တန်ရွတ်တာလား...

စိန်အောင် - (သဘောကျဟန်ဖြင့်ရယ်) အဟားဟား။ အဲဒါလည်း ဘာမှ မဟုတ်ဘူး။ ပါးစပ်ထဲတွေ့ရာရွတ်တာ။ တိမ်လွှာ ကလည်း လူတွေစိတ်ဝင်စားအောင် ပြောချင်တာ ပြောတယ်။ မောင်ရင့် မောင်သန့်က ဂါထာမန္တန်ရဖို့ နေနေသာသာ စာတောင်ဖြောင့်အောင် မဖတ် တတ်ဘူး။

တင်မောင်ရင် - အဟ ဟ၊ ဟုတ်တဲ့လူတွေကွာ . . . ပေါက်ကရ လေးဆယ် လုပ်ရမယ်ဆိုရင် နှစ်ယောက်မရှိဘူး။ အဲ . . . ဒါနဲ့ ကျုပ်ကိစ္စဘယ်လိုလုပ်မလဲ။

စိန်အောင် - ဘယ်ကိစ္စလဲ။ (နားမလည်ဟန်ဖြင့် မျက်ခုံးပင့်မေး)
 တင်မောင်ရင် - (စိတ်မသက်သာဟန်ဖြင့် နဖူးရိုက်ပြီးပြော) သေလိုက် ပါတော့။ ကျုပ်နဲ့ မျက်သွယ်ကိစ္စလေ . . . ဒီမယ် ကိုစိန်အောင်၊ ကျုပ်အတွက် တခြားဘာမှ အရေး မကြီးဘူး။ မျက်သွယ်နဲ့ ကျုပ်မြန်မြန်နီးစပ်ဖို့အဓိကပဲ။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ရရ မျက်သွယ်ကို ကျုပ်ရချင်တယ် . . .

စိန်အောင် - ဪ... ဒါလား။ (ပန်းပုတ်လျက်ပြော) မလောစမ်းပါ နဲ့ ငါ့လူရာ။ မောင်ရင်လိုချင်တာ ဆန္ဒပြည့်ရင်ပြီးတာပဲ မို့လား... မျက်သွယ်သာ နောက်တစ်ကြိမ် ဓာတ်နန်း လာပါစေ . . .

တင်မောင်ရင် - လာ... ပါစေ ဟုတ်လား။ သူမလာရင် မရဘူးပေါ့။

စိန်အောင် - ဟ၊ မောင်ရင်ဘာတွေ့တာလဲ။ မျက်သွယ်မလာဘဲ မနေပါဘူး ငါ့လူရာ။ လာတာနဲ့ သူ့ဘယ်လောက်

ငြင်းငြင်းမောင်ရင့်ရင့်ခွင်ထဲရောက်အောင်တို့ကြံပေး
ပါမယ်။ ဒီမယ် . . . ကုန်ကုန်ပြောမယ်။ အနုနည်းနဲ့
မရရင် အကြမ်းနည်းနဲ့မောင်ရင်ရအောင်ဖန်တီး
ပေးမယ်။ ကံကျေနပ်ပလား . . .။

တင်မောင်ရင် - တကယ်နော် . . .

ဝိန်အောင် - ဘုရားစူး၊ မိုးကြိုးပွတ်။

(အချွတ်အနောက်ပြောလျက် ပြုံးတုံတုံအမူအရာနှင့်
ကြည့်နေစဉ် တင်မောင်ရင်က ကျေနပ်ဟန်ဖြင့်
လက်ဝါးချင်းရိုက်လိုက်စဉ် ပြည်ဖုံးကား တလိပ်လိပ်
ကျလာစေ။

* * * * *

မြကွက် (၁၄)

- နေရာ - ကျောင်းရှေ့ရှိ အားကစားကွင်းဘေးမှ သစ်အယ်
ပင်ကြီး။
- အချိန် - ကျောင်းဆင်းချိန်ညနေပိုင်း။
- အခါအခန်း - ကျောင်းအားကစားကွင်းနှင့် လျော်ညီစွာ အလျား
ပြည့်အနီးပြည့်ဘောလုံးကွင်း။ ထိုကွင်းကိုပတ်လျက်
စီတာ ၄၀၀ ပြေးလမ်းဖောက်ထား။ ကျောင်းမှတ်နာ
စာ၏တစ်ဖက် ဘောလုံးကွင်းဘေးတွင် သစ်အယ်
ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိနေစေ။ နှစ်ရှည်သစ်ပင်ကြီးဖြစ်သဖြင့်
မြေပေါ်ထွက်နေသော သစ်မြစ်များက ထိုင်စရာထိုင်ခုံ
သဖွယ်ဖြစ်နေစေ။
- မီး - ကခွင်တစ်ခုလုံး မြင်နိုင်သည့်မီးအလင်းပေးထား။
- အသံ - ဇာတ်ရုပ်များ၏အသံကို ပြတ်သားစွာကြားနိုင်အောင်
စကားပြောခွက်များတပ်ဆင်ထား။ တီးဝိုင်းမှ ကြည်နူး
ဖွယ်တောသဘာဝကို ဖွဲ့သီထားသော တေးတစ်ပုဒ်ကို

တို့သည်စွာ နောက်ခံတီးပေး၊ ချီးငှက်ဖိုမနှစ်ကောင်
စပ် ဖိုမခေါ်သံရွဲကူနေသံကို တိတ်ငွေ့မှ ကြီးကြားဖွင့်
ပေးခြင်းဖြင့် သဘာဝရွှေခင်း၏ လွမ်းဆွတ်ဖွယ်
မြင်ကွင်းကို ပို၍လေးနက်မှုရှိစေ...

ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ကလေးငယ်များ ဆော့ကစားရန် ဘောလုံးတစ်လုံး။
ကလေးများ၏ သာမန်ဝတ်စုံ။ ဆရာလေးခင်မောင်မြင့်
နှင့် မျက်ခြယ်၏ ရိုးရိုးယဉ်ယဉ်ဝတ်စုံ။

ဇာတ်ညွှန်း - ကန့်လန့်ကာဖွင့်သည်နှင့် ကျောင်းအားကစားကွင်း
တွင် ကျောင်းသားများ ဘောလုံးကစားရင်းဆူညံ
နေစေ။ ကလေးများ၏ အခြေအနေကိုစောင့်ကြည့်ရင်း
ဆရာခင်မောင်မြင့်နှင့် မျက်ခြယ်က သစ်အယ်ပင်
ခြေရင်းတွင် ထိုင်စကားပြောနေ။ ဆရာခင်မောင်မြင့်
အမူအရာက တစ်စုံတစ်ခုတွေ့နေဟန်ဖြင့် ဝိုင်းနေ။

မျက်ခြယ် - ကဲ၊ စကားပြောချင်လို့ဆိုပြီး ခေါ်ထားပြီးတော့ ဘာ
မပြော၊ ညာမပြော ဝိုင်းနေမှာလား။

ခင်မောင်မြင့် - (ပျာပျာသလဲ အမူအရာနှင့်) အင်း... အင်း။
ပြောမှာပါ...။ ဒီ...ဒီလို မျက်ခြယ်ရာ ... လွန်ခဲ့တဲ့
သုံးရက်က မျက်ခြယ်တို့ညီအစ်မ ဟိုဆရာတွေဆီ
သွားတယ်ဆို။

မျက်ခြယ် - (မျက်ခြယ်က ပြုံးသည်ဆိုရုံပြုံးပြီး) ဟုတ်တယ်လေ
အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုမြင့်။

ခင်မောင်မြင့် - "ဟဲ့၊ ဟိုကျောင်းသားလေး။ အရမ်းမကန်နဲ့လေ... တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ထိခိုက်မိကုန်ဦးမယ်။ ငြည်းငြည်းကန်မှပေါ့။ ခက်တယ်... ပြောရတော်တော် ခက်တယ်။ ဒီလို မျက်ခြယ်ရယ်..."

မျက်ခြယ် - ဟင်း... ကိုမြင့်နဲ့စကားပြောရတာ ဘာမှန်းကို မသိဘူး။ ပြောနေရာမှာလည်း အာရုံမရှိဘူး။ ကိုမြင့်ကလေးတွေ အတွက် သောကရောက်နေရင်လည်း မျက်ခြယ်နဲ့ စကားမပြောနဲ့ပေါ့။

ခင်မောင်မြင့် - အို... ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး။ (ပျာယာခတ်သည့် အမူ အရာနှင့် မျက်ခြယ်ဘက်လှည့်ကာ တောင်းပန်သည့် အပြုံးဖြင့် ပြုံးလိုက်ရင်း) ဟိုဒင်းလေ... ကိုမြင့်ရဲ့ အားနည်းချက်က အဲဒါပဲ မျက်ခြယ်။ လူတွေဒုက္ခ ရောက်မှာ အမြဲတွေ့ပူတယ်။ ကိုယ်နဲ့ဆိုင်ဆိုင် မဆိုင်ဆိုင် မျက်စိအောက်မှာ ဒုက္ခရောက်တော့မှာ မြင်ရရင်လက်ပိုက်ကြည့်၊ မျက်နှာလွှဲမနေတတ်ဘူး။

မျက်ခြယ် - ဘာလဲ... မျက်ခြယ် ဒုက္ခဖြစ်မှာစိုးရိမ်လို့ စောစောက စကားမေးတာလို့ ဆိုချင်တာလား။

ခင်မောင်မြင့် - အင်း... ဟုတ်တယ် မျက်ခြယ်။ ကိုယ့်အတွက် အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေ၊ အမြဲလက်တွဲရမယ့် ချစ်သူ တစ်ယောက် ဒုက္ခဖြစ်မှာတော့ တွေးပူတာပေါ့။

မျက်ခြယ် - ဘာအတွက်ပူတာလဲ ကိုမြင့်။

ခင်မောင်မြင့် - ဘာအတွက်လဲ... ဟုတ်လား။ နေဦး... မျက်ခြယ်ကို တစ်ခုမေးဦးမယ်။ သူတို့ကိုဘယ်လိုမြင်လဲ။ ဟို... ဝိဇ္ဇာ မဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင်ဆိုသူကို။

မျက်ခြယ် - အဲဒီနေ့က မျက်ခြယ်တို့ညီအစ်မသွားတာ ဘိုးတော်နဲ့ မတွေ့ခဲ့ရဘူး။

ခင်မောင်မြင့် - ခြေ...

မျက်ခြယ် - သွားတဲ့အကြောင်းရင်းက အစ်မစိတ်ထဲ အနှောင့် အယှက်ဖြစ်နေတာ။ ဖြေရှင်းပေးနိုင်မလားဆို တဲ့ အားကိုးမှုနဲ့ပါ။

ခင်မောင်မြင့် - ဘာအနှောင့်အယှက်ဖြစ်လို့လဲ။

မျက်ခြယ် - အင်း... ကိုမြင့်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တိုင်ပင်လို့ရသူ ဆိုတော့ မျက်ခြယ် ပြောပြပါမယ်။ ဒီလို ကိုမြင့်ရယ်.. . အစ်မကို တစ်ဖက်သတ်ကြိုက်ပြီး အမြဲနှောင့်ယှက် နေတဲ့ တင်မောင်ရင်ကို ကိုမြင့်သိနေတာပဲ။ သူ မနှောင့်ယှက်အောင် ဘာလုပ်သင့်လဲဆိုတာ အကြံ ဉာဏ်သွားယူတာ။

ခင်မောင်မြင့် - ခြေ... အံ့ရော မျက်ခြယ်ရယ်၊ ဒါက ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ဓမ္မတာကိစ္စပဲဟာ... ယောက်ျားသားတစ်ယောက်က မိန်းမသားတစ်ယောက်ကို ချစ်တယ်။ ချစ်လို့ချစ်ခွင့် တောင်းတာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာမှ မဟုတ် တာ။

- မျက်ခြယ် - ဟုတ်ပါတယ် . . . ဒါက သာမန်ကိစ္စပါ။ ဒါပေမယ့် တစ်ဆင့်ကြားရတဲ့ သတင်းက တင်မောင်ရင်က အကောက်ဉာဏ်နဲ့ အဓမ္မကြံမယ်။ သူ့အပေါင်း အသင်းတွေနဲ့ ဆွဲလားရမ်းလားလုပ်မယ်ဆိုတာလည်း ကြားထားတော့ မိန်းမသားတစ်ယောက်အနေနဲ့ စိတ်ပူတာပေါ့။
- ခင်မောင်မြင့် - အင်း... ဒါပူစရာဆိုရင်လည်းရပါတယ်။ ဒီသူကြီးသားက လူရမ်းကား။ ဖခင်အရှိန်အဝါနဲ့ ထင်ရာမြင်ရာ လုပ်ချင်တဲ့စိတ်ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် တရားဥပဒေမရှိတဲ့ အရပ်မှမဟုတ်တာ မျက်ခြယ်ရယ်... သူလုပ်ချင်တာ လုပ်လို့ဘယ်ရမှာလဲ။ ပြောရရင် မျက်ခြယ်မိဘရဲ့ အရှိန်အဝါကြောင့် သူလုပ်ချင်ရာ မလုပ်နိုင်ပါဘူး။
- မျက်ခြယ် - ဒါ ပြောလို့မရဘူးလေ . . .
- ခင်မောင်မြင့် - (ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် စဉ်းစားဟန်ပြုရင်း ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ် . . . ဟု တစ်ယောက်တည်း ပြောသလို ရေရွတ်ရင်းတွေးဝိုင်နေ)
- မျက်ခြယ် - ဒီဘေးကို အဲဒီဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင်က တားပေးနိုင်မလားလို့ အားကိုးတကြီးနဲ့ သွားခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ သိဒ္ဓိရှင်နဲ့ မတွေ့ခဲ့ရဘူး။ သူ့တပည့်တိုးတော်ဆိုသူနဲ့ပဲ တွေ့ခဲ့တယ်။
- ခင်မောင်မြင့် - အင်း . . . တွေ့ခဲ့ကြုံခဲ့တာလေး အသေးစိတ်ပြောပြပါဦး။

မျက်ခြယ် - တွေ့တော့ သူပြောတဲ့စကားတွေပဲ နားထောင်ခဲ့ရတယ်။ မျက်ခြယ်တို့ အခက်အခဲကို အဘသိဒ္ဓိရှင်က ဖြည့်ဆည်းပေးမယ်ဆိုတဲ့သဘောပြောတယ်။

ခင်မောင်မြင့် - မျက်ခြယ် ယုံလား။

မျက်ခြယ် - ဘာကိုလဲ...။

ခင်မောင်မြင့် - ဒီခေတ်ထဲမှာ ညံ့ဖွေပျောက်စေ၊ လိုရာဆန္ဒပြည့်စေ၊ အရာရာကြံတိုင်းအောင်စေဆိုပြီး စေတစ်လုံးပိုင်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်တွေရှိတာ ယုံလား... တကယ်စွမ်းတယ်ကော ထင်လား။

မျက်ခြယ် - ကိုမြင့်အမြင်ကရော...။

ခင်မောင်မြင့် - ဟဲ့...။ ဟိုကလေးနှစ်ယောက် ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ရန်ဖြစ်နေတာလား။ အရိုက်ခံချင်တယ်နဲ့တူတယ်။ ကစားတာ ကောင်းကောင်းကစားမှပေါ့ (စကားပြောနေရင်း ကလေးနှစ်ဦး သတ်ပုတ်နေသည်ကို အာရုံရောက်သွား၍ မျက်ခြယ် စိတ်ပျက်သွားဟန် သက်ပြင်းချသည်) အင်း... စကားကောင်းကောင်း မပြောရပါဘူး။ မျက်ခြယ်ရာ။ ကိုမြင့်စိတ်ထဲ တစ်စုံတစ်ယောက် ဒုက္ခရောက်မှာ မမြင်ရက်၊ မကြည့်ရက် တာပဲရှိတယ်။ မှန်တာပြောရရင် ကိုမြင့် ဒီလူတွေကို တကယ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေလို့ မထင်ဘူး။ ကယ်တင်ရှင်တွေ လို့ ပြောနေပေမယ့် သူတို့မှာ ကယ်တင်နိုင်တဲ့ အစွမ်း အစမရှိဘူး။ သူတို့ဟာ လူအထင်ကြီးအောင် ညာပြီး

နေသူတွေပဲလို့ မြင်တယ်။ ဒီကိစ္စကလည်း တိတိကျကျမပြောနိုင်သေးတော့ လေ့လာနေတယ်။

မျက်ခြယ်

- ကိုမြင့်မယ့်ပေးမယ့်ရွာထဲကလူတွေကတော့တော်တော်ယုံနေတယ်။ ဟိုတလောက လုပ်ပြန်ကို တအံ့တဩပြောနေကြတာ သောသောညံ့နေတာပဲ။

ခင်မောင်မြင့်

- အဲဒါ အားနည်းချက်ကို ဖိဝင်လိုက်တာလေ။ ကိုမြင့်လည်း ကြားပါတယ်။ သိဒ္ဓိရှင်က ဂါထာမန္တန်တွေ ရွတ်တာနဲ့ သိဒ္ဓိပြီးဆေးတွေ အပေါ်ကကျလာတယ်။ ဒါကိုလူတွေ အလှအယက်စားကြတယ်။ အားလုံးက တန်ခိုးရှင်ဆိုပြီး အထင်တကြီးဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကြားရတယ်။

မျက်ခြယ်

- အားလုံးက ဒီလိုပြောနေတာပဲ။

ခင်မောင်မြင့်

- အေးလေ... ဒါဟာ စဉ်းစားစရာတွေပေါ့။ သူပြောတဲ့ သိဒ္ဓိပြီးဆေးဆိုတာ အမှန်စွမ်းရင်တော့ ပြောစရာ ဘာလိုလဲ။ တကယ်တမ်း သိဒ္ဓိပြီးတယ်ဆိုရင်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအနေနဲ့ လက်မခံသင့်ဘူး။ ဒါဟာ ဘုရားအလိုကျမဟုတ်ဘူး။

မျက်ခြယ်

- ဘယ်လိုကြောင့်လဲ ကိုမြင့်... (အံ့အားသင့် အမူအရာ နှင့်မေး)

ခင်မောင်မြင့်

- မျက်ခြယ်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်ပဲဟာ။ မြတ်ဘုရားက အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တတရားပဲဟော

ခွဲတယ်။ အနိစ္စ အမြဲမရှိပါဘူးလို့ ဘုရားစကား
လက်ခံရင် သိဒ္ဓိဆေးစားပြီး အသက်ရှည်၊ အနာမဲ့
အောင်ကြိုးစားတာ ဘုရားစကား ယယ်လုန်ရာ တော
ဘူးလား။

မျက်ခြယ် - ဒါကတော့...

ခင်မောင်မြင့် - ဒါကတော့လို့ မပြောနဲ့လေ ... ဟုတ်မဟုတ်သာ
မျက်ခြယ်တွေ။ ဘုရားစကားနာယူသူဆိုရင် ဒါတွေ
ဟာ အလေးမထားသင့်တဲ့စကား။ အသိအမှတ်မပြု
သင့်တဲ့ကိစ္စ။ ထားပါလေ... ကိုမြင့်ကတော့ မျက်ခြယ်
အဲဒီလူတွေနဲ့ မဆက်ဆံစေချင်ဘူး။ ကိုမြင့် အသိ
အမှတ်ပြုထားတဲ့ မိန်းကလေးမှာ နိမ့်ကျတဲ့ အသိဉာဏ်
မရှိစေချင်ဘူး။

မျက်ခြယ် - ကိုမြင့်သဘောမကျရင် မျက်ခြယ်မသွားတော့ပါဘူး။
ခင်မောင်မြင့် - ဟုတ်တယ်... မသွားစေချင်ဘူး။ အဲ... အင်း။ နေဦး
... နေဦး။ မျက်ခြယ် အဲဒီနေရာထပ်သွားဦး။

မျက်ခြယ် - ဟော... ကိုမြင့်ဟာက ဘာတွေပြောနေမှန်းမသိဘူး။
ခင်မောင်မြင့် - ဟုတ်တယ် ... မျက်ခြယ် အဲဒီနေရာထပ်သွားဖို့
လိုမယ်။ ဒီလိုမျက်ခြယ်ရယ်... (တီးတိုးစကားပြော
ဟန်ဖြင့် နားနားကပ်လျက်ပြော။ မျက်ခြယ်က ခေါင်း
တညိတ်ညိတ်လုပ်နေ။ ခင်မောင်မြင့်နှင့် မျက်ခြယ်
မျက်နှာချင်းအပ်လျက် စကားပြောနေသည်မြင်ရသော

ကလေးများက ဘောလုံးကစားသည်ကို ဖြုန်းခနဲ
 ရပ်လျက်ငေးကြည့်။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
 အချက်ပြ အသိပေးလျက် သူတို့ထောင့်ကားပြောနေ
 သည်ကို သဘောကျဟန်ဝိုင်းကြည့်။ လက်ညှိုး
 ထိုးလျက် ပျော်မြူးနေစဉ် ပြည်စုံကန်လန်ကာ
 ဖြည်းဖြည်းချ)
 အစန်းပြောင်းတီးလုံးဝင်း။

* * * * *

ပြက္ခဒိန် (၁၅)

- အရော - ရွာအနောက်ဘက်တောတန်းတစ်နေရာ။
- အချိန် - မှောင်ရီပျိုးချိန်။
- အခမ်းအနား - ကမ္ဘာ၏ နောက်ပိုင်းတွင် တောတောင်သစ်ပင်တို့၏ သဏ္ဍာန်ရေးခြယ်ထားသော အောက်ကားကိုချထား။
- အ - ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးပီးမှောင်ချလျက် တောရိပ်တောင်ရိပ်ကြောင့် အလင်းဓာတ်ပျောက်ပြယ်သည့်အသွင်တည်ဆောက်ထား။ အောက်ခံကြမ်းခင်းပီးဖြင့် ကမ္ဘာ့နောက်ပိုင်းတွင် မစို့မပို့ အလင်းရောင်လေးရအောင် ခင်းကျင်းထား။
- အသံ - တီးခိုင်းမှ ရွတ်နင်းတီးလုံးဖြင့် နောက်ခံတေးဖြူးပေး။
- ဘတ်ဝင်ပစ္စည်း - မိမိတို့၏ ရုပ်သွင်ကို တစ်ဖက်သား မရိပ်စားမိအောင် ဖုံးကွယ်သည့်အနေနှင့် ဝတ်ဆင်ရန် ဇာတ်ကောင်များ၏ အနက်ရောင်ဝတ်စုံ၊ မေောက်များ။
- ဘတ်ညွှန်း - အခန်းပြောင်း တီးလုံးဆုံးသည်နှင့် တီးခိုင်းက တိခန့်အသံဖြတ်ချိန် ပြည်စုံကန်လန်ကာကို ဖြည်းဖြည်းချင်း

ဆွဲတင်ချိန် ကခွင်ရှေ့ပိုင်း အလင်းဓာတ်နည်းပစေ။
 အဝေးမြင်ကွင်းဖြစ်သော ကခွင်၏နောက်ပိုင်းကြမ်းခင်း
 မီးသာ လင်းနေစေ။ ထို့နောက် တီးဝိုင်းမှ ချွတ်နင်း
 တီးလုံးစသည်နှင့် ကခွင်၏ ဘယ်ဘက်လိုက်ကာ
 ကြားမှ စိန်အောင်နှင့် တင်မောင်ရင် တောင်မြောက်
 ဝဲယာ မသင်္ကာအကြည့်ကြည့်ရင်း ဖြည်းဖြည်းချင်း
 လျှောက်လာ။ ထိုအချိန်နှင့် တစ်ပြေးတည်း ကခွင်၏
 ညာဘက်ခြမ်းမှ မောင်သန့်နှင့် တိမ်လွှာ ရုပ်ဖျက်
 အဝတ်အစားနှင့်ထွက်လာ။ နောက်ကြောင်းမလုံ
 သည့် အမူအရာနှင့် လှည့်ကြည့် လှည့်ကြည့်လာရင်း
 ကခွင်အလယ်တွင် ဗြန်းခနဲတွေ့။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး
 ကြောက်လန့်သွားဟန်ပြုပြီး။ ကိုယ့်အချင်းချင်း ဖြစ်နေ
 ၍ စိတ်အေးသွားဟန်ဖြင့် သက်မချ။ မောင်သန့်ကလျှီ
 အမူအရာနှင့်ပြော။

- မောင်သန့် - (အားလုံးကိုလက်ပြခေါ်ပြီး အနားစုရုံးခိုင်း။ အသံ
 မထွက်ဘဲ အမူအရာဖြင့် မိမိကြံစည်ထားသည်ကို
 ရှင်းပြဟန် အမူအရာပြ)
- တင်မောင်ရင် - မရှင်းလင်းသည်ကို မေးဟန်အမူအရာနှင့် သရုပ်
 ဆောင်။
- တိမ်လွှာ - တိမ်လွှာက အမူအရာဖြင့် ဘုရားဆင်းတုတော်တွေ
 အကြောင်းရှင်းပြ။ ဒါကိုရလျှင် ငွေတနှင့်တပိုးချမည်

ဟူသော အမူအရာနှင့်ပြုလျက် တစ်ခုချင်းလက်ချိုး
ရေတွက်ပြ။

တင်မောင်ရင် - တိမ်လွှာစကား မရှင်းဟန်ဖြင့် အသေးစိတ်ပြန်မေးစေ။
(ထိုအချိန် ကခွင်၏နောက်ပိုင်း သစ်ပင်ကြားမှ
စခန်းမှူးပုံရိပ် ဖျတ်ခနဲထွက်လာ... တိုင်ပင်နေသူများ
အကြောင်း အသေးစိတ်သတင်းရသည့် အမူအရာ
ပြပြီး တစ်ဖက်သစ်ပင်နောက်ပြေးကမ်း နားစွင့်ဟန်ပြု
လူဆိုးတွေ၏ ခြေရာကောက်မိပြီဟူသော အမူအရာ
ဖြင့် လက်ဖျောက်တီး) (အသံသွင်းကြိုးခွေဖြင့်
ဖမ်းထားသော နာရီသံချောင်းခေါက်သံ ကိုးချက်
အသံကြားရ)

မောင်သန့် - (ကဲ အချိန်မရဘူး အားလုံးနားလည်လား... ကိုယ်
လုပ်ရမည့်အစီအစဉ်တစ်ယောက်ချင်းသဘောပေါက်
ပလားဟုမေး) အားလုံးက နားလည်ပြီဟူသော အမူ
အရာဖြင့် လက်ထောင်ပြ။ ထိုအခိုက် သစ်ပင်နောက်
ကွယ်၌ပုန်းနေသော စခန်းမှူးက သင်းတို့အကြံ ငါကြံ
သိရပြီ။ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ဟူသော အမူအရာဖြင့်
ပြောပြီး တစ်ဖက်လိုက်ကာကြားဝင်သွား။

မောင်သန့် - (ကဲ ကိုယ်လုပ်ရမယ့် အစီအစဉ်သိရင် လမ်းခွဲကြမယ်။
ကိုယ့်တာဝန်နဲ့ကိုယ် မလစ်ဟင်းစေနဲ့) ဟူသော အမူ
အရာနှင့်သတိပေးပြီး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး လက်ဆွဲနှုတ်

ဆက်ပြီး၊ လာရာဘက်ဆီသို့ ခပ်သွက်သွက်ပြန်
ဝင်သွား)

ပြည်နဲ့ကန်လန်ကာကြီး ခိုင်းခနဲပြတ်ကျ၊ မီးရောင်များ
ဖျတ်ခနဲ အားလုံးပြန်လင်း။ တီးဝိုင်းမှ ဝိန်းမောင်း
တီးသံဖြင့် အခန်းပြောင်းလိုက်။

* * * * *

မြကွက် (၁၆)

- နေရာ - ဆရာခင်မောင်မြင့်၏ကျောင်းရုံးခန်း။
- အချိန် - နံနက်ပိုင်း။
- အခမ်းအနား - ကျောင်း၏ရုံးခန်းတစ်ခန်းနှင့်လျော်ညီစွာ စားပွဲကုလားထိုင်များခင်းကျင်းထား။ စားပွဲပေါ်တွင် ဝိုင်တွဲ၊ စာအုပ်၊ စာရေးကိရိယာများ စီစီရီရီတင်ထား။ စားပွဲစွန်းတွင် ခေါင်းလောင်းတစ်လုံးထောင်တင်ထား။ ရုံးခန်းနံရံတွင် အတန်းလိုက်ကျောင်းသားစာရင်းဖော်ပြထားသည့်ဇယား၊ ပညာရေးရည်မှန်းချက်အတန်း၊ "ကျောင်းမှန်မှန်တက်၊ စာမခက်" ဟူသည့် စာတန်းများစံနှစ်တကျချိတ်ဆွဲထား။
- မီး - ပြခွင်တစ်ခုလုံးမြင်ရသည့် မီးရောင်ဖြင့် ဖျန်းပေးထားရမည်။
- အသံ - တိတ်ခွေသွင်းထားသည့် "မြန်မာ့ကျောင်းသား" သီချင်းကို တိုးညှင်းစွာဖွင့်ပေးထား။ ဇာတ်ရုပ်များ၏ စကားပြောသံ ပီပြင်စွာကြားနိုင်အောင် အသံဖမ်းခွက်များတပ်ဆင်ပေးထား။

ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ကျောင်းသုံးပစ္စည်း။ မြေပုံကားချပ်၊ အဆိုအမိန့်
 စာတန်းများ သင့်တော်သလို ပြင်ဆင်ထားရမည်။
 ဆရာခင်မောင်မြင့်၊ ကာလသာခေါင်း ကိုမြမောင်၊
 စခန်းမှူး သောင်းထိုက်စိုးတို့၏ သာမန်အရပ်ဝတ်
 အရပ်စား။

ဇာတ်ညွှန်း - အခန်းပြောင်းတီးလုံးဆုံးသည်နှင့် ရင်ခွဲကန်လန်ကာ
 ဖွင့်ချိန်တွင် ပရိသတ်ကို ဘေးချင်းတိုက်လျက် စားပွဲ
 တစ်လုံးတွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် စကားပြောနေသော
 ဆရာခင်မောင်မြင့်၊ စခန်းမှူး သောင်းထိုက်စိုးနှင့်
 ကိုမြမောင်တို့ ရှိနေစေ။ အားလုံးက တစ်စုံတစ်ခု
 အပေါ် စိတ်ဝင်တစား ဆွေးနွေးနေသော အမူအရာ
 ရှိစေ။

သောင်းထိုက်စိုး - ရထားတဲ့သတင်းအချက်အလက်အရ ဒီကောင်
 သုံးယောက်ဟာ လူကောင်းမဟုတ်တာတော့သေချာ
 တယ်။ ဟောဒီမှာကြည့် (ဖိုင်တွဲတစ်ခုကို လှန်ပြပြီးပြော။
 ကိုမြမောင်နှင့် ဆရာခင်မောင်မြင့်က စိတ်ဝင်စားဟန်
 ဖြင့် ခေါင်းငုံ့လျက် စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်) ဒါဟာ ဝိဇ္ဇာ
 မဟိဒ္ဓိသိဒ္ဓိရှင်အမည်ခံထားတဲ့လူ မဟုတ်လား...။

ကိုမြမောင် - အစစ်ပေါ့။ ဆရာက သူ့ပုံတယ်ကရထားတာလဲ။
 သောင်းထိုက်စိုး - ဒီကောင်က လူလိမ်မောင်သန်လေ... ဖိုးတွမ်တီးအမှုနဲ့
 ထောင်နှစ်နှစ်ကျပြီး လွတ်လာတာ မကြာသေးဘူး။

လူလိမ်မောင်သန့်က ဒီနယ်သားမဟုတ်ဘူး။ ရန်ကုန်
တစ်ဖက်ကမ်း ဒလနယ်သား။ လိမ်လည်မှုနဲ့ ထောင်
အကြိမ်ကြိမ်ကျူးတဲ့ လက်ကောက်တစ်ယောက်ပဲ။

ကိုမြမောင် - ဒါဆို၊ ကျုပ်တို့ရွာရောက်လာတာလည်း လိမ်ဖို့ပဲ
ဖြစ်မယ်။ ဆရာဒီကောင့်ကို မဖမ်းသေးဘူးလား။

သောင်းထိုက်စိုး - မဖမ်းသေးဘူးလားဆိုတဲ့ ခင်ဗျားအမေးကို ကျွန်တော်
ကပဲ ပြန်မေးပါဦးမယ်။ ဘာမှုနဲ့ ဖမ်းရမှာလဲ။

ကိုမြမောင် - လိမ်လည်မှုပေါ့ဆရာရဲ့။

သောင်းထိုက်စိုး - လိမ်လည်မှု၊ ဟုတ်ပြီ။ သူက ဘယ်သူ့ကို ဘယ်လို
လိမ်လိုက်လို့ဆိုတဲ့ တိုင်တမ်းမရှိလား...။

ကိုမြမောင် - ဒီလိုတော့ မရှိသေးဘူး။ နာမည်ပျက်နဲ့ ဖမ်းလို့ မရဘူး
လား...။

သောင်းထိုက်စိုး - (သဘောကျဟန်ဖြင့် တိုးညှင်းစွာရယ်ပြီးပြော)
အဟင်းဟင်း... ကျွန်တော်တို့ ရဲတပ်ဖွဲ့အနေနဲ့ လူ
တစ်ယောက်ကို ဖမ်းချင်တိုင်းဖမ်း၊ အရေးယူချင်တိုင်း
ယူဖို့ အခွင့်အရေးမရှိဘူး ကိုမြမောင်ရဲ့။ ကျင့်ထုံး၊
ကျင့်ဝတ်၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း၊ စည်းကမ်းနည်းလမ်း
တကျစိစစ်ပြီး အပြစ်ရှိသူကိုမှ ဖမ်းဆီးခွင့်ရှိတယ်။ အဲ
... ပြစ်မှုကျူးလွန်သူဆယ်ယောက် မဖမ်းနိုင်တာ
ထက်၊ အပြစ်မဲ့သူတစ်ယောက်ကို ဖမ်းဆီးမိမှာမျိုး
ရှောင်ရှားရတယ်...။

ကိုမြောင် - ဒါဆိုဆရာက ဟိုလူတွေကို ဘယ်တော့မှ ဖမ်းမှာလဲ...။
 ကိုခင်မောင်မြင့် - ကိုကြီးက အဲလိုမမေးနဲ့လေ... ဆရာတို့အနေနဲ့ အစီအစဉ်ရှိမှာပါ။

သောင်းထိုက်စိုး - ဟုတ်ပါတယ်... ဒီလူတွေကို ကျွတ်တော်တို့စောင့်ကြည့်နေတာပါ။ အခြေအနေမှန်ကို ပြောရရင် ဒီလူတွေက ဒီရွာမှာ ဘာပြစ်မှုမှ မကျူးလွန်သေးဘူး။ သူတို့တစ်တွေ ဒီမှာ ဓာတ်စခန်းဖွင့်တယ်။ ဓာတ်စခန်းဖွင့်ပြီး သတ္တဝါတွေ ကယ်တင်ဖို့ လုပ်နေတယ်ဆိုတော့ ဘာပြစ်မှုနဲ့ တရားစွဲမလဲ။ အယောင်ဆောင်မှုနဲ့ ဆွဲလို့ရကောင်းရမယ်။ ဘိုးတော်ယောင်ဆောင်မှုဆိုတာ ပြစ်မှုမမြောက်ဘူး။ ဒီခေတ်မှာ လူတိုင်းက ပုတီးတစ်ကုံး ရှိရင် ဘိုးတော်လုပ်နေတာတွေ အများကြီးပဲ။

ခင်မောင်မြင့် - ဟုတ်တာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ အလျင်စလိုလုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီလူတွေဟာ လူကောင်းမဟုတ်ဘူး။ မကောင်းတဲ့အကြံအစည်တစ်ခု ကြံစည်နေတာပဲ ဖြစ်မယ်။

သောင်းထိုက်စိုး - ဟုတ်တယ်ဆရာ... ဒီကောင်တွေ ဘာကြံစည်နေတယ်ဆိုတာ တိတိကျကျ မသိသေးဘူး။ စောင့်ကြည့်လေ့လာနေဆဲပဲရှိသေးတယ်။ ကဲ - ဒီလူကိုကြည့်ဦး (စာရွက်ထစ်ရွက်လှန်ပြီး နောက်တစ်ယောက်လက်ညှိုးထိုးပြ)

ခင်မောင်မြင့် - ဘိုးတော်တိမ်လွှာ။

သောင်းထိုက်စိုး - ဟုတ်တယ်... ဒီကောင်က သူ့ခိုးတိမ်လွှာ။ ကုန်တိုက် တစ်ခုကို ဖောက်ထွင်း ခိုးနေတုန်း ရဲနဲ့ပက်ပင်တိုးလို့ ထောင်သုံးနှစ်ကျခဲ့တယ်။ ဒီကောင်က သော့ပိဖွာ။ ဘယ်လိုအာမခံသော့မျိုးဖြစ်ဖြစ်၊ သံချိတ်တစ်ချောင်း နဲ့ သုံးမိနစ်အတွင်းဖွင့်နိုင်တယ်။ အင်းစိန်ထောင်က လွတ်လာပြီ။ နောက်တစ်မူ ဆက်ဖြစ်လို့ သုံးနှစ် ခံခဲ့ရတယ်။ မောင်သန့်နဲ့ ထောင်ထဲမှာ ရင်းနှီးခဲ့ပြီ။ ဒီဒေသကို အတူတူရောက်လာကြတာ...။

ကိုမြမောင် - သေချာပါပြီဆရာရယ်... ဒီကောင်တွေ တစ်ခုခု ကျူးလွန်မှာ သေချာပါတယ်။

သောင်းထိုက်စိုး - ဒါကတော့ကျိန်းသေပဲ။ ဒီမှာကြည့်ဦး။ သူ့က စိန်အောင်တဲ့။ ခင်ဗျားတို့ သူ့ကိုသိလား...။

ကိုမြမောင် - မြင်တော့ မြင်ဖူးနေသလိုပါပဲ။ ဘယ်မှာမြင်ဖူးမှန်း တော့မသိဘူး။

သောင်းထိုက်စိုး - ဒါ ကျွန်တော်တို့မြို့ပေါ်မှာ နာမည်ကြီးတဲ့ဓားစိန်အောင်လေ... လက်မြန်ခြေမြန်နဲ့ တစ်ဖက်သားကို ဓားနဲ့ ထိုးတတ်လို့ ဓားစိန်အောင်လို့ သူ့ကိုယ်သူ ဘွဲ့ခံထားတာ... စောစောကနှစ်ယောက် ဒီနယ်ထဲရောက်လာတာဟာ ဒီကောင်ခေါ်လာတာပဲ။ ဒေသခံဆိုတော့ ဒီကောင်က လက်ထောက်ချလုပ်မှာလေ... သင်းက လူရိပ်ထွက်ပြောဘူး။ ခင်ဗျားတို့ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် မြင်

နေရတာ မောင်သန့်နဲ့တိမ်လွှာပဲ ဖြစ်မယ်။ သူက မှောင်ရိပ်က စီစဉ်ပေးနေတာ...။

ကိုမြမောင် - ဆရာမှာ အချက်အလက်တွေ တော်တော်စုံတာပဲ။
သောင်းထိုက်စိုး - ဒီအချက်အလက်နဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဖမ်းဆီး အရေးယူလို့ မရသေးဘူးကိုမြမောင်။ လူတိုင်းလူတိုင်း ကိုတရာဥပဒေက အကာအကွယ်ပေးထားတဲ့ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ရှိတယ်။ သံသယရှိရုံနဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဖမ်းဆီးအရေးယူလို့ မရဘူး။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့က ခိုင်လုံတဲ့ အထောက်အထား ရအောင်ရှာရမယ်။ သူတို့ပြစ်မှုမကျူးလွန်နိုင်အောင် ဟန့်တားထားရမယ်။ ကြိုတင်ကာကွယ်ရမယ်။

ကိုမြမောင် - ဘာလုပ်မှန်းမသိဘဲ ကျွန်တော်တို့က ဘာကိုကာကွယ်ရမှာလဲဆရာ...။

သောင်းထိုက်စိုး - အမှောင်ထဲက ကြံ့စည်သူကို အလင်းရောင်အောက်မှာ ရှိသူတွေက ဘာကြံ့စည်နေလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ဖို့ လွယ်ပါတယ်။ လူဆိုးတစ်ယောက်ဟာ ကောင်းတဲ့ အကြံအစည်တော့ ကြံ့စည်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ ဘာမကောင်းတာတွေ လုပ်နိုင်လဲ တွေးချမှာပေါ့။

ကိုခင်မောင်မြင့် - တစ်ခုတော့ရှိတယ်ဆရာ... လူလိမ် မောင်သန့် ဦးဆောင်တယ်ဆိုတော့ လိမ်ဖို့ပဲဖြစ်မယ်။ ခုကြည့်လေ... ကျွန်တော်တို့ရွာသားတွေကို သိဒ္ဓိရွှင်ဆိုတဲ့ ဘိုးတော်အမည်ခံ လိမ်နေပြီ။

သောင်းထိုက်စိုး - အင်း... ဒါဟုတ်တယ်ဆရာလေး... လိမ်တာတော့
 လိမ်မှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူလိမ်နေပုံက ပြစ်မှုမမြောက်သေး
 ဘူး။ တစ်ဖက်သားရဲ့ပစ္စည်းကို လိမ်ယူတာ မဟုတ်ဘူး။
 ယုံကြည်မှု ရယူပြီး အပူဇော်ခံနေတာပဲ ရှိသေးတယ်။
 ဒါကလည်း အဓိကမဟုတ်သေးဘူး။ လိမ်လည်တာ
 က အယောင်ပြပဲ။ အဓိကလှုပ်ရှားမယ့် ကိစ္စမဟုတ်
 ဘူးလို့ ကျွန်တော်မြင်တယ်...။

ကိုခင်မောင်မြင် - သူတို့ဘာလုပ်မယ်ထင်လဲဆရာ...။

သောင်းထိုက်စိုး - အဲဒါစောင့်ကြည့်နေတာပဲ။
 (အားလုံးကတစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်
 လျက်အတန်ကြာခိုင်းနေစေ ... ခဏအကြာတွင်
 စခန်းမှူး သောင်းထိုက်စိုးက စတင်လှုပ်ရှားလာ။
 ဖိုင်တွဲကို ပြန်သိမ်းရင်း စကားပြန်စ)

သောင်းထိုက်စိုး - ကျွန်တော့်အတွေး မမှားဘူးဆိုရင် သူတို့ကိုစောင့်
 ကြည့်နေရမယ့် နေရာကတစ်နေရာတည်းပဲ။ အဲဒီ
 နေရာကို အားလုံးက ဂရုတစိုက်ကြည့်နေရမယ်။ ဂရု
 စိုက်နေတယ်ဆိုတာကို သူတို့ မရိပ်မိဖို့လိုတယ်။
 ဒါပေမဲ့ အလစ်ပေးလို့တော့မရဘူး။ အားလုံးက
 တစ်ဘာသာစီ ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဝိဇ္ဇာတွေ...

ကိုမြမောင် - ပြောပါဦး ဆရာ...

သောင်းထိုက်စိုး - ပြောမယ်လေ... ပြောပြီးရင် ကိုမြမောင်တို့ လူငယ်
 တွေပဲ တာဝန်ပေးရမယ်။ ကိုမြမောင်က စိတ်ချရတဲ့

လူငယ်ဆယ်ယောက်၊ လက်ရွေးစင် ဆယ်ယောက်
ပေါ့။ နှုတ်လုံရမယ်၊ အပင်ပန်းခံနိုင်ရမယ်။ အသတ်
အပုတ်ကျွမ်းကျင်ရမယ်။ အဲလိုမျိုး ဆယ်ယောက်
ရွေးထား။

ကိုမြမောင် - စိတ်ချ။ ကျုပ်လူတွေက ဒါမျိုးဆိုရတယ်...။

သောင်းထိုက်စိုး - ဆရာလေးက စိတ်ဝင်စားတဲ့ အမှုအရာနဲ့ ရွာသူရွာသား
တွေနဲ့ ရောပြီး ဓာတ်စခန်းကို ဝင်ပေးရမယ်။ ဝင်ရမယ်
ဆိုတာက သူတို့အခြေအနေကို အနီးကပ်လေ့လာဖို့။

ကိုခင်မောင်မြင့် - ကျွန်တော်က အလုပ်တစ်ဖက်ရှိနေတော့ ဒီတာဝန်ကို
အချိန်ပြည့်ပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဆရာ... ကျွန်တော့်
ကိုယ်စား တစ်ယောက်ထည့်ပေးရင်ကော...။

သောင်းထိုက်စိုး - ဘယ်သူ့ကို ရနိုင်မလဲ ဆရာလေး...။

ကိုခင်မောင်မြင့် - မျက်ခြယ်ကို ထည့်ထားပေးရင် ဖြစ်မလား...။

သောင်းထိုက်စိုး - သိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ ဆရာလေးရာ... ငါးဖမ်းချင်ရင်
ငါးစာနဲ့ပစ်ဖျားရမယ်။ မျက်ခြယ်ဆိုရင် သူတို့ရိပ်စားမိ
မှာမဟုတ်ဘူး။ ကဲ... ဒါဆိုရင် အစီအစဉ်ပြောပြမယ်။
(စခန်းက လက်ညှိုးလေးထောင်လျက် တစ်ချက်ချင်း
ရှင်းပြနေစဉ် မီးရောင်မှိတ်၊ ကားလိပ်ချ၊ အခန်းပြောင်း
တီးလုံးဝင်)

ပြက္ခက် (၁၇)

- နေရာ - ဘုရားခြေရင်းရှိဓာတ်စခန်း။
- အချိန် - နေ့လယ်ပိုင်း။
- အခမ်းအနား - ဓာတ်စခန်းတွင် မူလပုံစံအတိုင်း ခင်းကျင်းပြင်ဆင်ထား။ ပလတ်စတာဖြင့် လှုပ်ထားသည့်အောင်မင်းခေါင်ရှပ်တုရှေ့တွင် ကျသောင်းဝါးနီးနီးရှိသည့် ဖယောင်းတိုင်တုတ်ကြီးသုံးတိုင်ကို ထူးထူးခြားခြား မီးပူဇော်ထား။ ထိုဖယောင်းတိုင်ဘေးတွင် ရွှေနီငှက်ပျောသီး၊ အုန်းသီးလှလှတို့ဖြင့် ကန်တော့ပွဲ (၅) ပွဲထိုးထား။ ကခွင်၏ညာခြမ်း၊ ကန်တော့ပွဲတင် စင်အနီးတွင် ကျွန်းလက်တင်ကုလားထိုင်တစ်လုံး ချထားပြီး ထိုကုလားထိုင်ပေါ်၌ ကတ္တီပါစဖြင့်ချုပ်ထားသော ခေါင်းအုံးတစ်လုံးထောင်တင်ထား။
- မီး - ပြက္ခက်တစ်ခုလုံး ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမြင်နိုင်သည့် မီးရောင်ဖျန်းထား။
- အသံ - အသံသွင်းတီတံခွေဖြင့် ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်သီချင်းကို တိုးညှင်းစွာ နောက်ခံဖွင့်ပေးထား။ ဇာတ်ရှုပ်

များပြောစကား ပြတ်သားစွာကြားနိုင်အောင် စကား
ပြောခွက်များ တပ်ဆင်ပေးထား။

ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင်အမည်ခံ မောင်သန့် ဝတ်ဆင်
သည့် အညိုရောင်ယောဂီအင်္ကျီ၊ ကတ္တီပါစ အညို
ရောင်ဖြင့် ချုပ်ထားသည့် နန်းတွင်းအမတ်ကြီးများ
ဝတ်ဆင်သည့် လက်ရှည်ရင်ခွဲအင်္ကျီ။ ဘိုးတော်
တိမ်လွှာ ဝတ်ဆင်သည့် အဖြူရောင်ဝတ်စုံ။ ဇာတ်ရှုပ်
များ၏ သာမန်ဝတ်စုံ။

ဇာတ်ညွှန်း - အခန်းပြောင်း တီးလုံးဆုံးလျှင် ရင်ကွဲပြည်ဖုံးကန့်လန့်
ကာကို ဖြည်းညှင်းစွာဖွင့်။ ဘိုးတော်တိမ်လွှာသည်
ပရိသတ်ကိုကျောပေးလျက် ငွေလေးထဲမှ နံ့သာရည်
ကို သပြေခက်နှင့်တို့လျက် အောင်မင်းခေါင်ရုပ်တု
အား ဖျန်းနေစေ။ ကျွန်းကုလားထိုင်အမြင့်ထက်တွင်
ခေါင်းအုံးကို ကျော့မှီ၊ မျက်လုံးအစုံမှိတ်၊ ပုတီးစိပ်
နေသော သိဒ္ဓိရှင်က ဘာကိုမျှ စိတ်မဝင်စားဟန်ဖြင့်
ထိုင်နေစေ။ သိဒ္ဓိရှင်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ခင်မောင်
တို့လင်မယားက အရိုအသေပြုသော အမူအရာဖြင့်
လက်အုပ်ချီထိုင်နေစေ။ အောင်မင်းခေါင်သီချင်း
လွှင့်ထုတ်ပေးရာမှ ရပ်တန့်ချိန်တွင် ဘိုးတော်တိမ်လွှာ
က ငွေလေးကို စင်ပေါ်တင်ပြီး ပရိသတ်ဘက်လှည့်
လျက် အရပ်ရှုပ်မျက်နှာလှည့်ကာ နံ့သာရည်များဖျန်း။

ထို့နောက် သပြေခက်ကို ငွေဖလားတွင်ပြန်ထည့်ပြီး၊
ခင်မောင်တို့လင်မယားဆီလျှောက်လာ။ မပွင့်တပွင့်
တစ်ချက်ပြီးလျက် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်နေပြီးမှ
စကားပြော။

တိမ်လွှာ - ကောင်းပြီဗျာ... ဟောဒီက ကိုခင်မောင်နဲ့ မကျင်မြ
တို့ဇနီးမောင်နှံကို အဘအောင်မင်းခေါင်ထံ အပ်နှံ
ပြီးပါပြီ။ ရုအချိန်ကတည်းကိုခင်မောင်တို့ဇနီးမောင်နှံဟာ
အဘရဲ့ရင်ငွေလှုံသားသမီးများ ဖြစ်ကြပါပြီ။

ခင်မောင် - (ခါးဆန့်၊ ခေါင်းထောင်လျက် အားကိုးသည့် အမူ
အရာဖြင့်) ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

တိမ်လွှာ - အဘအောင်မင်းခေါင်ရဲ့ သားသမီးတွေဆိုတော့
အဘဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင်ရဲ့ သားသမီးတွေလည်း
ဖြစ်ပြီပေါ့။

မကျင်မြ
သိဒ္ဓိရှင် - (လက်အုပ်ချီလျက်) စောင့်ရှောက်ပါအဘရယ်...
- (ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုမပြုဟန်ဖြင့် ပုတီးကို တဂျောက်
ဂျောက် ဆက်စိပ်နေ။ ပုတီးပတ်ဆုံးမှ ပုတီးကို
ဆွဲသိမ်းလျက် ခေါင်းမှစွပ်ချလိုက်ပြီး ခါးဆန့်ခြေဆန့်
ပြုလျက် ပြင်ထိုင်။ အောင်မင်းခေါင်ရုပ်တုအတိုင်း
တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်လိုက်ရင်း) အိမ်း... ကောင်းပါပြီဗျာ၊
မောင်ခင်မောင် ဟုတ်တယ်နော်...

- ကိုခင်မောင် - (ပျာပျာသလဲ အမူအရာနှင့် လက်အုပ်ချီလျက်
ငုတ်ကုတ်ထိုင်လိုက်ရင်း) ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ။ ကျွန်တော်
ခင်မောင်ပါ။
- သိဒ္ဓိရှင် - ဇနီးသည်က မကျပ်မြ။ အင်း... အင်း... ဟုတ်ပြီ။
တနလာ်သားနဲ့ တနလာ်သမီးဇနီးမောင်နဲ့...
- ခင်မောင် - ဝှာ...
- သိဒ္ဓိရှင် - ကျွန်ုပ်၏ရင်ငွေလှုံ သာသမီးများဖြစ်တဲ့ တနလာ်သား
မောင်ခင်မောင်နဲ့ တနလာ်သမီး မကျပ်မြ...
- ကျပ်မြ - (စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်သော အမူအရာနှင့်
လက်အုပ်ချီရင်း) မှားနေပြီ အဘ၊ မှားနေပြီ...
- သိဒ္ဓိရှင် - (မျက်လုံးပြူးလျက် ခါးကိုင်းငုံ့ကြည့်ရင်း) ဘာမှား
တာလဲ။
- ကျပ်မြ - အဘ၊ သမီးနာမည် ကျပ်မြဆိုပေမယ့် တနလာ်သမီး
မဟုတ်ဘူး အဘ။ တနင်္ဂနွေသမီးပါ။ သေသွားတဲ့
အစ်မ ကျပ်လှနဲ့ အမွှာပူးမွေးခဲ့တာ။ ငယ်နာမည်က
အေးကျင်နဲ့ အေးတင်ပါ။
- သိဒ္ဓိရှင် - (မျက်နှာပျက်လျက်) အေးတင်။ တနင်္ဂနွေသမီး။
တနလာ်သမီး မဟုတ်ဘူး ဟုတ်လား... (ဣန္ဒြေကို
ထိန်းလျက်) သိတယ်လေ... တနင်္ဂနွေသမီးဖြစ်မယ်
ဆိုတာ အဘ အတတ်သိတယ်။ ပဝတ္ထိအမည်ရဲ့စိုးမိုး
မူကိုအားယူပြီး ဟောရခပြာရမှာဆိုတော့ အေးတင်

ကပျောက်သွားပြီ။ ကျင်မြ ဖြစ်နေပြီ။ တနင်္ဂနွေသမီး
ကလည်း တနင်္ဂနွေသမီး ဖြစ်သွားပြီ။ ဒါမှ သဘာဝကျ
မှာမို့လား...

ကျင်မြ
သိဒ္ဓိရှင်

- ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်...
- အမှန်ကတော့ ဒါတွေက အမှန်မလိုပါဘူး။ အခက်
အခဲရှိရင် အဘကိုယ်တိုင် ဖြေရှင်းပေးမှာဆိုတော့
အဘကိုပဲ ယုံစားရမယ်။ ဟုတ်တယ်နော်... ကဲ ပြော၊
ဘာဖြစ်လဲ။

ကျင်မြ
သိဒ္ဓိရှင်

- ဟိုဒင်း အဘ။
- ပြောပါ... ပြောပါ။ ရဲရဲတင်းတင်းသာပြော။ သားအဖ
ချင်း ပွင့်လင်းတာကောင်းတယ်။ ဟောဒီဓာတ်ခန်း
ထဲမှာ တစ်ခင်းတရံ မရှိဘူးလို့ သဘောထားလိုက်။
(ထိုစဉ် ရွာထဲမှ ဒေါ်စိန်တုတ်၊ ဝွက်ထော်၊ လှမေတို့
အုပ်စု ခပ်ရိုရိုဝင်လာ။ ဘိုးတော်တိမ်လွှာက စကား
မပြောနဲ့၊ တိုးတိုးတိတ်တိတ်နေဟူသော အမူအရာ
ဖြင့်နှုတ်ခမ်းပေါ် လက်တင်ပြ။ ကိုခင်မောင်ဝို့နှင့်
ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် နေရာချပေး)

သိဒ္ဓိရှင်

- အဘသိဒ္ဓိရှင်ဟာ သတ္တဝါတို့ရဲ့ ဆန္ဒကိုသိတယ်။
ဟိုးအဝေးက အဘကွယ်ရာမှာ ပြောတဲ့စကားလည်း
ကြားတယ်။ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာလည်း မြင်တယ်။
အမြင်အာရုံ၊ အကြားအာရုံရနေတဲ့ အဘအနေနဲ့
အရာအားလုံးမြင်ပြီ။ သိပြီးသား။ (ဒေါ်စိန်တုတ်နှင့်

အဖွဲ့က အံ့သြဝမ်းသာဟန်ဖြင့် အချင်းချင်း လက်တို့ ပြော။ အမူအရာဖြင့် သဘောကျဟန်ပြု

ကျင်မြ သိဒ္ဓိရှင်

- ဒီလို အဘ၊ ကိုခင်မောင်က စွပ်စွပ်လုပ်တယ်။
- ဟေ... ဘယ်လို ဘယ်လို (မျက်လုံးပြူးလျက် အံ့သြ သည့်အမူအရာနှင့်ကြည့်။ ခင်မောင်က မင့်ဟာ ဘာ စကားလဲဟူသော အမူအရာနှင့်ခွဲကြည့်။ ကျင်မြက ပျာပျာသလဲအမူအရာဖြင့်)

ကျင်မြ သိဒ္ဓိရှင်

- မဟုတ်ဘူး အဘ၊ သူက အတိုင်းအဆမရှိဘူး။
- ဟေ... (ဒေါ်စိန်တုတ်တို့အဖွဲ့က အချင်းချင်း လက်တို့ လျက် ပြုံးစိစိအမူအရာနှင့် မျက်နှာဝှက်ရယ်။ ကျင်မြ က သူ့စကားမှားကို သတိပြုမိဟန်ဖြင့်)

ကျင်မြ

- မဟုတ်ဘူး အဘ။ ကျွန်မပြောတာက ကိုခင်မောင်က ငယ်ကျင့်မဖျောက်ဘူး။ ကြက်လည်း တိုက်တယ်။ ဖဲလည်း ရိုက်တယ်။ ဒီကြားထဲ အရက်သောက်တတ် တော့ မူးလာရင် အထိန်းအကွပ်မရှိဘူး။ ထင်ရာမြင်ရာ လုပ်တော့တာပဲ။

သိဒ္ဓိရှင်

- ဟုတ်တာပေါ့။ ဒါ ဓမ္မတာပဲ။ အမူးသမားဟာ မြင်ရာ စွပ်လုပ်တတ်တာ သဘာဝပဲ။

ကျင်မြ သိဒ္ဓိရှင်

- အို... အဘကလည်း။
- မဟုတ်ဘူးလေ... ဒေအဲ၊ ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ်။ မူးတဲ့လူဟာ ဆင်ခြင်တုံတရားမဲ့ပြီး အမှားအမှန်

အကောင်းအဆိုး ဘာမှမခွဲခြားတတ်ဘူး။ တဖွတ်ထိုး
လုပ်တယ်။ ဒီတော့ မဖြစ်သင့်တာဖြစ်ပြီး စီးပွားပျက်
ကိန်းဆိုက်နေတယ်။ ဒီလိုလား...

ကျင့်မြ

- ဟုတ်တယ် အဘ၊ ကိုခင်မောင်ရမ်းကားလို့လယ်တွေ
လည်းပြုတ်ပြီ။ နွားတစ်အုပ်ကြီးလည်း မရှိတော့ဘူး။
လက်ရှိလုပ်စားနေတဲ့ နွားတစ်ရင်းတောင် မျက်စောင်း
ထိုးထိုးနေလို့ ဒီနွားကိုထိရင် ရှင်နဲ့ကျွန်မ အကွဲပဲလို့
ကျိန်းထားရတယ်။ အဘ ကယ်ပါဦး။

သိဒ္ဓိရှင်

- အင်း... ဟုတ်ပြီ။ ကယ်ရမှာပေါ့သမီး။ အဘဟာ ဒီမှာ
ဓာတ်စခန်းဖွင့်တာ သတ္တဝါတွေကယ်တင်ဖို့ပဲလေ။
ကဲ . . . ကဲ . . . မောင်ခင်မောင် ရှေ့နည်းနည်းတိုး
(ခင်မောင်က လက်အုပ်လေးချီလျက် စောင့်ကြောင့်
ထိုင်လျက် ရှေ့တက်သွား။ ကျင့်မြက အားတက်သည့်
အမူအရာနှင့် ဖင်ရွေ့လျက် လိုက်ပါတက်သွား။
အားလုံး၏မျက်လုံးများက ခင်မောင်တို့ လင်မယား
အပေါ်အာရုံရောက်နေ)

သိဒ္ဓိရှင်

- (မျက်လုံးစုံမှိတ်၊ လက်အုပ်ချီ၊ အပေါ်မော့ပြီး တစ်စုံ
တစ်ခုကို ရွတ်ဖတ်) ထို့နောက် လက်သီးဆုပ်၊
လက်ဆန့်ထုတ်ပြီး မျက်လုံးမှိတ်ကာရွတ်) ညံ့၊ ရှုလော
... ရှုလိ ... ရှုလု ... ရှုလိမ် ... ရှေ့ ရှေ့ ရှေ့။ ကိုင်။
မောင်ခင်မောင်၊ လက်ဖြန့်ခံ။ ဟုတ်ပြီ . . . အဘ

မြို့မောင်ကင်း၍ လမင်းသာ

အောင်မင်းခေါင် ချီးမြှင့်တဲ့ ဒီဆေးကို ဘာမှမတွေ့ဘဲ
မျိုချလိုက်။ ဖြန့်... လက်ဖြန့်... ကဲ့ ရော့။ မျို...
မျိုချလိုက်။

ခင်မောင်

- (ခင်မောင်က လက်ခံယူပြီး ပါးစပ်ထဲပစ်သွင်းလိုက်။
ကျပ်မြနှင့်စိန်တုတ်တို့အဖွဲ့က ဘာဆေးပါလိမ့်ဟူသော
အတွေးနှင့် ကဲကြည့်နေစဉ် ခင်မောင် မျိုချလိုက်)

သိဒ္ဓိရှင်

- ဟုတ်ပြီ . . . ၊ သားကြီးခင်မောင်ဟာ အဘ
အောင်မင်းခေါင်ရဲ့ ရင်ငွေလှံသားစစ်စစ် ဖြစ်သွားပြီ။
အဘဟာ သူတော်စင်ပီပီ သတ္တဝါတွေရဲ့ ကောင်းကျိုး
ကိုသာ ဆောင်လေ့ရှိတယ်။ မကောင်းမှုကို ရှောင်
တယ်။ သေရည်သောက်ခြင်း၊ ဖဲကြောအန်ကစားခြင်း
ဟာ မကောင်းတဲ့အမှုဖြစ်တယ်။ ဒါကို စွန့်လွှတ်ရမယ်။
စွန့်လွှတ်နိုင်မလား...

ခင်မောင်

- ဟုတ်ကဲ့၊ စွန့်တော့ စွန့်လွှတ်ပါမယ်။ ဒါပေမဲ့
ကျွန်တော့်မှာ ကြွေးတွေတင်နေတယ်။ ဒီကြွေးဆပ်ဖို့
ဖြတ်လမ်းနည်းနဲ့ ရနိုင်တာ ဒီနည်းပဲရှိတယ်။

သိဒ္ဓိရှင်

- အဟိုး ဟိုး ဟိုး (မခန့်လေးစားရယ်) အ ပျို ခင်မောင်
ရာ။ မင်းဟာ အဘသားဖြစ်သွားပြီလေ... မင်းလိုတဲ့
ငွေကို အဘက တန်ခိုးနဲ့ ဖြည့်ဆည်းပေးမှာပေါ့။
တစ်သိန်းလိုလား အဘတ လိုက်။ ငါးသိန်းလိုလား
အဘတ လိုက်။ ကဲကဲ... အဘကိုဦးတိုက်။ ကိုယ်လို

တာဆုတောင်း။ ငွေလိုရင် ငွေနဲ့ရင်း။ တစ်သိန်းလိုရင် အဘရဲ့ရေခွေးကြမ်းဖိုးရည်ရွယ်ပြီး တစ်ထောင်ထည့်။ ငါးသိန်းလိုရင် ငါးထောင်ထည့်။ ဆန္ဒရှိသလောက် ရင်းနှီးကြ။ ကဲ ကဲ... သွား သွား။ ကဲ... ဟိုက အပျို ဟိုင်းတစ်သိုက် ရှေ့လာခဲ့။ (သိပ္ပံရှင်၏စကားကြောင့် ဒေါ်စိန်တုတ်တို့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး အံ့ဩဟန်ပြ။ ခင်မောင်နှင့် ကျင်မြက တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်လက်တို့ပြီး ကခွင်၏ ဘယ်ဘက်ရှေ့ထောင့်လျှောက်လာပြီး တီးတိုးတိုင်ပင် ဟန်ဖြင့်ပြော)

ကျင်မြ - ကိုခင်မောင်၊ အဘ ရေခွေးကြမ်းဖိုး ဘယ်လောက် လှူမလဲ။

ခင်မောင် - အကြွေးက သုံးသိန်း မဟုတ်လား။ ကိုယ်သုံးဖို့ စွဲဖို့ ရအောင် ငါးသိန်းရရင် တော်ရောပေါ့။ ငါးထောင်ရင်း လိုက်ကွာ...

ကျင်မြ - အိုတော်... အခွင့်သာတုန်း များများစားစားရအောင် တစ်သောင်းထည့်လိုက်မယ်။ ဆယ်သိန်းရတော့ လှူချင်တာလှူလို့ရတာပေါ့။

ခင်မောင် - မင်းက လောဘတက်ပြန်ပြီ။

ကျင်မြ - အလိုတော်... ကျင်က မိန်းမသားရှင်။ မိန်းမဆိုတာ လောဘကြီးတယ်။ ရလေ လိုချင်လေပဲ။ ကျင်မှာ

အိတ်စောင့်ထားတဲ့ တစ်သောင်းရှိတယ်။ ဒါထည့် လိုက်မယ်။

ခင်မောင် - မင်းတို့မိန်းမတွေ အဲဒါပြောတာ။ ဖဲပိုင်းသွားချင်လို့ မင်းမှာငွေရှိသေးလားဆိုတော့ မရှိဘူးတဲ့။ ခုဒီငွေတွေ ဘယ်ကထွက်လာလဲ။

ကျင်မြ - တော်နော်... ဖဲစကားမပြောနဲ့။ အဘမကြိုက်တဲ့ အလုပ်ဆက်လုပ်ရင် အဘကို တိုင်တည်လိုက်မယ်။ လာ... အဘကို လှူကြစို့။ (ခင်မောင်တို့ လင်မယား၊ ငွေဖလားဆီပြန်သွားချိန်တွင် ဒေါ်စိန်တုတ်နှင့် မိန်းကလေးတစ်သိုက်က လက်အုပ်ချီထား။ သိဒ္ဓိရှင်က မျက်လုံးစုံမှိတ်၊ လက်နှစ်ဖက်မြှောက်လျက် အောင်မြင်သည့်အသံနှင့်ရွတ်ဖတ်)

သိဒ္ဓိရှင် - ညံ့... ရှေ့တိ... ရှိတေ...၊ ရှေ့ငွို... ရှိငွေ၊ ပုဏ္ဏားတာ... ပါတာထုတ်၊ ငေးပ... ငါ့ပေး၊ ရှုလောင်း... ရှုလောင်း၊ ဩောင်း ဒူဝေဝေ... (ရွတ်ဖတ်သံအဆုံးတွင် ခပ်ပြုံးပြုံးအမူအရာနှင့် တိမ်လွှာတက်လှည့်၍ မျက်လုံးမှိတ်ပြ၊ တိမ်လွှာက အိုကောမှာစိုပြည်ပါတယ် ဟူသော အမူအရာနှင့် လက်ညှိုးနှင့်လက်ခလယ်ကို စွဲပုံသဏ္ဍာန်ပြလိုက်စဉ်၊ ရင်ကွဲကန့်လန့်ကာ ဖြည်းဖြည်းချင်းပိတ်။ အောင်မင်းခေါင်သီချင်း အသွက်တီးလျက် အခန်းပြောင်း။)

ပြက္ခန္ဓာ (၁၈)

- နေရာ - ရွာလယ်လမ်း။
- အချိန် - ညနေပိုင်း။
- အခမ်းအနား - ကျေးရွာသဘာဝသရုပ်ဖော်ထားသည့် နောက်ခံ ပန်းချီကားချပ်ကို ကစွင်နောက်ပိုင်းတွင်ချ။
- မီး - ရွာရှုခင်းကားချပ်ကို ကြမ်းခင်းအောက်မီးဖြင့် ပင့်ထိုးပေးထား။ ကစွင်တစ်ခုလုံး အလင်းရောင်မူန်ပျူပျူ အရောင်ဖျန်းပေးထား။
- အသံ - ဇာတ်ရုပ်များ အသံပီပြင်စွာ ကြားနိုင်အောင် စကားပြောခွက်များ တပ်ဆင်ပေးထား။ အသံသွင်းတိတ်ခွေမှသော်လည်းကောင်း၊ တီးပိုင်းမှသော်လည်းကောင်း ကျေးတောသဘာဝတေးဂီတကို နောက်ခံအဖြစ် တိုးညှင်းစွာ တီးခတ်ပေးထား။
- ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - သာမန်အဝတ်အစားများ။
- ဇာတ်ညွှန်း - အခန်းပြောင်းတီးလုံးဆုံးသည်နှင့် မျက်သွယ်တစ်ယောက်တည်း လက်ဆွဲခြင်းတစ်လုံးကိုင်လျက် ကစွင်ဘယ်ဘက်၊ တိုင်ဖုံးနောက်ကွယ်မှ စိုက်စိုက်

စိုက်စိုက် ထွက်လာ။ ကခွင်ညာခြမ်းတိုင်ကွယ်
နောက်မှ တင်မောင်ရင် ထွက်လာ။ မျက်သွယ်ကို
မြင်လျှင် ဝမ်းသာသည့်အမူအရာပြု။ ပတ်ဝန်းကျင်
လူရိပ်လူခြေအကဲခတ်။ ခေါင်းငုံ့လျှောက်လာသော
မျက်သွယ်ရှေ့မှပိတ်ရပ်လျက် ဆက်မသွားနိုင်အောင်
လက်ဖြန့်ကားလျက် တားပြီးပြော)

- တင်မောင်ရင် - ဘာတွေ အလောတကြီးဖြစ်နေလဲ မျက်သွယ်၊ ခဏ
နေပါဦး။
- မျက်သွယ် - (အထိတ်တလန့်အမူအရာနှင့် တိမ်းရှောင်သွားရန်
ကြိုးစားရင်း ဒေါပွသည့်မျက်နှာထားနှင့်ပြော) ဖယ်ပါ။
ရှေ့က ကာဆီးကာဆီးမလုပ်ပါနဲ့ ကိုတင်မောင်ရင်...
- တင်မောင်ရင် - မျက်သွယ်ကလည်းဟာ တစ်ခါဆန်ဆန် စကားပြော
လိုက်တာ... နင်နဲ့ငါဟာ ရန်သူတွေမဟုတ်ပါဘူး...
- မျက်သွယ် - ဟုတ်တယ်... ရန်သူမဟုတ်ဘူး။ ရန်သူလည်း မဖြစ်
ချင်ဘူး။
- တင်မောင်ရင် - ရန်သူမဖြစ်ချင်ဘူး ဟုတ်လား မျက်သွယ်... အေး၊
ငါ့ဆန္ဒက ဒီထက်မက ပိုပါတယ်... တို့ဟာ ကျောင်း
နေဖက်၊ တစ်ရွာတည်းသားတွေ... ပြီးတော့ မေတ္တာ
ရှိသူတွေ။
- မျက်သွယ် - ဘာနင်မဟုတ်ကဟုတ်က စကားမပြောနဲ့တင်မောင်ရင်
ယောက်ျားရင့်မာကြီးဖြစ်ပြီး လျှာအရိုးမရှိတိုင်း ထင်ရာ
မြင်ရာပြောနေတာ ငါပြန်မကြားဘူး ထင်နေလား...

- တင်မောင်ရင် - ဟ၊ ငါပြောတာ ဘာအမှားပါလို့လဲ၊ မျက်သွယ်ကို မေတ္တာ ရှိတယ်။ သူလက်ခံရင် မိသားစုသားပီပီ တောင်းရမ်း ယူချင်တယ်။ မျက်သွယ်ကို အိမ်တစ်ဆောင် မီး တပြောင်နဲ့ထားမယ်ဆိုတာ ငါ့ဆန္ဒ၊ ငါ့စေတနာ၊ ငါ့မေတ္တာတွေ ဖော်ပြနေတာလေ...
- မျက်သွယ် - နင့်ဆန္ဒ ဘယ်သူက လိုက်လျောမယ်ပြောလို့လဲ။
- တင်မောင်ရင် - အေးလေ... ဒါကြောင့် လိုက်လျောဖို့တောင်းဆိုနေ တာပေါ့။ ဘယ့်နှယ့်လဲ မျက်သွယ်၊ ငါ့အချစ်ကို လက်ခံ နိုင်မလား...။
- မျက်သွယ် - တော်... တင်မောင်ရင်၊ နင့်ကိုချစ်ဖို့ ငါ့ခေါင်းထဲမှာ တစ်ချက်လေးတောင် စဉ်းစားမထားဘူး။ နင်လို လူသော့သွမ်း၊ လူရမ်းကား၊ အရက်သမားကို ငါ မစဉ်းစားဘူး။
- တင်မောင်ရင် - (သဘောကျဟန်ဖြင့် ရယ်လျက် မစိုးမခန့်အမူ အရာဖြင့်ကြည့်ပြော) ... ပြောပါ။ နင် စိတ်ကြိုက် ပြောနိုင်တယ်။ နင်ပြောလို့ကတော့ ငါ့ခွင့်လွှတ်ပြီး သားပဲ။ အေး... တခြားသူသာ ဒီစကားမျိုးပြောရင် တင်မောင်ရင်ဆိုတာ ဘယ်လိုကောင်စားမျိုးလဲ ဆိုတာ ချက်ချင်းပြလိုက်မယ်။
- မျက်သွယ် - အဲလိုရမ်းကားတဲ့စိတ်ကြောင့် နင့်ကို မစဉ်းစားတာ တင်မောင်ရင်...

တင်မောင်ရင် - ဘယ်လို...ဘယ်လို။ အဲလိုရမ်းကားတဲ့စိတ်ကြောင့်
မစဉ်းစားတာ ဟုတ်လား။ ငါမရမ်းကားရင်၊ အနေ
အထိုင်ပြုပြင်ရင်၊ နင်သဘောကျတဲ့အသွင်အပြင်
ပြောင်းရင် လက်ခံမယ်ဆိုတဲ့သဘောလား...

မျက်သွယ် - မသိဘူး။ ငါမပြောတတ်ဘူးတင်မောင်ရင်။
တင်မောင်ရင် - နင် အဲလို မတင်မကျတော့ မဖြေနဲ့ဟာ။ ငါ့ကို တိတိ
ကျကျဖြေပါ။ ပြင်ဆိုရင်ပြင်မယ်၊ ဘယ်လိုလဲ မျက်သွယ်။
(မျက်သွယ်လက်ကို ဖျတ်ခနဲဆွဲထား။ မျက်သွယ်က
ရုန်း)

မျက်သွယ် - လွတ်...လွတ် တင်မောင်ရင်။ ငါအရှက်ရအောင် နင်
မလုပ်နဲ့နော်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့အချစ်ကို
အဲဒီလို အမွေလုပ်လို့ ရမယ်ထင်နေလား။

တင်မောင်ရင် - ချစ်တယ်ဆိုတဲ့အဖြေ ပေးမှလွတ်မယ်ဟာ...
(ထိုစဉ် တိုင်ကွယ်နောက်မှ မျက်သွယ်ရေ... သမီး။
ဟဲ့ မိန်းကလေး ဘယ်သွားနေပါလိမ့်၊ မျက်သွယ် ဟု
မိခင်လုပ်သူ အသံထွက်လား။ တင်မောင်ရင် လက်ကို
လွှတ်။ မျက်သွယ် ရှောင်တိမ်းလျက် တစ်ဖက်ကို
ပြေးဝင်သွား။ တင်မောင်ရင် ဒေါပွသည့်မျက်နှာနှင့်
တစ်ဘက်ကားလိပ်ဆီမျှော်ကြည့်ပြီး၊ လက်ဝါးပြင်ကို
လက်သီးနှင့်ထိုးလိုက်)

နေဦးပေါ့ကွာ . . . အရေးထဲ အရာပေါ်ရတယ်လို့ပဲ၊
ရတယ်လေ . . . နောက်တစ်ကြိမ် ဒီလိုအခွင့်အရေး
ပေါ်လို့ကတော့ တင်မောင်ရင့်လက်က လွတ်မသွား
ဘဲစရာဘူး။

(ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့်ပြောပြီး တစ်ဘက်ကားလိပ်ကြား
ဝင်သွားစဉ်၊ မီးရောင်ကို အမှောင်ချ။ အခန်းပြောင်း
တီးလုံးဖြင့် ခွင်ပြောင်း)

* * * * *

ပြကွက် (၁၉)

- နေရာ - မြို့ရှိရဲစခန်းရုံးခန်း။
- အချိန် - နေ့လယ်ပိုင်း။
- အခင်းအနား - ရဲစခန်းရုံးခန်း အဆင်အပြင်ရှိစေ၊ စခန်းမှူး
သောင်းထိုက်စိုး၏ စားပွဲသည် ကခွင်အလယ်၊
နောက်ဘက်ကျကျတွင်နေရာယူထား၊ စားပွဲ၏
ညာဘက်နှင့်ဘယ်ဘက်ခြမ်းတွင် ကုလားထိုင်
တစ်လုံးစီချထား။ "ကူညီပါရစေ" ဟူသောစာတန်းကို
နံရံတွင်ထင်ရှားပြတ်သားစွာချိတ်ဆွဲထား။
- မီး - စခန်းမှူးထိုင်သည့်စားပွဲကို ထင်ရှားစွာမြင်နိုင်အောင်
အပေါ်ယံ ဆလိုက်မီးဖြင့် စိုက်ထိုးပေးထား။
- အသံ - ဇာတ်ရှုပ်များ၏ အသံပီပြင်စွာ ကြားရအောင် စကား
ပြောခွက်များတပ်ဆင်ထား။
- ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ရဲအရာရှိဝတ်စုံအပြည့်။ ရုံးသုံးစာရေးကိရိယာ၊ အမူ
တွဲဖိုင်၊ စာအုပ်တင်စင်များ။ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲ၏
ခုံညားထည်ဝါသည့် ဓာတ်ပုံများ ချိတ်ဆွဲထား။

ဇာတ်ညွှန်း - အခန်းပြောင်းတီးလုံးဆုံး၍ ကန့်လန့်ကာဖွင့်လှောင်
 စခန်းမှူးသောင်းထိုက်စိုးက ပရိသတ်ဘက် မျက်နှာမူ
 ထိုင်နေ။ စားပွဲ၏ ညာဘက်ကုလားထိုင်တွင် ပရိသတ်
 ကို ဘေးတစောင်းအနေအထားပေးလျက် ဦးဘလှ
 ထိုင်နေစေ။

စခန်းမှူး - ဟုတ်ပြီ ဦးဘလှ။ ကျွန်တော်တို့တွက်ဆထားတာနဲ့
 ဦးဘလှတွေ့ရှိချက်ပေါင်းစပ်ကြည့်ရင် ဒီကောင်တွေ
 ဘာလုပ်ဖို့ကြံနေတယ်ဆိုတာ မှန်းလို့ရပြီ။ ဆရာ
 အောင်ဒင် (တစ်ဖက်သို့လှည့်လျက် ခေါ်လိုက်ရာ၊
 အတွင်းမှ "ရို... ဝိုလ်ကြီး" ဟုအသံပြုလျက် ခဲတပ်ကြပ်
 အောင်ဒင်လမ်းလျှောက်ဝင်လာ။ စားပွဲနှင့် မလှမ်း
 မကမ်းရပ်ပြီး အရိုအသေပေးအလေးပြု) ဦးဘလှ၊
 သူက ဆရာအောင်ဒင်တဲ့။ ခင်ဗျားဆိုရွာ ရောက်နေတဲ့
 ဟိုကောင်တွေအကြောင်း လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်း
 ခိုင်းထားတဲ့ ကျုပ်ရဲဘော်ပဲ။ ကဲ ... ဆရာ၊ ခင်ဗျား
 ရထားတဲ့သတင်းပြောပြလိုက်ပါဦး။

ဆရာအောင်ဒင် - (ချိုင်းကြားညှပ်ထားသည့် မှတ်စုစာအုပ်ထုတ်၊
 ဖွင့်ဖတ်) ဝိုလ်ကြီးခင်ဗျား... သာယာကုန်းရွာရောက်
 နေတဲ့ မောင်သန့်၊ တိမ်လွှာနဲ့ စိန်အောင်က ရာဇဝင်
 လူဆိုးတွေပါ။ အမှုကြီးမကျူးလွန်ဖူးပေမယ့် ခိုးမှု၊
 လိမ်လည်မှု၊ အလစ်သုတ်မှု၊ ကတိဖောက်ဖျက်မှုစတဲ့

အမှုမျိုးစုံနဲ့ ထောင်အကြိမ်ကြိမ်ကျဖူးသူတွေပါ။
ထောင်နဲ့အိမ်ကို ကူးချည်သန်ချည်လုပ်နေတဲ့ ရာဇဝင်
လူဆိုးတွေပါ။ (ဦးဘလှက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်
နားထောင်နေ) နောက်ဆုံးထောင်ကထွက်တာ
တစ်လမပြည့်သေးပါဘူး။ သူတို့ဟာ နယ်ကျော်ပြီး
ပြစ်မှုကျူးလွန်ဖို့ အကြံနဲ့ သာယာကုန်းရွာသား
တင်မောင်လွင်ကို အကြောင်းပြု ရောက်လာတာပါ။

ဦးဘလှ

- တင်မောင်လွင်၊ သူကြီးဝကောင်းသားတင်မောင်လွင်
လား . . . ဟုတ်မယ် ဖြစ်နိုင်တယ်။ ခုတလော
တင်မောင်လွင် ဘုရားကုန်းတော်ပေါ် ခဏ ခဏ
တက်ကတ်လာတယ်။ တစ်သက်လုံး ဘုရားရိပ်၊
ကျောင်းရိပ်နားမကပ်ဘူးတဲ့ ဒီကောင် ဘုရားပေါ်
လာတော့ အံ့သြနေတာ . . . သင်းက လူစိုက်တွေနဲ့
ပေါင်းနေတာကိုး။

သောင်းထိုက်ဖိုး - (ပြီးလျက် စုံစုံထည်ထည်အမှုအရာဖြင့် ခေါင်းညိတ်)
ဟုတ်တယ်။ အကြံသမားချင်းပေါင်းမိတာပေါ့။ ကဲ...
ရထားတဲ့ သတင်းထပ်ပြောပါဦး (ဆရာအောင်ဒင်
ဘက်လှည့်ပြော)

ဆရာအောင်ဒင် - တင်မောင်လွင်နဲ့ စိန်အောင်ဟာ မြို့ပေါ်က မှောင်မို
ကုန်သည်တွေနဲ့ လာဆက်သွယ်တယ်။ သူတို့ဆက်သွယ်
တဲ့ ကျော်ကြီးဆိုတာ မြဝတီက ကုန်သည်တွေနဲ့

အဆက်အသွယ်ရှိတယ်။ ဒီကပစ္စည်းဟိုပို့၊ ဟိုက ပစ္စည်းအကောက်အခွန်မဲ့နဲ့ ဒီထဲပြန်သွင်းနေသူတွေ။ ကျော်ကြီးမှာတပည့်လက်သားတောင့်တယ်။ မကောင်း တဲ့အလုပ်ကို ပီပီရီရီညီညီညွတ်ညွတ်လုပ်တတ် တယ်။ သာမန်လူအမြင်ကြည့်ရင် ကျော်ကြီးဟာ ပစ္စည်းချမ်းသာတဲ့လူကြီးလူကောင်း။ အလှူအတန်း ရက်ရောတယ်။ လူမှုရေးလုပ်ငန်းတွေ စိတ်ဝင်စား တယ်လို့ထင်ရတယ်။ ဒါဟာအယောင်ဆောင်နဲ့ကွယ် ထားတာပဲ။ တကယ်တော့ရက်စက်ယုတ်မာတဲ့ဝိသမ သမားပဲ။

ဦးဘလှ - အင်းဒီလိုလူမျိုးက ပိုကြောက်စရာကောင်းတယ်။
ဆရာအောင်အင် - ဟုတ်ကဲ့ ဒီကောင်တွေလုပ်ရားမှုကျွန်တော်စောင့်ကြည့် နေတာစုတလောခြေလှမ်းသွက်နေတယ်။ ကျော်ကြား လူတွေ သာယာကုန်းရွာတစ်ဝိုက် ခြေရှုပ်နေတယ်။ သူတို့နဲ့တင်မောင်လွင်က ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း မတွေ့ဘူး။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးအချိန်အချက်လုပ်ပြီးရှမ်း ရွာစုမှာပဲတွေ့လေ့တွေ့ထ ရှိတယ်။

ဦးဘလှ - ရှမ်းစုနဲ့ သာယာကုန်းရွာက ဘာမှမဝေးဘူးလေ...
ဆရာအောင်အင် - ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က သူတို့ကို နောက်ယောင်ခံလိုက် နေပါတယ်။ ရုတ်တရက်သတင်းကတော့ ဒီလောက်ပါပဲ ဆရာ။

သောင်းထိုက်စိုး - (ဦးဘလှဘက်လှည့်ပြီး တစ်ချက်ပြုံး) ကဲ၊ ဒီက ထောက်လှမ်းထားတဲ့ သတင်းနဲ့ ဦးဘလှတွေရှိချက် ဆက်စပ်ကြည့်ရင် ဒီကောင်တွေ ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ ရိပ်မိရောပေါ့။

ဦးဘလှ - ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ကစိုက်ဖို့လိုတာ သတိ ပြုမိပါတယ်။

သောင်းထိုက်စိုး - အင်း... (စဉ်းစားဟန်ပြု။ ဘောပင်ကို မေးတွင် ထောက်လျက် မျက်မှန်ကုပ်စဉ်းစား) ဟုတ်ပြီ။ တစ်ခု တော့ရှိတယ် ဦးဘလှ။ သူတို့အကြံအစည်ကိုသိတယ် ဆိုတဲ့အမှုအရာရောက်အောင် လုံခြုံရေးကို တင်းကျပ် ထားနဲ့။ အဲ... ဒါက ဒီလိုလေ... သားကောင်တစ် ကောင်ကိုဖမ်းမယ်ဆိုရင် သူကြိုက်တဲ့အစာနဲ့ များခေါ် ရတယ်။ လာမည့်လမ်းကြောင်းကို ဖွင့်ပေးထားရ တယ်။ ဒါမှ သားကောင်က ထောင်ချောက်ဆီ ဝင်လာ မှာပေါ့။

ဦးဘလှ - ဒါဆို ကျွန်တော်က ဘာလုပ်ရမလဲ။ သတိလစ်ပြီး အဖိုး တန်ပစ္စည်းတွေ ပါသွားမှာစိုးတယ်။

သောင်းထိုက်စိုး - ကိစ္စမရှိဘူး။ ဦးဘလှက ဆရာလေးတို့နဲ့ညှိပြီး အရိပ် အခြေမပြတ်စောင့်ကြည့်။ သူတို့ကို သတိမထားမိ ဟန်နေ။ ဒီကောင်တွေ လုပ်မယ့်လုပ်ကွက်သိနေမှ စောင့်ဖမ်းရုံပေါ့။ ကျွန်တော်လည်း လုံလောက်တဲ့

ဦးဘလှ

အစောင့်အရှောက်တွေ လျှိုပွက်ထားပေးမယ်။ ဒါနဲ့ ရွာသူရွာသားတွေက ဒီကောင်တွေကို ဘယ်လိုမြင်လဲ။
- ဟာ... ရွာသားတွေကတော့ ယုံကြည်အားကိုးလိုက် ပုံများလွန်ရော... သိဒ္ဓိရှင်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်လိုစွမ်း တယ်။ အကြားအမြင်ရတယ်။ အရာရာကို ဖန်တီးပေး နိုင်တဲ့ တန်ခိုးရှင်ဖြစ်တယ်။ ဘာညာဘာညာပေါ့ဆရာ၊ ယုန်ရှင်ရေးပြစရာတောင် မလိုအောင်၊ သုံနေတယ်။

သောင်းထိုက်စိုး -

အင်း။ ဒါဖြစ်တတ်တဲ့ သဘာဝပဲလေ... ကျုပ်တို့ သွားပြောကြည့်ပါလား... ဒီကောင်တွေ ဘာကောင်မှ မဟုတ်ဘူး။ လူလိမ်တွေလို့ ပြောကြည့်။ ဖော်ကား တယ်ဆိုပြီး အရိုက်မခံရရင် ကံကောင်း (ခပ်တိုးတိုး ရယ်နေစေ)

ဦးဘလှ

- ဟုတ်တယ်ဗျာ။ မှန်တာတွေ ပြောတဲ့ ကျုပ်ကိုတောင် ဘုကလန့်သမားလို့ ကင်ပွန်းတပ်ခံရပြီ။ လိမ်မယ့်လူ ကျတော့ လက်အုပ်ချို ဒူးတုပ်ဝင်နေတယ်။ လူတွေကို ဘယ်လိုပြောရမှန်းကို မသိဘူး။

သောင်းထိုက်စိုး -

ရိုပါစေလေ... တစ်နေ့ အခြေမှန်ပေါ်လာမှာပါ။ မကောင်းမှုဆိုတာ ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိဆိုသလို ဟုတ်ရင် ကျော်၊ ပုပ်ရင်ပေါ်လာမှာပေါ့။ ကဲ... ဦးဘလှလည်း အပြန်နေပူနေမယ်။ ကျွန်တော်ပြောသလို ဆက်နေ။ အခြေအနေထူးရင် အမြန်ဆက်သွယ်။

ဦးဘလှ

- ကောင်းပါပြီ ဆရာ... ဒါဆို ကျွန်တော်သွားမယ်။
 (ပြောလျက် ထိုင်ရာမှထပြီး စခန်းမှူးနှင့် လက်ဆွဲ
 နှုတ်ဆက်စဉ် ပြည်ဖုံးကားကြီးချ။ တီးဝိုင်းမှ ကူညီ
 ပါရစေ တီးလုံးဖြင့် အခန်းပြောင်း)

* * * * *

ပြကွက် (၂၀)

- နေရာ - ဦးအောင်ဘန်း၏ အိမ်ဧည့်ခန်း ။
- အချိန် - နံနက်ပိုင်း။
- အခမ်းအနား - နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်၏ အတွင်းဧည့်ခန်း သဏ္ဍာန် ရှေးဩယ်ထားသော ကားချပ်ကို နောက်ခံချထား။ နံရံ ပေါ်တွင် ရှေးဆန်သော အဆင်အယင်ရှိစေ။ သမင်ချို တစ်ချောင်းနှင့် တိုင်ကပ်နာရီ။ ယင်းအောက်တွင် ကနတ်ပန်းများ ထွင်းထုထားသည့် ဘီရိုတစ်လုံး။ ယင်း ဘီရိုပေါ်တွင် ခေတ်ဟောင်း ဖိလစ်အမျိုးအစား ရေဒီယိုတစ်လုံးတင်ထား။ ခေါင်းရင်းဘက်တွင် ဘုရား ဆောင်ကို သီးသန့်ထုတ်ထားပြီး။ ဘုရားခန်းထဲ၌ ရွှေပိန်းချပလ္လင်တစ်ခုထက်တွင် သစ်ကနက်သားဖြင့် ထုထားသည့် ဆင်းတုတစ်ဆူ ပူဇော်ထား။ ဆင်းတု တော်ရှေ့စားပွဲပေါ်တွင် ဘုရားပန်းအိုး။ သောက်တော် ရေခွက်၊ ဆွမ်းတင်ခုံတို့ကို စနစ်တကျတင်ထား။ ကခွင်၏ အလယ်တွင် ကျွန်းစားပွဲနှင့် ကုလားထိုင်များ

မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆင်ထား။ စာဖွဲ့ထက်တွင်ကြွေရည်သုတ်
လင်ပန်းနှင့် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းစာစပ်ပွဲခင်းကျင်းထား။

မီး - ကခွင်၏ဗဟိုကို ထင်ရှားစွာမြင်နိုင်အောင် အပေါ်မှ
ဆလိုက်မီးဖြင့်စိုက်ထိုးထားပေး။

အသံ - ဇာတ်ရုပ်များ၏အသံကိုပြတ်သားစွာကြားနိုင်အောင်
စကားပြောခွက်များ တပ်ဆင်ထား။

ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - တောနေကုလုံကြွယ်ဝသူတို့၏အသွင်ကိုပေါ်လွင်အောင်
အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများ ပါရှိစေ။ ဦးအောင်ဘန်း၏
မြန်မာဆန်ဆန် ရှေးကျကျ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုနှင့်
ဒေါ်သေးတာ၏ ရိုးစင်းသော ဝတ်စား ဆင်ယင်မှု
အဝတ်အစားများ။

ဇာတ်ညွှန်း - အခန်းပြောင်းတီးလုံးဆုံးလျှင် ပြည်ဖုံးကန့်လန့်ကာ
ဖွင့်။ တီးဝိုင်းမှ "သီရိဂေဟာသီချင်း" ကို တိုးညှင်းစွာ
ခင်းပေးထား။ ဦးအောင်ဘန်းက ပရိသတ်ဘက်
မျက်နှာမူထိုင်ပြီး အလိုမကျ၊ ဂနာမငြိမ်သည့် အမူ
အရာနှင့် တောင်တောင်အီအီကြည့်နေစေ . . .
ဒေါ်သေးတာက အလေးမမူဟန်ဖြင့် တစ်ဖက်သို့
မျက်နှာလှည့်ပြီး ဖက်ဖြူဆေးလိပ်ကို မီးဆိုးတထောင်း
ထောင်းထအောင်အဆက်မပြတ်ဖွာနေ။ ဦးအောင်ဘန်း
က ဒေါ်သေးတာကို စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် တစ်ချက်
ကြည့်ပြီး ထိုင်ရာကထလျက် ကခွင်ရှေ့ဘက် ထွက်

လာ။ ဒေါ်သေးတာကို ကျောပေးလမ်းလျှောက်ရင်း
ဖြုန်းခနဲရပ်လျက် ခပ်စိမ်းစိမ်းကြည့်လျက်မေး။

ဦးအောင်ဘန်း - နေဦး၊ မသေးတာ . . . မင်းကိုယ်တိုင်က ဒီကိစ္စမှာ
ဘာဖြစ်လို့ဝင်ပါချင်တာလဲ . . . မင်းတော်တော်
ချမ်းသာချင်လား . . .။

ဒေါ်သေးတာ - (ဒေါ်သေးတာ မျက်နှာလွဲနေရာမှ ဇော်ခနဲ ပြန်လှည့်ပြီး
ဖက်ဖြူဆေးလိပ်ကို ဆေးကလပ်ထဲ ပစ်ချပြီးပြော)
ဘယ်လိုရင့် . . . တော်တော်ချမ်းသာချင်လား . . .
ဟုတ်လား။ နေ့စမ်းပါဦး ဒီလောကမှာ မချမ်းသာချင်
တဲ့လူရှိလား . . . ရှိတယ်ဆိုရင် ကျုပ်ဆီခေါ်လာပြစမ်း

ဦးအောင်ဘန်း - (ဒေါ်သေးတာအမှုအရာဖြင့် ဒေါ်သေးတာနှင့်မျက်နှာချင်း
ဆိုင်ရုံတွင် ဆောင့်ထိုင်လိုက်) ဟုတ်တယ် . . . မချမ်း
သာချင်သူမရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်းနဲ့ငါ့မှာရှိတဲ့ စည်းစိမ်နဲ့
မင်း မလုံလောက်သေးဘူးလား . . . မတင်းတိမ်သေး
ဘူးလား။

ဒေါ်သေးတာ - ရောင့်ရဲတင်းတိမ်မှုဆိုတာ ပုထုဇဉ်တွေမှာ မရှိဘူး။

ဦးအောင်ဘန်း - မင်းကွာ . . . ဒီမယ် မသေးတာ။ ဒီအရပ်၊ ဒီဒေသမှာ
ငါလို စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသူ လက်ချိုးရေလို့ရတယ်။ ငါ့
စည်းစိမ်ကို မင်းတစ်သက်လုံးမဟုတ်ဘူး။ မင်းသမီး
တွေ လက်ထက်ထိ ထိုင်သုံးလို့မကုန်ဘူး။ ရှိတဲ့စီးပွား
ကို ရိုးရိုးသားသားတိုးပွားအောင် ရှာစားနုံနဲ့ တင့်တယ်
လျှောက်ပတ်တဲ့အနေအထားပါ။

ဒေါ်သေးတာ - အဲဒါဘာဖြစ်လဲ။

ဦးအောင်ဘန်း - ဟဲ့၊ ဘာဖြစ်ရမလဲ။ ဒီလောက်ပြည့်စုံတာတောင် မတင်းတိမ်နိုင်ဘဲ၊ တစ်ဆကနှစ်ဆတိုးမယ်ဆိုရုံနဲ့ လက်ဝတ်လက်စားတွေ သွားအပ်နံ့တာ မင်းမိုက်မဲရာ မကျဘူးလား...။ (ကိုယ်ခန္ဓာကို ညွှတ်ကိုင်လျက် မျက်နှာချင်းဆိုင်လုနီး အနေအထား ခေါင်းကိုရှေ့တိုး ပြီးမေး)

ဒေါ်သေးတာ - (ထိုင်ရာမှ ဖြုန်းခနဲထ၊ ခါးထောက်ပြီး ရန်တွေ့သည့် အမူအရာဖြင့်ပြော) ဘာလဲ ကိုအောင်သန်း။ ရှင် ကျွန်မကို အပြစ်တင်နေတာလား... ကျွန်မလုပ်တာ အကျိုးယုတ်တဲ့ကိစ္စမဟုတ်ဘူး။ ရွှေတစ်ကျပ်သားနဲ့ ကြေးတစ်ကျပ်သားပေးရင် ရွှေနှစ်ကျပ်သားဖြစ်လာ မယ်။ တစ်ဆက နှစ်ဆပွားလာမယ့်ကိစ္စကို ရှင် အပြစ် ပြောတာလား...

ဦးအောင်ဘန်း - (စိတ်ပျက်သည့်အမူအရာနှင့် ကိုယ့်နဖူးကိုယ်ပြန် ရိုက်ပြီး၊ ခြေပစ်လက်ပစ်ကျသွားဟန်ဖြင့် ကုလားထိုင် ပေါ်ပက်လက်လန်ကျသွား။ ထိုစဉ် မျက်သွယ်က လက်ဖက်အုပ်ကိုင်လျက် ကစွင်၏ဘယ်ဘက်၊ လိုက် ကာနောက်မှထွက်လာ)

မျက်သွယ် - အဖေနဲ့အမေကလည်းလေ... တိုးတိုးသက်သာ ပြောရင်လည်းဖြစ်တဲ့ဥစ္စာ၊ ခုနစ်အိမ်ကြားရှစ်အိမ် ကြားအော်ပြောနေတော့ ဘေးကကြားရုံပဲရှိမှာပေါ့။

ဦးအောင်ဘန်း - (ဦးအောင်သန်းခါးပြန်မတ်၊ ပြန်ပြင်ထိုင်ပြီး၊ မျက်သွယ်
ကိုထိုင်ဦးဟူသော အမူအရာပြု။ မျက်သွယ်က
ကုလားထိုင်လွတ်တစ်လုံး၌ ဝင်ထိုင်။ ဦးအောင်သန်းက
မျက်သွယ်ကိုလက်ညှိုးထိုးလျက်ပြော) အဲဒီပြဿနာ
ဟာ သမီးသယ်လာတာပဲ။ နင့်အမေ ဥစ္စာရှူးကို သွက်
သွက်ခါအောင် နှင်လုပ်တာပဲ မျက်သွယ်။

ဒေါ်သေးတာ - ဘာ... ကျုပ်ကို ဥစ္စာရှူးလို့ခေါ်တယ် ဟုတ်လား...
တကယ်ရှူးတာက ကျုပ်မဟုတ်ဘူး... ရှင်၊ ရှင်မှ
ဥစ္စာရှူး။

ဦးအောင်ဘန်း - ငါက ဘာရှူးလို့လဲ။

ဒေါ်သေးတာ - ရှိတဲ့ ပစ္စည်းထုပ်ကို နေ့စဉ်ထုတ်ထုတ်ကြည့်နေတာ
ရှင်လေ...

ဦးအောင်ဘန်း - ဟုတ်တယ်လေ... မိဘလက်ထက်ကအမွေ၊ ချီ
လက်ထက်မှာ တိုးပွားလာတဲ့ ပစ္စည်း။ ဒါကြည့်တာ
အဆန်းလား... ရှိတာလူတယ်။ မရှိဆင်းရဲသား ပေး
ကမ်းတယ်။ သုံးသင့်တဲ့နေရာ သုံးတယ်။ အေး...
ရှိတာကို မပျောက်ပျက်အောင် စောင့်ရှောက်တာ
ဘာဖြစ်လဲ။

ဒေါ်သေးတာ - နေစမ်းပါဦးကိုအောင်ဘန်း။ ကျုပ်လုပ်တာက အကျိုးမဲ့
ဖို့လား... တိုးအောင် ပွားအောင် လုပ်တာလေ...

ဦးအောင်ဘန်း - (စိတ်ပျက်လက်ပျက်အမူအရာဖြင့် ခေါင်းခါရမ်းပြီး
ပြော) ဒီမယ် မသေးတာ မင်းဒီလိုလုပ်တော့ တကယ်
ရော တိုးမယ်ပွားမယ် ထင်လို့လား...

ဒေါ်သေးတာ - ရှင်ဘယ်လိုပြောနေတာလဲ... ဟိုပုဂ္ဂိုလ်လုပ်ပေး
လိုက်လို့အဘတန်ခိုးနဲ့ နှစ်ဆတိုးသွားတာရှင်အကြား
ပဲလေ...

ဦးအောင်ဘန်း - ဟဲ့၊ တိုးတယ်လို့ပြောတဲ့လူက သူ့လူမဟုတ်ဘူးလို့
မင်းထင်လား... နေပါဦး။ တစ်ဆက နှစ်ဆဖြစ်တယ်
ဆိုတာဘယ်သူ...

မုက်ခြယ် - မောင်ကိုဦးဆိုလားပဲ။ ရွှေဆွဲကြီး ငါးများသားအပ်လိုက်
တာနောက်နေ့ကျတော့ တစ်ကျပ်သားဖြစ်လာတယ်
တဲ့။ မြို့က ရောက်လာတဲ့လူလို့ပြောတာပဲ။

ဦးအောင်ဘန်း - အေး၊ အဲဒါပြောတာ... ကိုယ်မသိတဲ့လူက ဖြန်းခနဲ
ရောက်လာ... ဘိုးတော်နဲ့ဝင်တွေ့။ ဘာမပြော ညာ
မပြောနဲ့ ဒီသတင်းထွက်လာ... သတင်းကြားတာနဲ့
တစ်ရွာလုံးရို လူတွေက ရိုစုမဲ့စုပစ္စည်းတွေ စုပြုံ
အပ်တော့တာပဲ။ ဘာမှမစဉ်းစားကြဘူး။

ဒေါ်သေးတာ - ဒါ စဉ်းစားစရာလားရှင်၊ အခွင့်အရေးရတုန်းယူကြတဲ့
ဥစ္စာ... ကဲသမီး၊ ပစ္စည်းဘယ်လိုလက်ခံတယ်၊
ဘယ်လိုကတိခံတယ်ဆိုတာပြောပြလိုက်စမ်း။

မုက်သွယ် - ဒီလိုအဖေရဲ့ တစ်ဦးချင်းအပ်နဲ့တဲ့ပစ္စည်းအမျိုးအစား
ကို သေသေချာချာ ရေးမှတ်စာရင်းသွင်း ထုပ်ပိုးပြီး
လက်ခံယူတယ်။ အများရှေ့မှာ လက်ခံပြီး သက်သေ
အဖြစ် တစ်ဦးချင်းအပြန်အလှန် လက်မှတ်ရေးထိုး

ပေးတယ်။ အပ်နှံသူကများတော့ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်နဲ့ တိုးအောင်လုပ်မပေးနိုင်ဘူး။ တစ်ပတ်ပြည့်ချိန်ကျရင် မျက်နှာစုံညီဖွင့်ပြီး တစ်ဦးချင်းပြန်ပေးမှာတဲ့။

ဒေါ်သေးတာ - ကဲရှင်ဘာပြောချင်သေးလဲ။

ဦးအောင်ဘန်း - (ပိုင်ပြီဟူသော အမူအရာနှင့် ထိမထင် မျက်နှာပေးနှင့် ရန်တွေနေသော ဇနီးသည်ကိုကြည့်လျက် သဘော ကျဟန်ဖြင့်ရယ် . . .) အဟား . . . ဟား . . . ဟား။ ဟုတ်ပကွာ၊ ကျုပ်မိန်းမအကြံကြီးပုံကတော့ စံပါပဲ။ အေးလေ . . . ကြည့်သေးတာပေါ့။ တစ်ပတ်ဆိုတာ ဘာမှကြောပါဘူး။

ဒေါ်သေးတာ - ကြည့် . . . စောင့်သာကြည့်။ တစ်ဆကနှစ်ဆဖြစ်လာမှ သေးတာလုပ်ပုံဟန်သားပဲလို့ မပြောနဲ့၊ ဒါပဲ။ (မထီတထီ မျက်နှာထားဖြင့် ပြောပြီး စေးပေါ့လိပ်ကို မာန်ပါပါကောက်ဖွား၊ ဦးအောင်ဘန်းက သဘောကျ ဟန်ဖြင့်ရယ်စဉ် ကားချ)

ပြက္ခန္ဓာ (၂၁)

- နေရာ - ဘုရားတောင်ကုန်း၏ တစ်ဖက်တောတန်း
- အချိန် - ညဉ့်
- အခန်းအနား - သစ်ပင်တောတောင်တို့၏ သဘာဝရေးခြယ်ထားသော
ဖောက်ပန်းချီကားချပ်ကို ကခွင်နောက်ပိုင်းချထား။
ကခွင်၏ ညာဘက်ခြမ်းတောစပ်တွင် တဲတစ်လုံး။
ကျောက်တောင်တစ်ခုကို ထိုးကားဖြင့် သရုပ်ဖော်ထား။
- မီး - ကခွင်တစ်ခုလုံး အမှောင်လွှမ်းနေစေပြီး။ ဆလိုက်
မီးဖြင့် တဲဆီကို ထိုးပေးထား။ နောက်ခံကားချပ်တွင်
မီးဖြင့် ကြယ်ပွင့်လေးများ ပြောက်ကျပြောက်ကျား
ပေါ်နေစေ။
- အသံ - အသံသွင်းတိပ်ခွေဖြင့် ပုရစ်အော်သံ၊ ညဉ့်ငှက်များ
တစ်ချက်တစ်ချက် အော်မြည်သံလွှင့်ပေး။ ဖာတ်ရုပ်
များ၏ စကားပြောသံကြားရအောင် အသံဖမ်းခွက်
များ တပ်ဆင်ပေးထား။

- ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ညဉ့်အမှောင်နှင့်ရောလျက် ပျောက်နေစေရန် အနက်ရောင် အဝတ်အစားများ။ တုတ်၊ ဓား၊ လက်နက်များ။
- ဇာတ်ညွှန်း - ကားဖွင့်သည်နှင့် ကခွင်တစ်ခုလုံး အမှောင်ဖုံးနေစေ။ ဆလိုက်မီးဖြင့် တဲဆီထိုးပေးထား။ တဲစွန်းပေါ်တွင် ကိုမြမောင်က တင်ပါးလွှဲထိုင်နေပြီး သက်တင်၊ တင်ခ၊ ညိုမောင်စသည် လူငယ်တစ်စုတုတ်၊ ဓား၊ လက်နက်များ ကိုင်ဆောင်လျက် ထိုင်သူထိုင်၊ ရပ်သူရပ်၊ လမ်းလျှောက်သူလျှောက် လှုပ်ရှားနေစေ။ တချို့က ဆေးလိပ်ကို ပျင်းခိုရွာ ဖွာရှိုက်နေ... အမှောင်တွင် ထိုင်နေ၍ ခြင်ကိုက်ဟန်ဖြင့် လက်ဝါးနှင့်ရိုက်သူရိုက်၊ ခေါင်းပေါင်းနှင့်ရမ်းသူရမ်းဖြစ်နေ။
- တင်ခ - ကိုကြီးမြမောင်... ကျုပ်တို့က ဒီလိုခြင်ကိုက်ခံပြီး ဘယ်နှစ်ညစောင့်ရဦးမှာလဲ။
- ကိုမြမောင် - အေး... ဘယ်နှစ်ရက်၊ ဘယ်နှစ်ညတော့ မှန်းလို့မရဘူးပေါ့ကွာ... ဘာဖြစ်လာမယ်ဆိုတာလည်း မပြောတတ်ဘူး။ တာဝန်အရတော့ စောင့်ကြည့်ရမှာပေါ့။
- တင်ခ - ကိုကြီးတို့ဥစ္စာက မိုးပြိုမှာကြောက်လို့ ခြေထောက်နှစ်ချောင်း မိုးပေါ်ထောင်အိပ်တဲ့ တီတီတွတ်ငှက်လို ဖြစ်နေပြီ။
- ကိုမြမောင် - ဟကောင်၊ စိုးရိမ်တာက အန္တရာယ်ကို တားဆီးတာလေကွာ... လွန်သွားမှ လုပ်ပါဦး။ ဝိုင်းပါဦးဆိုတော့ နောက်ကျသွားမှာပေါ့။

တင်ခ - သေချာတယ်ဆိုရင် ဘာစောင့်ကြည့်နေစရာလိုလည်း ဗျာ... ဒီကောင်တွေ ဝင်ဖမ်းလိုက်ရုံပေါ့။

ကိုမြမောင် - တင်ခ၊ မင်းပြောသလို အချိန်မရွေးလုပ်လို့ရတယ်... ဒါပေမဲ့ခိုင်လုံတဲ့ အထောက်အထားမရှိဘဲနဲ့ ဘယ်ဖြစ် မလည်းကွ။ မင်းမညည်းစမ်းပါနဲ့တင်ခရာ... တို့လိုပဲ ဟိုဘက်တောင်ခြေမှာ စောင့်နေတဲ့ ဆရာခင်မောင်မြင့် တို့အုပ်စုကို အားနာပါဦး။

တင်ခ - ကျွန်တော်က အားမနာလို့ ပြောနေတာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ထင်ထားသလို မဟုတ်ဘဲ၊ တခြားအကြံ အစည်နဲ့ လှုပ်ရှားတာဆိုရင် ဒီမှာ အပင်ပန်းခံရတာ အဖတ်တင်ရုံပေါ့။

ကိုမြမောင် - တင်ခ၊ မင်းလိုလူမျိုးတွေသာ မြန်မာပြည်မှာ တော်တော် များများရှိရင် တို့တိုင်းပြည်ခုချိန်ထိ လွတ်လပ်ရေးရမှာ မဟုတ်သေးဘူး။

တင်ခ - ဘာဆိုင်လို့လဲ ကိုကြီးရာ...

ကိုမြမောင် - မင်းစဉ်းစားလေ... လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဝင်ခဲ့တဲ့ တော်လှန်ရေးရဲဘော်တွေဟာ တို့ထက် အပြန်တစ်ရာ မကပင်ပန်းဆင်းရဲတယ်။ ဒုက္ခခံရတယ်။ တော်လှန်ရင်း သေသူရှိသလို၊ ခြေပြတ်လက်ပြတ် ဒုက္ခိတဖြစ်သူ တွေလည်းရှိတယ်။ အဲဒီလို ကိုယ်ကျိုးစွန့်လုပ်လို့ လွတ်လပ်ရေးရခဲ့တာ... မင်းလိုခြင်ကိုက်ခံရရုံနဲ့

ညည်းသူမျိုးတွေသာဆိုရင် . . . ဟော ဘာလဲဟေ့
နားထောင်စမ်း။ (တစ်ဖက်တောတန်းမှ အသံဗလံ
များကြားရ။ လိုက်ဟ၊ ဖမ်းဟ၊ ဟိုးဘက်တောထဲ
ဝင်ပြေးတယ်ဟေ့၊ မလွတ်စေနဲ့ ဟူသော အော်ဟစ်
သံများကြားရ။

သက်တင်
ကိုမြမောင်

- ဆရာလေးတို့ဘက်က
- တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲဟေ့။ ကဲ ညှိမောင် . . . မင်းနဲ့
အောင်ဘညှိက ဟိုဘက်လမ်းထိပ်က ဆီးပိတ်စမ်း။
ဒီဘက်ရောက်လာရင်မလွတ်စေနဲ့။ သက်တင်နဲ့တင်ဖေ
က ဘုရားတောင်ခြေကိုသွား။ ဘုရားပေါ်တက်တဲ့
လမ်းကစောင့်။ အားလုံးသတိပီရိယရှိကြဟေ့။
(အားလုံး အလျင်စလိုပြေးဝင်သွားကြ။ ကိုမြမောင်နှင့်
လူငယ်တချို့က တုတ်၊ ဓားများ ကိုင်လျက် သတိထား
စောင့်နေစဉ် ကခွင် ညာခြမ်းမှ ဆရာခင်မောင်မြင့်နှင့်
လူငယ်တချို့ဝင်လာ . . .)

ကိုခင်မောင်မြင့်

- ကိုမြမောင် . . . ဒီဘက်ကိုလူနှစ်ယောက်ပြေးမလာ
ဘူးလား။

ကိုမြမောင်

- မလာဘူးဆရာလေး . . . ဆရာလေးတို့ဘက်က
အော်သံကြားလို့ ကျွန်တော့လူတွေ ခွဲစောင့်နေတယ်။

ကိုခင်မောင်မြင့်

- နာလိုက်တာဗျာ . . . ဒီကလေးပေါ့ဆလို့ လွတ်သွား
တာ။ ဟိုက လက်သီးနဲ့ ထိုးပြေးသွားလို့ လဲကျသွား

တယ်။ ဒီကောင်တွေ ဘုရားတောင်ကုန်းဘက်ဆီ
ချဉ်းကပ်လာတာ...။

ကိုမြမောင် - ကျွန်တော်တို့ ဘုရားပေါ်တက်လိုက်သွားရင်ကောင်း
မယ်ထင်တယ်။

ကိုခင်မောင်မြင့် - ကောင်းတယ်...လာသွားကြမယ်။
(အားလုံးထွက်သွားချိန် ကားလိပ်ချ)

* * * * *

မြကွက် (၂၂)

- နေရာ - မဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင်၏ဓာတ်စခန်း
- အချိန် - နံနက်ပိုင်း။
- အခမ်းအနား - ဓာတ်စခန်း၏ ယခင်အဆင်အပြင်အတိုင်းရှိစေ။
ကခွင်၏ ဘယ်ဘက်ထောင့်တွင် ကတ္တီပါလိုက်ကာ
ကာရံထားသည့်အခန်းဖွဲ့ထား။
- မီး - ကခွင်တစ်ခုလုံးမြင်နိုင်အောင် မီးရောင်ဖြင့် ဖျန်းပေး
ထား။
- အသံ - ဇာတ်ရုပ်များပြောဆိုသံ ပီပြင်စွာကြားနိုင်သည့် စကား
ပြောခွက်များ ဆင်ထား။
- ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - သိဒ္ဓိရှင်ဝတ်စုံ။ ဘိုးတော်တိမ်လွှာဝတ်စုံ။ စခန်းမှူး
သောင်းထိုက်ဖိုးဝတ်စုံ။ ဆရာခင်မောင်မြင့်နှင့်အရပ်သူ
အရပ်သားများ၏ သာမန်ဝတ်စုံ။
- ဇာတ်ညွှန်း - ပြည်စိုးကန့်လန့်ကာဖွင့်သည်နှင့် ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်
ဝတ် ဆင် ထားသော ဘိုးတော်တိမ်လွှာက
လမ်းလျှောက်ရင်း ပုတီးပိတ်နေ။ ကခွင်ဘယ်ဘက်

ဆရာခင်မောင်မြင့် - ဘယ်လိုများ ကြံဆောင်နေတာပါလိမ့် (မသိဟန်
ဆောင်၍ စူးစမ်းမှုပြု)

ဘိမ်လွှာ - အင်း... ဆရာလေး ကြားကောင်းကြားမှာပါ။ အဘ
တန်ခိုးနဲ့ တစ်ဆတိုးပြီး ရွှေမိုးငွေမိုးရွာတဲ့ အစီအစဉ်
လေ... ရွှေတစ်ကျပ်သားရင်းသူက နှစ်ကျပ်သားရ
မယ်။ နှစ်ကျပ်သားရင်းသူက လေးကျပ်သားရနိုင်မယ်။
အိမ်မှာနေရင်းစီးပွားတိုးအောင် အဘကြံဆောင်
ပေးတာပါ။

သောင်းထိုက်စိုး - ဒီအစီအစဉ်တွေကို လူတွေလက်ခံကြလား။

ရွာသားတစ်ဦး - ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ (အားတက်သရော အမူအရာနဲ့
ရှေ့ထွက်လာ) အဘသိဒွိရင်စီစဉ်တဲ့ ဒီကိစ္စကို ကျုပ်
အပါအဝင်၊ ဒီကလူတွေ အားလုံးနှစ်ခြိုက်လို့ ခုလို
ကူညီတာပါ။ ကျုပ်ဆို မိန်းမလက်ကောက်နှစ်ရံနဲ့
လက်စွပ်သုံးကွင်းထည့်ထားတယ်။ နှစ်ရံက လေးရံ
ဖြစ်မယ်ဗျာ။ လက်စွပ်သုံးကွင်းကခြောက်ကွင်း
ဖြစ်မယ်။ ဒီအခွင့်အရေးမျိုးနောက်တစ်ကြိမ်ထပ်ရ
ရင် နှစ်ဆထပ်တိုးပြန်ပြီပေါ့။

သောင်းထိုက်စိုး - နောင်ကြီးက...

ဆရာခင်မောင်မြင့် - သူက ဒီရွာသားပါစခန်းမှူးကြီး။ ရွာအနောက်ပိုင်းမှာ
နေတဲ့ ကိုမှတ်ကြီးတဲ့။

သောင်းထိုက်စိုး - ဪ... ကိုမှတ်ကြီးက ဒီရွာသားကိုးဘာလုပ်စားလဲ။

တိုင်ကွယ်နောက်မှ စခန်းမှူးသောင်းထိုက်စိုးနှင့်
ဆရာခင်မောင်မြင့်၊ အခြားသူများ လိုက်ပါလာ။

တိမ်လွှာ - ဧည့်... ကြွပါဆရာ၊ လာကြပါ။ (တလေးတစားအမူ
အရာနှင့်ဖိတ်) အင်း အားတော့နာစရာဗျာ... ဒီမှာက
ယာယီဓာတ်စခန်းဆိုတော့ ထိုင်စရာ ကုလားထိုင်
တော့မရှိဘူး။

သောင်းထိုက်စိုး - ရပါတယ်... လမ်းကြုံလို့ ခဏတဖြုတ်ဝင်လေ့လာ
တာပါ။

တိမ်လွှာ - ရပါတယ်၊ လေ့လာနိုင်ပါတယ်။ ဒီဓာတ်စခန်းက အဘ
ပိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိရှင်ရဲ့ သတ္တဝါတွေ ကယ်တင်ဖို့
ဖွင့်ထားတဲ့စခန်းပါ။ လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ အခက်အခဲ
အနည်းနဲ့အများ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါတယ်။ ဒီအခက်
အခဲတွေဖြေရှင်းကယ်တင်ဖို့ အဘကိုယ်တိုင်ကြွလာ
တာပါ။

သောင်းထိုက်စိုး - သိဒ္ဓိရှင်ကရော...

တိမ်လွှာ - အဘ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေပါတယ်။ သတ္တဝါတွေရဲ့လိုအပ်
ဖြည့်ဆည်းပေးဖို့ ခုနစ်ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေပါတယ်။
ဒီလိုလေစခန်းမှူးကြီးရဲ့ (ပရိသတ်ကို အကဲခတ်
သည့်မျက်လုံးနှင့် တစ်ချက်ဝေဝဲကြည့်ပြီး ပိပိရိရိ
ပြုံးလိုက်) လူတွေရဲ့ ဆင်းခဲခြင်းမှ လွတ်ကင်းအောင်
အဘကြံဆောင်နေပါတယ်။

- မှတ်ကြီး - တောင်သူခင်ဗျ။
- သောင်းထိုက်စိုး - တောင်သူ၊ ကိုမှတ်ကြီးစိတ်ထဲမှာ နှစ်ဆတိုးရလိမ့်မယ် လို့ ယုံတယ်ပေါ့။
- မှတ်ကြီး - ယုံတယ်... ယုံပါတယ်။ အဘသိဒ္ဓိရှင်ကိုယ်တိုင် ဒီလို ဖြစ်အောင် ကြံဆောင်ပေးတာ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ကိုးဗျ။
- တိမ်လွှာ - ဒါက ဒီလိုရှိပါတယ် စခန်းမှူးကြီး (စဉ်းစားဟန်ပြုပြီးမှ ဆက်ပြော) ကျုပ်တို့အနေနဲ့ ဒီကိစ္စကိုဘယ်သူမှ လည်း သွေးမဆောင်ဘူး။ မဖြားယောင်းဘူး။ ကျုပ် ကိုယ်က သူတော်စင်တွေလေ... မကောင်းမှုဆောင်၊ ကောင်းမှုဆောင်၊ ဖြူအောင်စိတ်ကိုထားဆိုတဲ့ မြတ်ဘုရားရဲ့ အဆုံးအမအတိုင်း ကျင့်ကြံနေသူတွေ။ ... ရွှေဖြစ် ငွေဖြစ် ကိစ္စဆိုတာ ယုံလို့လည်းရတယ်။ မယုံကြည်ရင်လည်း ရတယ်။ ဒါမျိုးက ခုခေတ်မှ ပေါ်တဲ့ အတတ်ပညာမဟုတ်ပါဘူး။ ဟို... ပုဂံခေတ် ဆရာတော် ရှင်အဇ္ဈဂေါဏလက်ထက်ကတည်းက ထွန်းကားခဲ့တဲ့ အတတ်ပညာ။ ဆင်းရဲတဲ့ပြည်သူတွေ ချမ်းသာအောင်၊ ရွှေမန်ကျည်းသီးတောင့်တွေ ဖန်တီး ပေးခဲ့ပါတယ်။ တစ်ပြည်လုံးချမ်းသာသွားတယ်။ စခန်းမှူးကြီး ကြားဖူးမှာပါနော်...။
- သောင်းထိုက်စိုး - (ခေါင်းညိတ်ဝန်ခံမှုပြု) ဟုတ်ကဲ့။
- တိမ်လွှာ - သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာ သတ္တဝါတွေကို ကယ်တင် ဖို့ကလွဲပြီး တခြားဘာမှမကြံစည်ဘူး။ ခုဟာကလည်း

အများတောင်းဆိုလို့ စီမံရတာပါ။ ဒီလို စီမံရတဲ့အတွက် အဘ သိဒ္ဓိရှင်ဘယ်လောက် ဒုက္ခရောက်တယ်ဆိုတာ အမြင်ပဲ။ လူတွေအပူကပ်တဲ့နေ့ကတိုင်းဟောဟိုအခန်းထဲက မထွက်ရဘူး။ အမိဋ္ဌာန်နဲ့ နေ့ရောညပါ ရွတ်ဖတ်နေရတယ်...

သောင်းထိုက်စိုး - (ငဲ့စောင်းကြည့်ပြီးပြော) ဆက်ပြောပါဦး။

တိမ်လွှာ - ထမင်းမစား။ ဟင်းမစား ၊ အပေါ့အပါးတောင်မသွားဘဲ အခန်းအောင်းပြီး ကျင့်ကြံရတဲ့ဒုက္ခဟာ ကိုယ်တိုင်လုပ်ကြည့်မှသိမှာပါ။ အဲ... ဒါကလည်း လူတွေတောင်းဆိုလို့ ဖြည့်ဆည်းပေးတာပါ။ အဲ... ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ သံသယရှိရင် ကိုယ့်ပစ္စည်းကိုယ်ပြန်ယူလို့ရပါတယ်။ ဟောဟိုငွေဖလားထဲမှာ ပစ္စည်းအားလုံး ရှိပါတယ်။

မှတ်ကြီး - ဟာ... မယူပါဘူး။ အဘကိုအားကိုးလို့၊ ယုံကြည်လို့ ပုံအပ်ထားပြီးပဲ။ သားတို့အတွက် ကြိုးစားပေးပါအဘရယ်...

တိမ်လွှာ - မဟုတ်ဘူးလေ... ကျုပ်တို့ကတော့ လုပ်ပေးမှာပါ။ စခန်းမှူးကြီးတို့က သံသယဝင်ရင် အမိဋ္ဌာန်ဖျက်ပေးလိုက်ရုံပဲလို့ ပြောတာပါ။

သောင်းထိုက်စိုး - အဲ... ကျွန်တော် ဒီလိုမပြောပါဘူး။ မသိလို့မေးတာပါ... သိချင်လို့ စူးစမ်းတာပဲရှိပါတယ်။ ဒီက မိတ်ဆွေတွေ ကျေနပ်တယ်ဆိုရင် ပြောစရာမရှိပါဘူး။

မှတ်ကြီး - အာ...ကျေနပ်တယ်။ ကျုပ်ကတော့ ကျေနပ်တယ်။
 ကျန်တဲ့လူတွေ ပြန်ယူချင်ယူ၊ ကျုပ်ကတော့ မယူဘူး။
 နှစ်ဆတိုးအောင် လုပ်ခိုင်းမှာပဲ။

အခြားသူများ - ကျုပ်တို့လည်း မယူပါဘူး။ စခန်းမှူးကြီး၊ ဒီကိစ္စက
 ကျုပ်တို့သဘောတူညီမှုအရ လုပ်တာပါ။

ခင်မောင်မြင့် - အားလုံးဟုတ်တယ်နော်။

အခြားသူများ - ဟုတ်တယ်... ဟုတ်တယ် အဓိဋ္ဌာန်စခန်း အဖျက်
 ခံလို့ မဖြစ်ဘူးဗျို့။

သောင်းထိုက်စိုး - ကောင်းပါပြီ။ ခင်ဗျားတို့ ဆန္ဒအတိုင်း ဆက်လုပ်ပါ။ ကဲ
 ... ဘိုးတော်တိမ်လွှာ၊ ကျုပ်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦး။
 ကြုံလို့ဝင်လေ့လာတာပါ။ (နှုတ်ဆက်လျက် ဆရာ
 ခင်မောင်မြင့်နှင့်အတူ တစ်ဖက်ဝင်သွား။ ကားလိပ်
 ကြားမဝင်မီ ယရိသတ်ကို စိတ်ပျက်သည့်အမှုအရာနှင့်
 တစ်ချက်ကြည့်။

မှတ်ကြီး (ထွက်သွားသည်ကို မျှော်ကြည့်ပြီးနောက် ဒေါ်ပွသည့်
 မျက်နှာထားဖြင့်ပြော) တော်တော် မယောင်ရာဆီလူး
 တဲ့လူတွေ... ရဲကလည်း ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်မလုပ်ဘူး။
 သင်းတို့က ဒီလိုမျိုးကူညီနိုင်လို့လား။

အခြားသူများ - ဟုတ်ပဗျာ... သူတော်ကောင်းတွေကို ယုန်ထင်
 ကြောင်ထင်နဲ့။ ဒါဟာ ဟိုလူလည် ကျောင်းဆရာ
 စနက်ဖြစ်မယ်ဗျို့။

မှတ်ကြီး

- ဒါပဲဖြစ်မှာပေါ့။ ကဲ... အားလုံးသဘောတူစွာနဲ့ အဘ
ထံအပ်နံ့ကြမယ်ဗျာ... (ဘိုးတော်တိမ်လွှာရှေ့ပုဆစ်
တုပ်၊ လက်အုပ်ချီထိုင်လျက်) အဘတိမ်... သားတို့
ချမ်းသာဖို့ ဆောင်ကြဉ်းပေးပါ။ သိဒ္ဓိရှင်သခင်ကို
လည်း အဓိဋ္ဌာန် မဖျက်ပါစေနဲ့။

တိမ်လွှာ

- (အဓိပ္ပာယ်ပါပါ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး၊ မျက်လုံးမှိတ်
ပုတီးတဂျောက်ဂျောက်စိပ်ရင်း) အင်း... ဒုက္ခ...
ဒုက္ခ၊ ဒီလိုပါပဲ။ ဘုရားဖြစ်မယ်ကြံ မာန်နတ်ကဖျက်၊
ချမ်းသာဖို့အရေးဆို အနှောင့်အယှက်က ပေါ်လာ
တတ်တာပဲ။ ရှိပါစေလေ... ကျုပ်တို့ကတော့ ကူညီ
လက်စနဲ့ ကူညီမှာပါ။ ဟောဒီအောင်စခန်းက၊ အောင်
နန်းဖွင့်ဖို့ အောင်အတိတ်၊ အောင်နိမိတ်ဆောင်၊
အောင်စေဖို့ ဆုတောင်းကြစို့များ...။

အားလုံး

- အောင်ရမည်... အောင်ရမည်... အောင်ရမည်။
(သံမြိုင်ဟစ်ကြွေးချိန်တွင် ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်
သီချင်းကို တီးဝိုင်းမှမြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်တီးစဉ် ကားလိပ်
ချ)

မြကွက် (၂၃)

- နေရာ - ဘုရားတောင်ကုန်းထက်ရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ
ကိန်းအောင်းရာ မွှာရုံ။
- အချိန် - နံနက်အရှက်တက်ခါနီး ဝေလီဝေလင်း။
- အခမ်းအနား - ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ ကိန်းဝပ်စံပယ်ရာ မွှာရုံ
သဏ္ဍာန်ရေးဩယ်ထားသော နောက်ခံပန်းချီကားချပ်။
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ စံပယ်သည့် ဂန္ဓကုဋီတိုက်။ ပလ္လင်၊
ထီး၊ ကနက္ကဒဏ်၊ ဘုရားပန်းအိုး၊ ဆွမ်းဆီမီးဆက်
ကပ်ရာ ကလပ်များ။ မွှာရုံခန်းမလယ်တွင် ချိတ်ဆွဲ
ထားသည့် ကြေးစည်၊ ထိုးစည်၊ ရောင်စုံမီးပုံး စသည့်
ပစ္စည်းပစ္စယများ ထားသိုသည့် အခန်းအသွင်
ပြင်ဆင်ထား။
- မီး - ကခွင်တစ်ခုလုံးကို ဖျော့တော့သော အလင်းရောင်
ဖျန်းပေးထားပြီး၊ ဘုရားခန်းတွင် ဆီမီးများထွန်းညှိ
ထား။ ဆီမီးရောင်ကြောင့် မွှာရုံတစ်ခုလုံး ထင်သာ
မြင်သာသည့် အလင်းရောင်ရနေစေ။

- အသံ - ပြခွင်ရှိလှုပ်ရှားမှုအားလုံးအသံများပြတ်သားစွာကြားနိုင်အောင် စကားပြောခွက်များ တပ်ဆင်ပေးထား။
- ဖတ်ဝင်ပစ္စည်း - ဘုရားကြီး၏ဓမ္မာရုံဖြစ်သည့်အလျောက် ဘုရားကျောင်းကန်နှင့်ပတ်သက်သော ပစ္စည်းများရှိနေစေ၊ ဂေါပကလူကြီးဦးဘလှနှင့်အခြားသူများ၏ သာမန်အဝတ်အစားများ။
- ဖတ်ညွှန်း - အခန်းပြောင်းတီးလုံးဆုံးလျှင်ပြည်ထုံးကန်လန်ကာ၏ နောက်မှ အိုးစည်နှင့်ကြေးစည်သံ အဆက်မပြတ်ထွက်လာ...။ ထိုအသံခေတ္တရပ်စဲစဉ်ကခွင်တိုင်ထုံး၏ ဘယ်/ညာ နောက်ကွယ်မှ ကိုမြမောင်နှင့်လူငယ်နှစ်ယောက်၊ ဆရာခင်မောင်မြင့်နှင့်လူငယ်သုံးယောက် အလောတကြီးပြေးထွက်လာ...ကခွင်အလယ်တွင် နှစ်ဖွဲ့တွေ့ဆုံ။ တစ်ဖွဲ့နှင့်တစ်ဖွဲ့ဘယ်လိုလဲ...ဘာဖြစ်တာလည်းဟူသော အမူအရာနှင့်မေး။ နားစွင့်ဟန်ပြု၊ ခေတ္တစဲချိန် ဆရာခင်မောင်မြင့်က စပြော။
- ခင်မောင်မြင့် - ကိုကြီးမြမောင်၊ ဘုရားပေါ်မှာ တစ်ခုခုဖြစ်ပြီထင်တယ်...။
- ကိုမြမောင် - ဟုတ်တယ်...ဦးဘလှ အရေးအရာပေါ်ပြန် တူတယ်။ ကြားကြားချင်း စုရပ်ကနေ ပြေးတက်လာတာ...။ (ပြေးလွှားလာရသဖြင့် မောပန်းနေဟန်ဖြင့် စကားတုံ့ဆိုင်းတုံ့ဆိုင်းပြော။)

ခင်မောင်မြင့် - ဟုတ်မယ်...ကျုပ်လည်းညဉ့်နက်ဝိုင်းက ကင်းကျလို့ ခဏအနားယူနေတာ၊ အိပ်လို့တောင် မပျော်သေးပါဘူး။ အလှည့်ကင်းတာဝန်ကျတဲ့ တင်ခန်းလို့ ချက်ချင်းထခဲ့တယ်။ ထိုးစည်သံက အဆက်မပြတ် ကြားနေရတယ်ဗျ။ ဒီအချက်ပြဟာ ပြဿနာပေါ်ရင် အချက်ပေးတဲ့အသံမျိုး။

တင်ခ - ဘုရားတောင်ကုန်းထက်မှာ မီးရောင်လည်းတွေ့ရတယ်။ သေချာပါတယ်။ တစ်ခုခုဖြစ်ပြီ။

ခင်မောင်မြင့် - ကျွန်တော်တို့ ဘုရားတောင်ကုန်းပေါ် အမြန်ဆုံး တက်မှဖြစ်မယ်။

ကိုမြမောင် - အေး။ တက်တာတော့ တက်တာပေါ့။ တောင်တက်တောင်ဆင်းလမ်းမှာလည်း တို့လူတွေ စောင့်နေဖို့ လိုမယ်။ ဒီလိုလုပ်ကွာ . . . ညိုမောင်တို့အဖွဲ့က တောင်တက်လမ်းမှာသွားစောင့်။ မသင်္ကာစရာတွေ့ရှင် လက်ကွင်းမူတ်ပြီးအချက်ပေး။ ကိုယ့်အချင်းချင်း တွေ့လည်းမမှားစေနဲ့။ ဟိုဘက်ခြမ်းမှာကျော်စိန်သန်း တို့အုပ်စုရှိတယ်။ အချက်ပေးသံကြားရင် သူတို့လည်း တက်လာကြလိမ့်မယ်နော်...

ညိုမောင် - စိတ်ချကိုကြီးမြမောင်။

ခင်မောင်မြင့် - ဒါဆို ကျွန်တော်တို့တက်ကြစို့။ (ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူတို့အုပ်စု ကားလိပ်ကြားဝင်သွားသည်နှင့် ရင်ခွဲ

ကန့်လန့်ကာကို တဖြည်းဖြည်းချင်းဖွင့်။ ဘုရားဓမ္မာရုံ ပေါ်လာ . . . ဦးဘလှ၏ ထိုးစည်ကို အဆက်မပြတ် ထိုးရင်း အဝေးသို့ မျှော်၍ မျှော်၍ကြည့်စေ။ ထိုစဉ် ကားလိပ်ကြားမှ ကိုမြမောင်တို့အဖွဲ့ ဓမ္မာရုံထဲ အပြေး တစ်ဝိုင်း ဝင်လာစေ)

ကိုမြမောင်

- ဘကြီးဘလှ၊ ဘာပြဿနာဖြစ်လဲဗျို့။

ဦးဘလှ

- အေး . . . မင်းတို့ရောက်လာတာအတော်ပဲ။ ကဲ . . . ဟော ဟိုမှာကြည့်ပါဦး။ ဂန္ထကုဋီတိုက်တံခါးပွင့်ပြီး၊ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်တွေ တစ်ဆူမှမရှိတော့ဘူး (ဘုရားခန်းကို လက်ညှိုးညွှန်ပြ)

ကိုခင်မောင်မြင့်

- ဦးကြီးဘလှ၊ ဒါဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။

ဦးဘလှ

- ငါနဲ့ဟောဒီမောင်ထွေးတို့ ဓမ္မာရုံမှာ စုံအိပ်ဖို့ တာဝန် ကျတယ်။ တို့လည်းသတိဝီရိယနဲ့ စောင့်ခဲ့ကြပါတယ်။ မှန်တာပြောရရင် ဆယ့်နှစ်နာရီထိ မအိပ်ကြသေးဘူး။ အိပ်ချင်စိတ်ပြေအောင် ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်း တွေပြောရင်း တစ်ညလုံးထိုင်ခဲ့ကြတယ်။ အေး . . . ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော်တော့ ခဏတုံးလုံးလှဲလိုက်တာ မေ့ခနဲပျော်သွားတယ်။ အိပ်ပျော်တယ်ဆိုပေမယ့် တကယ်နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်မဟုတ်ပါဘူး။ ဓမ္မာရုံသံတံခါး က ချောက်ခနဲအသံကြားလို့ နားစွင့်ကြည့်သေးတယ်။ ချောင်းသံပေးတော့ ဒီအသံပျောက်သွားသကဲ့။

ခင်မောင်မြင့်
ဦးဘလှ

- အင်း... ဆက်ရှင်းပြပါဦး။
- နောက် အမှောင်ထဲမှာ စကားတီးတိုးပြောသံကြားရ
တယ်။ လူသံကြားတော့ ငါ ငုတ်တုတ်ထထိုင်တယ်။
အမှောင်ထဲမှာ အကျင့်ရတဲ့ငါလည်း သေသေချာချာ
ကြည့်တာပါ။ ဘာမှ ထူးခြားမှုမရှိတော့ ဘာမှ မဟုတ်
ပါဘူး။ တောစောင့်၊ တောင်စောင့်တွေ ခြောက်လှန့်
နေတာနဲ့တူတယ်ဆိုပြီး နေလိုက်ပြန်တယ်။ တစ်ခါ ငါ
အိပ်ပျော်သွားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အမှောင်ထဲမှာ
ရွေ့လျားတဲ့အသံတွေ ကြားရတော့ ငါထရပြန်ရော...
ဒါနဲ့ မွှောရုံတစ်ခုလုံးကို ဓာတ်မီးနဲ့ လိုက်ကြည့်တော့
ဒီအနေအထားဖြစ်နေတာတွေရတော့တာပါ။

ခင်မောင်မြင့်
ဦးဘလှ

- ဒါဆို ရှေးဟောင်းဘုရားတွေ ပါသွားပြီပေါ့။
- အေး... ငါသတိရရချင်း ကြေးစည်ထုပြီး ရွာကို အသိ
ပေးခဲ့တယ်။

ကိုမြမောင်

- ကျုပ်တို့လည်း အသံကြားကြားချင်း အပြေးတက်လာ
ခဲ့တာပဲ။

ဦးဘလှ

- ဘာလုပ်ကြမလဲ မောင်မြမောင်။

ကိုမြမောင်

- အဖြစ်ကတော့ မသမာသူတွေ လက်ဦးမှုရသွားပြီ
ဆိုရမှာပဲ။ တောက်... (ဒေါသဖြစ်ဟန်ဖြင့် တောက်
ခေါက်စေ)

ခင်မောင်မြင့်

- ဘုရားဘယ်နှဆူပါသွားလဲ ဦးကြီးဘလှ။

ဦးဘလှ

- မင်းတို့အမြင်ပဲလေ... ကြေးဆင်းတုတစ်ဆူမှမကျန်
ရစ်တော့ဘူး။ သိနေ၊ စောင့်နေတဲ့ကြားက ခံရတာ
တော့နာတယ်ကွာ...

ကိုမြမောင်

- ကဲ၊ ဒီမှာပြောနေလို့မဖြစ်ဘူး။ ဒီသူရိုးတွေ အဝေး
မလစ်ခင်ပြန်မိအောင်ရှာမှဖြစ်မယ်။ ကဲ... ဒီလိုလုပ်ရ
အောင်ဆရာလေး။ ဆရာလေးနဲ့တစ်ဖွဲ့က တောင်ခြေ
မှာရှိတဲ့ ဓာတ်နန်းဆီသွားကြ။ ဒီလူတွေ အရိပ်အကဲ
စောင့်ပါ။ ကျွန်တော်နဲ့တစ်ဖွဲ့က သူတို့လာနိုင်တဲ့
လမ်းကစောင့်မယ်။

ခင်မောင်မြင့်

- စောင့်မယ်၊ ဖမ်းမယ်တကဲကဲလုပ်နေတဲ့ကြားက
ကိုယ်ရောင်ဖျောက်သွားတာတော့အံ့စရာပဲ။ ကဲ၊
အလင်းရောင်လည်းကောင်းကောင်းရပါပြီ။ ဦးကြီး
ဘလှက ပျောက်ဆုံးတဲ့ စာရင်းပြုစုပါ။ အနေအထား
မပြောင်းစေနဲ့။ ရဲစစ်ပြီးမှ အသေးစိတ်ပြန်လုပ်ကြတာ
ပေါ့။ ကဲ... ကျွန်တော်တို့ ဓာတ်စခန်းဘက်သွားတော့
မယ်။

(ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ကားလိပ်ကြားထဲဝင်သွား။
ဦးဘလှက ထုလက်စမောင်းထုကို ကိုင်လျက် ဝိုင်နေ
စဉ်ကားလိပ်ကျ)။

မြကွက် (၂၄)

- နေရာ - သိဒ္ဓိရှင်၏ ဓာတ်ခန်း
- အချိန် - နံနက်ဝေလီဝေလင်း။
- အခမ်းအနား - ဓာတ်ခန်း၏ ယခင်အပြင်အဆင်အတိုင်းလက်ရာ မပျက် ခင်းကျင်းထားစေ။
- မီး - ကခွင်တွင် နံနက်အရုဏ်ကျင်းအလင်းရခါစ အနေ အထားဖြင့် မီးဖျန်းပေးထား။
- အသံ - ဇာတ်ရုပ်များ၏အသံကို ကြားရအောင်စကား ပြောခွက်တပ်ဆင်ထား။
- ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ဓာတ်ခန်းကို ယခင်ပုံစံအတိုင်းပြင်ဆင်ထား။ သို့သော် စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသည့် ငွေဖလားလျှော့နည်း နေစေ။ ဆရာစင်မောင်မြင့်နှင့်ရွာသူရွာသားများ၏ သာမန်အဝတ်အစား။ ကိုင်ဆောင်ရမည့် တုတ်၊ ဓား၊ လက်နက်များ။
- ဇာတ်ညွှန်း - ကခွင်ပြောင်းတီးလုံးဆုံးလျှင် ဆရာစင်မောင်မြင့်နှင့် ရွာသူရွာသားများ ကသောကမျော အမူအရာနှင့်

ဝင်လာ... ကခွင်တစ်ခုလုံး အသံတိတ်ဆိတ်နေ။
လူရိပ်လူခြေမတွေ့ရသော အခန်းကိုကြည့်လျက်
ဆရာခင်မောင်ဖြင့်က ဘယ်လိုလဲဟူသော အမူအရာ
နှင့်မေး။ တင်ခက ကတ္တီ ပါချထားသော အခန်းကို
လှုပ်ကြည့်။

တင်ခ - သွားပြီဆရာရှေ့။ ဘိုးတော်ဆိုတဲ့ ငလိမ်ကောင်တွေ
လစ်သွားပြီ။ အထဲမှာ ဘာပစ္စည်းမှ မရှိတော့ဘူး။

ခင်မောင်မြင့် - ဒီကောင်တွေအခြေအနေမဟန်လို့ သူတို့အကြံအစည်
ကို အလျင်စလို အကောင်အထည်ဖော်သွားတာပဲ။

တင်ခ - ဒါဆို... ရွာသားတွေ အပ်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေပါ မ
သွားတာပေါ့။

ခင်မောင်မြင့် - သေချာတာပေါ့။ ခါးပိုက်ထဲရောက်သွားတဲ့ ပစ္စည်းတွေ
ဘယ်ထားခဲ့မလဲ။ နာတာပဲ။ သင်းတို့ အကြံအစည်
သိရက်နဲ့ခံရတာ ပိုဆိုးတယ်...။

တင်ခ - လောဘကြီးတဲ့သူတွေ ခံရတာပဲကောင်းတယ်... အဲ
ဆရာလေးယောက်ကွမလောင်းကြီးလည်း ဘယ်လောက်
ပါသွားလည်းမသိဘူး။

ခင်မောင်မြင့် - မတတ်နိုင်ဘူးဗျာ... ဒီကိစ္စကို မျက်ခြယ်ကိုပြောထား
တာပဲ။ ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းပါတာက အရေးမကြီးဘူး။
အများနဲ့ဆိုင်တဲ့ သာသနာပစ္စည်းတွေ ပါသွားတာ
ဆိုးတယ်။ မောင်တင်ခ...

တင်ခ

- ပြော ဆရာလေး....

ခင်မောင်မြင့်

- မောင်ရင်နဲ့ မောင်ကျော်စိုးက အဖြစ်အပျက်ကိုပြောပြ ပြီး စခန်းမှူးခေါ်ခို။ ကျုပ်နဲ့ကိုမြမောင်က ဒီကောင်တွေ သွားနိုင်တဲ့ နေရာခြေရာခံလိုက်သွားမယ်။ ဘာပဲ ပြောပြော ဒီကောင်တွေ ဝေးဝေးလံလံမရောက် လောက်သေးဘူး။ တစ်နေရာရာမှာ ဝင်နေနိုင်တယ်။ ဝေးဝေး မပြေးခင် မိအောင်လိုက်ရမယ်။

တင်ခ

- ကောင်းပြီ ဆရာလေး ဒါဆို ကျွန်တော်တို့သွားပြီ။ (တစ်ဖက်ကားလိပ်ကြားဝင်သွားချိန် မီးရောင်မှိတ်၊ ကားလိပ်ချ)

ပြကွက် (၂၅)

- နေရာ - ဦးအောင်ဘန်း၏အိမ်ဧည့်ခန်း
- အချိန် - နေလယ်ပိုင်း
- အခမ်းအနား - ပစ္စည်းဥစ္စာ ကုံလုံသည့် တောနေလူတန်းစား၏ ဧည့်ခန်းအဆင်အပြင်။ ဧည့်ခန်းတွင် ရှေးဆန်သည့် ပရိဘောဂ အဆင်အပြင်များ ခင်းကျင်းထား။
- မီး - ကခွင်တစ်ရပ်လုံး မြင်နိုင်သည့်မီးရောင်ဖြင့်ဖျန်းပေးထား။
- အသံ - ဇာတ်ရုပ်များ၏အသံကြားနိုင်အောင် စကားပြော ခွက်များတပ်ဆင်ထား။
- ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ဦးအောင်ဘန်း။ ဒေါ်သေးတာ မိသားစု၏ သာမန် အဝတ်အစား။ ဧည့်ခန်းတွင် ကျွန်းကုလားထိုင်နှင့် စားပွဲများခင်းကျင်းထား။
- ဇာတ်ညွှန်း - ကခွင်ပြောင်းတီးလုံးဆုံးသည်နှင့် အပူခင်းတီးလုံးဖြင့် နောက်ခံဖြူးပေးထား။ အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းတွင် ဒေါ်သေးတာ ဝတ်တုတ်ထိုင်လျက် တအီးအီးနှင့် ဝိုရိုက်နေ။ ဦးအောင်ဘန်းက ဇနီးသည်ကို လက်ဝိုက် ကြည့်လျက် မိန့်မိန့်ကြီးပြုံးနေ...

ဒေါ်သေးတာ - အီး... ဟီး... ဟီး။ ကျုပ်ဘိုးဘွားလက်ထက်
 ကတည်းက ရှိလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ကုန်ပါပြီ။ ခွေးသူနို
 သူတောင်းစား။ သေချင်းဆိုးနဲ့ သေမယ့်ကောင်တွေ
 လုပ်သွားလို့ ရှိစုမယ့်စုတွေပါ သွားပြီ။ အီး... ဟီး...
 ဟီး။ မသဒ္ဓါရေစာကို အပင်းဆို့ဖို့ ယူသွားတဲ့ မသာ
 တွေ၊ ကျုပ်ပစ္စည်းစားပြီး အရိုးစူးပါစေ... မတရား
 ယူတဲ့ ဒီမသာတွေ ကျုပ်ပူသထက် ဆယ်ပြန်မက
 အပူမီးတောက်ပါစေ။

ဦးအောင်ဘန်း - (သဘောကျဟန်ဖြင့် ကိုယ်ကိုယ်မီးထိုးရယ်မော)
 အဟား... ဟား... ဟား ဖြစ်ရမယ်။ အဟေး...
 ဟေး ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမယ်။ ငါအတန်တန်တားနေတုန်းက
 အကောင်းမထင်ဘူး။ လောဘကြီးတာကိုးကွ။

ဒေါ်သေးတာ - (ဆတ်ခနဲလှည့်ကြည့်ပြီး မီးတောက်လုနီးချက်လုံး
 များဖြင့်စိုက်ကြည့်) တော်က ဘာသဘောနဲ့ ရီတာလဲ။
 ဒါ ကျုပ်ကိုလှောင်တာလား... မိန်းမသားဆိုတာ
 လောဘကြီးတာပဲရှင့်။ ခုဖြစ်တဲ့ ကိစ္စက ကျုပ်
 တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူး။

ဦးအောင်ဘန်း - ဘယ်သူတွေဘာဖြစ်ဖြစ်၊ ဒီကိစ္စမှာ မင်းမပါသင့်ဘူး
 လေ။ မင်းဒီလောက်လောဘတက်ရအောင် မင်းမှာ
 စားရမယ့် သောက်ရမယ့် ဖြစ်နေလို့လား... ကိုယ့်
 စပွန်းနဲ့ကိုယ် ပူပန်စရာရှိနေလား...

ဒေါ်သေးတာ - မပူပန်ရပေမယ့် အပိုဆာလာရှိတော့ မလှူရဘူးလား။

ဦးအောင်ဘန်း - ဟဲ့၊ သေးတာ . . . ခုရော မင်းမလှူနိုင်လို့လား။
 တို့မိသားစုနှစ်စဉ် ကထိန်ခင်းနိုင်တယ်။ အခါကြီး
 ရက်ကြီးမှာလည်း တစ်မျိုးမဟုတ် တစ်မျိုးလှူတယ်။
 ရွာထဲကဆင်းခဲ့တဲ့ လူတွေရဲ့သားသမီးတွေကို စုဝေး
 ပြီး နှစ်စဉ်လှူတယ်။ ရွာဦးကျောင်းမှာ သိမ်ဆောက်
 လှူပြီးပြီ။ ဆွမ်းစားကျောင်းလိုတယ်ဆိုလို့ ဆယ်သိန်း
 တန် ဆွမ်းစားကျောင်းဆောက်လှူထားတယ်။ တို့ရွာနဲ့
 ချင်းစုရှာကြားမှာ တံတားရှိဖို့လိုလို့ သစ်သားတံတား
 တစ်ခု ကမ္ဘာ့ထိုးလှူခဲ့တယ်။ မင်းလှူချင်တာမှန်သမျှ
 မလှူဘဲနေရလို့လား...။

ဒေါ်သေးတာ - ပိုလှူချင်လို့ပေါ့တော်...။

ဦးအောင်ဘန်း - ရော...မင်းဘာလှူချင်လဲ။ ငိုရိတဲ့ စည်းစိမ်တွေအကုန်
 လှူလို့ရနေတာပဲ။ ကိုယ့်လောဘကြီးတာကို ဖုံးကွယ်
 ပြီး ကုသိုလ်ရေးနဲ့ ရောမချပါနဲ့သေးတာရယ်...

ဒေါ်သေးတာ - ဟိုမသာတွေက ယုံအောင်ပြောတာကိုးရင့်။

ဦးအောင်ဘန်း - ဟ၊ လိမ်တဲ့လူက ယုံအောင်ပြောမှ မင်းတို့ ယုံမှာ
 ပေါ့ကွ။ (ထိုစဉ် မျက်ခြယ်နှင့်မျက်သွယ် ကသော
 ကမျော အမူအရာနှင့် တိုင်ဖုံးအကွယ်မှထွက်လာ)

မျက်ခြယ် - အဖေ...ဟိုလူလိမ်ဘိုးတော်တွေ ဖမ်းမိပြီတဲ့။ (အံ့သြ
 ဝမ်းသာအမူအရာ)

ဒေါ်သေးတာ - ဘာ... (ခနဲထ၊ ထဘီပြင်ဝတ်၊ ငိုထားသည့်မျက်ရည်
 ကိုလက်ခုံနှင့်သုတ်ပြီး မျက်ခြယ်ဘေးခပ်ထွက်သွက်

လျှောက်လာ) ဖမ်းမိပြီဟုတ်လား... အဲဒီမသာတွေ
ခုဘယ်မှာလဲ။ တွေ့ရင်တော့... ပါးရှစ်စိတ်ကွဲသွား
အောင်ရိုက်ပစ်မယ်။ ဘယ်မလဲ အဲဒီသေချင်းဆိုး
တွေ...

မုက်ခြယ် - သူတို့ဘယ်မှာမှန်းမသိဘူးအမေ။
ဒေါ်သေးတာ - အို... အေ၊ ညည်းဟာ မသေချာလိုက်တာ။ မိတယ်
ဆိုရင် ဒီကိုခေါ်ခဲ့ရမှာပေါ့။

မုက်ခြယ် - မိတယ်ဆိုတာက ရဲတပ်ကြပ်အောင်ခင်နဲ့အဖွဲ့ကင်းပုန်း
ဝင်တဲ့အဖွဲ့တို့လို့ တချို့မိတာ... ပစ္စည်းနဲ့ ဟိုသိဒ္ဓိရှင်
ဆိုတဲ့လူလိမ်မောင်သန့်နဲ့ တင်မောင်ရင်ကိုဖမ်းမိတာ
... ကျန်တဲ့လူတွေက ထွက်ပြေးကုန်တယ်။

ဒေါ်သေးတာ - အို... အေ၊ ဖမ်းတဲ့လူတွေကလည်း ညှံ့လိုက်တာ...
ဒီလိုခွေးသူတောင်းစားတွေတောင် မိအောင်ဖမ်းနိုင်
ဘူးတဲ့လား... ဒါနဲ့ ဒီကောင်တွေ လိမ်သွားတဲ့ ငါတို့
ပစ္စည်းတွေကော။

မုက်ခြယ် - အဲဒါလည်း ဘယ်လိုမှန်းမသိဘူး။ သတင်းကြားလို့
ရွာထဲက လူတချို့တော့လိုက်သွားကြတယ်။ ဒီလို
အမေရဲ့ ။ ဒီလူလိမ်အဖွဲ့အဓိက ဦးတည်တာက
ရှေးဟောင်းဘုရားရှင်ထုတွေမိုးဖို့။

ဒေါ်သေးတာ - အလိုတော်... ဒီလိုကောင်မျိုးတွေက ဘုရားရှင်ထုနဲ့
ဘာဆိုင်လို့လဲ။ သင်းတို့က ဘုရား၊ တရားသိလို့လား
... ကိုးကွယ်မှာတဲ့လား...

ဦးအောင်ဘန်း - အဟားဟားဟား (သဘောကျဟန်ဖြင့်ရယ်) ဪ
သေးတာ... သေးတာ... အ.တယ်ပြောရင်လည်း
ခံချင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီကောင်တွေဘုရားမိုးတာက
ထိုင်းဘက်ထုတ်ရောင်းဖို့ဗျို့။ ရှေးဟောင်းအနုပညာ
လက်ရာတွေ ရောင်းရင်ဟိုမှာ သိန်းချီရတယ်။ ဒီကောင်
တွေ အကြံနဲ့ဒီလာတာ...

ဒေါ်သေးတာ - တော့ကိုဘယ်သူပြောလဲ။

ဦးအောင်ဘန်း - ဟ၊ ဒီကောင်တွေဒီလိုကြံနေတယ်ဆိုတာ ဆရာလေး
လာပြောကတည်းကသိနေတယ်။ ဆရာလေးနဲ့
စခန်းမှူးတို့ ကျိတ်တိုင်ပင်ပြီး စောင့်ကြည့်နေတာ၊
ဒါကြောင့် ဒီကောင်တွေ ပြေးပေါက်မရှိဘဲ ကွဲစနဲ
မိတာပေါ့။

ဒေါ်သေးတာ - ဪ... ရှင်က ဒီကိစ္စကြိုသိတယ်ပေါ့။ သိ၍တို့နဲ့
ကျုပ်ကိုဘာလို့မပြောဘဲမြဲနေလဲ။

ဦးအောင်ဘန်း - ဟ၊ မင်းလိုဟောင်ဖွာ ဟောင်ဖွာ မိန်းမပြောရင်
မောင်တီးသထက်ဆိုးမှာပေါ့။ ဟိုကရိပ်မိသွားရင်
သင်းတို့ကို ဖမ်းလို့ရပါဦးမလား...

ဒေါ်သေးတာ - အင်း... ကောင်းတယ်။ ရှင်မပြောချင်နေ... နောက်
တော့လည်းသိတာပဲမို့လား... ဒါနဲ့ သမီး (မျက်ခြယ်
ဘက်လှည့်ပြော) ပစ္စည်းတွေကိစ္စပြောပါဦး။

မျက်ခြယ်

- စုနပြောသလိုပဲ။ ဖမ်းမိတယ်ဆိုတာပဲသိရသေးတယ်။ ပစ္စည်းတွေရောရလား... ပြေးတဲ့လူတွေနောက်ပါ သွားလားမသိဘူး။ ဒီလူလိမ်တွေကမြို့ပေါ်က မှောင်ခို တွေနဲ့ဆက်ပြီးဘုရားတွေခိုးထုတ်ဖို့ကြံတာ... သူတို့ အုပ်စုက ဆယ်ယောက်ထက်မနည်းဘူးတဲ့ အမေရဲ့ ဘုရားတောင်ကုန်းကဆင်းပြီး ရွာလယ်လမ်းက ခပ်တည်တည်ထွက်တာဆိုပဲ။

ဒေါ်သေးတာ

- ဟောတော်... ရဲတင်းလှချည်လား။

မျက်သွယ်

- ဟုတ်တယ်အမေ။ ရွာသားတွေက သူတို့ပြေးမယ်ထင် တဲ့ ဘုရားတောင်ကုန်းနောက်ကြောလမ်းမှာ စောင့် နေတယ်... ကိုခင်မောင်မြင့်တို့က ပုလွေးချောင်းထဲ ကစောင့်တယ်။ ကိုမြမောင်နဲ့အဖွဲ့က ဟိုချောင်းကျိုး သရက်ကုန်းဘက်ထွက်တဲ့ လမ်းကစောင့်တယ်။ စခန်းမှူးနဲ့အဖွဲ့က ဥယျာဉ်စုရွာဘက်လမ်းကစောင့် တယ်။ ပစ္စည်းခိုးပြီးရင် ဒီလမ်းတွေဘက်က ဆင်းမှာ ပဲ။ တောရိပ်ကိုခိုပြီး လူရှုပ်ဖျောက်ထွက်မယ်လို့ ထင်ကြတာတဲ့။ တကယ်ထွက်တော့ရွာထဲက ပြောင် ထွက်တာ...

ဦးအောင်ဘန်း

- အင်း... ဒီကောင်တွေလည်းတော်တော် အကွက်မြှုပ် ကြတာပဲ။ ကံဆိုးလွန်းလို့မိတာ... ဆရာအောင်ခင်တို့ နဲ့ကတယ်လိုတိုးတာလဲ။

မျက်သွယ် - ဆရာအောင်ဒင်တို့က မြို့ပေါ်က မှောင်ခိုတွေလှုပ်ရှား
 တာမသကာလို့ စခန်းမှူးကို အသိပေးမယ်ဆိုပြီး
 သတင်းပေးဖို့ နှစ်ယောက်တည်းလာတာတဲ့။ ဆရာ
 အောင်ဒင်ကိုမြင်တော့ မလုံမလဲဖြစ်ပြီး ပြေးကုန်ကြ
 တယ်။ ဒါနဲ့ ဝိရာလူဖမ်းတော့ လူလိမ်မောင်သန့်နဲ့
 တင်မောင်ရင်ကိုမိတာတဲ့။

ဒေါ်သေးတာ - နေ... နေစမ်းပါဦး။ ဒီတင်မောင်ရင်က ဒီအုပ်စုထဲ
 ဘယ်လိုပါလာတာလဲ။ ဘယ်လိုပတ်သက်နေတာလဲ။
 (အံ့ဩသည့် မျက်နှာထားဖြင့်မေး)

ဦးအောင်ဘန်း - မင်းသမက်လောင်းက လူကောင်းမှမဟုတ်တာ...
 လူဆိုးဆိုတာ လူဆိုးနဲ့ပေါင်းမှာပေါ့။ (ဖခင်၏စကား
 ကြောင့် မျက်သွယ်မှာ အနေရခက်သွားဟန်ဖြင့်
 မျက်နှာလွှဲ။ ဒေါ်သေးတာက ဒေါ်သမျက်နှာနှင့်
 ဦးအောင်ဘန်းကိုရင်ဆိုင်)

ဒေါ်သေးတာ - ရှင် ဘာစကားပြောတာလဲ။ ဘယ်ကောင်က ကျုပ်
 သမက်လောင်းဖြစ်ရမှာလဲ။

ဦးအောင်ဘန်း - ဟ၊ မင်းပဲပြောဖူးတယ်လေ... သူကြီး ဦးကောင်းက
 ရာထူးရာခံလည်းရှိတယ်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာချင်းလည်း
 တူတယ်။ သူတို့ကမ်းလှမ်းလာရင် လက်ခံမယ်လို့
 မင်းပြောခဲ့တယ်လေ... ငါ့သဘောမတူလို့ အစီအစဉ်
 ပျက်တာမို့လား။

- မုက်သွယ် - သမီးကလည်း မနှစ်မြို့ပါဘူး အဖေ...
- ဦးအောင်ဘန်း - ဟုတ်ပါတယ်။ ငါ့သမီးလေးက မစုံမက်ဘူးဆိုတာ အဖေသိပါတယ်။ မင်းအဖေ ပညာရှိမကြီးအကြံကြီးပုံ ပြောပြတာပါ။
- ဒေါ်သေးတာ - ကိုအောင်ဘန်း၊ ရှင်ကျွန်မကို ရန်စကားမပြောနဲ့။ ကျုပ်မှာပစ္စည်းတွေအတွက် သောကရောက်နေရတဲ့ အထဲ။
- ဦးအောင်ဘန်း - သောက၊ သောကရောက်တယ်ဟုတ်လား... အဟက် ဟက်ဟက်၊ လောဘကြီးရင် သောကရောက်တာပဲ။ ဆုံးသွားလည်း ရေစက်ချ၊ အမျှဝေလိုက်ပေါ့ကွာ... အဟဲဟဲ။
- ဒေါ်သေးတာ - အလိုတော်... ကျုပ်ပစ္စည်းတွေကို ဒီကောင်မျိုးတွေ လက်ထဲအရောက်မခံနိုင်ပါဘူး။ မပေးနိုင်ပါဘူး။ သင်းတို့ပေးမယ့်အစား လှူပစ်မယ်။ ဘုရားတည်ပြီး ပစ္စည်းအားလုံးဌာပနာပစ်မယ်။
- ဦးအောင်ဘန်း - အို... ကျွတ်ကျွတ်။ သဒ္ဓါကောင်းလိုက်တဲ့သေးတာ။ ဆုံးမယ့်အတူတူ လှူမယ်ဆိုတဲ့ သဒ္ဓါတရား တယ်ကောင်းပါလား။ ကျွတ်... ကျွတ်... ကျွတ်
- ဒေါ်သေးတာ - ရှင်နော်... ကျုပ်ကို ရိမနေနဲ့။ ဟောဒီဆေးလိပ်ခွက်နဲ့ ထုလိုက်လို့ ခေါင်းကွဲသွားမယ်။

(ဒေါ်သေးတာက ဆေးလိပ်ခွက်နှင့် ကောက်ထုမည့်
 ဟန်ပြင်။ ဦးအောင်ဘန်းက ခေါင်းငုံ့ဖက်ပုလျက်
 လက်ကာ၊ သမီးနှစ်ယောက်ကတကယ်ထုလိုက်မည်
 စိုး၍ ဟန့်တားသည့်အမှုအရာဖြင့် ရှုပ်သေ၊ ရှုပ်ငြိမ်
 ဖြစ်နေစဉ်၊ ပြည်ဖုံးကားကြီးတလိပ်လိပ်ကျ။ တီးဝိုင်းမှ
 အဆူအကြွတီးလုံးဖြင့် အခန်းပြောင်း)

* * * * *

ဗြဟ္မကံ (၂၆)

- နေရာ - ပလွေးချောင်းသဲသောင်ပြင်
- အချိန် - ညနေနေဝင်စဉ်တရော
- အခင်းအနား - ပလွေးချောင်း၏သဏ္ဍာန် ရှေးပြယ်ထားသော နောက်ခံ ကားချပ်ကို ကခွင်နောက်ပိုင်း၌ချထား။ သဲသောင်ပြင် တွင် လက်ယက်သဲကွင်းများ ပရှိတစ်ကျင်း သည် တစ်ကျင်းရှိနေစေ။
- မီး - ချောင်းသဲခုံ၏ သဏ္ဍာန်ကို ပေါ်လွင်စေရန် ကြမ်းခင်း မီးဖြင့်ပင့်ထိုးပေးထား။
- အသံ - ကျေးရွာလေ့တေးသီချင်းကို တီးခိုင်းမှ နောက်ခံ တီးလုံးအဖြစ် တိုးညှင်းစွာ တီးခတ်ပေး။
- ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - ကျေးရွာသူတို့၏ သာမန်ဝတ်စုံ။ လက်ယက်သဲတွင် ရေခပ်ဆင်းသူတို့အတွက် ရေအိုး၊ အရိုးတပ်အုန်းမှုတ် ခွက်။ နွားကျောင်းသားတို့၏ နွမ်းပါးသည့် အဝတ် အစား။
- ဇာတ်ညွှန်း - ပြည်ဖုံးကန့်လန့်ကာဖွင့်သည်နှင့် ကျေးလက်သရုပ် ဖော်သီချင်းကို ပုလွေအသားပေးတီးမှုတ်ပေးထား။

ပုလွေးချောင်းသဲခုံတွင် ရွာသမီးပျိုများရေခပ်ဆင်းသူ
ဆင်း ပြန်တက်သူတက်နှင့်စည်ကားနေစေ။ နွားကျောင်း
သားအချို့က စားကျက်မှ သိမ်းလာသော နွားတို့ကို
ချောင်းရေတွင်ရေတိုက် ရေချလုပ်နေစေ။ ညနေ
နေဝင်ချိန်ဖြစ်သဖြင့် အိပ်တန်းတက်ငှက်တို့က
တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ်ယုံသန်းပျောက်ကွယ်သွား။ သဲခုံ
ထက်ရှိ သဲတွင်းတွင် မစိန်တုတ်၊ ညိုမြ၊ လှချစ်တို့
ရေခပ်ရင်း စကားလက်ဆုံကျနေ။ ထိုအချိန် ကခွင်
ညာဘက် တိုင်ဖုံးနောက်ကွယ်မှ မျက်သွယ်နှင့်
မျက်ခြယ်က ရေအိုးလေး ခါးစောင်းတင်လျက်
ထွက်လာ...

- ဒေါ်စိန်တုတ် - ဟော... ညည်းတို့က ခုမှ ဆင်းလာတာလား...
လာလာ၊ ဒီတွင်းမှာရေထွက်အားကောင်းတယ်။
စကားပြောရင်းခပ်လိုက်။
- မျက်ခြယ် - အိမ်မှာ ဧည့်သည်တွေရောက်နေလို့။ အစ်မရေ...
- ဒေါ်စိန်တုတ် - ဧည့်သည်။ အဟင်း... လူစိမ်းဧည့်သည်ဆိုရင် လက်ခံ
ဖို့တောင်မဝံ့အောင်ဖြစ်နေပါပြီ ကောင်မရယ်...
- မျက်ခြယ် - ဧည့်သည်ဆိုတာ တခြားလူမဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာလေး
နဲ့ကိုကြီးမြမောင်ပါ။
- ဒေါ်စိန်တုတ် - ဆရာလေးနဲ့ကိုရင်မြမောင်... ဘာလဲကောင်မ၊
စကားကြောင်းလမ်းတာလား...

မျက်ခြယ်

- အို...အစ်မက လုပ်ရောမယ်။ ဟိုတစ်လောက ကိစ္စ အတွက် အဖေနဲ့ လာတိုင်ပင်တာပါ။

ဒေါ်စိန်တုတ်

- သိဘူးလေ . . . ဆရာလေးက ညည်းတို့အိမ်ကို ကိုမြမောင်ခေါ်လာတယ်ဆိုတော့ ဒါပဲဖြစ်မယ် ထင်တာပေါ့။ ဘယ်လိုလဲ ကောင်မ။ ညည်းတို့က တို့များကိုဘယ်တော့ကျွေးမှာလဲ။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ လောက်နဲ့တော့ မရဘူးနော် . . . ဒံပေါက်လေး ဘာလေးကျွေးဖို့စဉ်းစားထား။

မျက်ခြယ်

- တော်တော်နဲ့ မဖြစ်သေးပါဘူး အစ်မရယ်။ ကိုခင်မောင်မြင့်က ဘွဲ့ရဖို့ တစ်နှစ်ဖြေရဦးမယ်။ ဘွဲ့ယူပြီးမှ ဒီကိစ္စတွေ ဆွေးနွေးဖြစ်မှာပါ။

ဒေါ်စိန်တုတ်

- ဒီမယ်ကောင်မ။ မူပြီးအချိန်ဆွဲမနေနဲ့ ဆရာခင်မောင်မြင့် ကဘာမှပြောစရာမလိုဘူး။ ရှိချာပညာတတ်အရည် အချင်းရှိတဲ့သူ။ ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့နှင်းဆီခိုင်နော် . . . တော်ကြာ ဟိုဘက်ရွာကကောင်မတွေနောက်ပါသွား လို့ ဒန့်ဒန့် . . . ဒန့်ဒန့် ဖြစ်ကျန်နေဦးမယ်။
(ဒေါ်စိန်တုတ်က ကိုယ်လုံးကိုတွန့်လျက် ဟန်ပါပါ လုပ်ပြသဖြင့် အားလုံးကရယ်။ မျက်ခြယ်ကရယ်ရင်း ဒေါ်စိန်တုတ်ခူးကို လက်ဝါးဖြင့်လှမ်းပုတ်)

မျက်ခြယ်

- ဟ ဒီအပျိုကြီးက ပြောရောမယ် . . .

သိမြ

- အစ်မပြောတာ မှန်တယ်ကောင်မရဲ့။ ဆရာလေးကို ကြိုက်တဲ့ကောင်မတွေ တစ်ပုံရည်း။ အဲဒီအထဲမှာ ငါတောင်ပါလား အပဒီးပဒီး။

မျက်မြယ် - ကြည့်စမ်းကောင်မတော်။ ရည်စားတောင်ကြောင်တောင်
နို့ကချင်တယ်။

ညိုမြ - သဘောပြောတာပါအေ... ငါ တစ်ဝိုင်းသေအောင်
ကြိုက်နေလည်း ဆရာလေးက ငါ့လို မည်းမည်း
ကြုတ်ကြုတ်ကြီးကို မကြိုက်ပါဘူး။ ဒါနဲ့ညည်းတို့အိမ်
ဆရာလေးဘာလာလုပ်တာလဲ။

မျက်သွယ် - ဒီလိုကောင်မရေ... ဟိုနေ့က လူလိမ်ဘိုးတော်တွေ
ဖမ်းမိတယ်မို့လား....

ညိုမြ - အေးလေ... ဒီမသာကောင်တွေ ဖမ်းမိလို့သာပေါ့။
နို့မို့ဆို ငါ့ရွေးနည်းစာနဲ့လုပ်ထားတဲ့ လက်ကောက်
လေး တစ်ရံတောင်ဆုံးပြီမှတ်တာ....

မျက်သွယ် - အေး... တစ်ရွာလုံးက ပါသွားတဲ့ပစ္စည်းတွေရယ်...
ဘုရားကုန်းကပါသွားတဲ့ ရုပ်ပွားတော်တွေရယ် အမြန်
ဆုံးပြန်ထုတ်လို့ရဖို့ ဆရာလေးလုပ်နေတယ်။

ညိုမြ - အေးဟယ်... ဒီမသာကောင်တွေလုပ်လို့ ကိုယ့်ပစ္စည်း
ကိုယ်ပြန်ရဖို့တောင် မလွယ်သလောက်ဖြစ်နေပြီ။
ရဲကလည်း ဘာမဟုတ်ဘဲနဲ့ အချိန်ဆွဲထားတယ်။
ကာယကံရှင်က ကိုယ့်ပစ္စည်းပါလို့ တပ်အပ်ပြော
နိုင်တာပဲပြန်ပေးပေါ့။

မျက်သွယ် - ဟဲ့၊ အဲလိုပြန်ပေးလို့ရရင် ပေးမှာပေါ့။ ဒီပစ္စည်းတွေ
ဟာဘိုးတော်တွေလိမ်သွားတဲ့ပစ္စည်းပါ။ ကာယကံရှင်
တွေက သူတို့ထံက လိမ်ယူသွားတာပါလို့ သက်သေခံ

ရဦးမယ်။ အချက်အလက်ပြည့်စုံမှ လူလိမ်တွေကို တရားစွဲနိုင်မယ်။ တရားရုံးကိစ္စပြတ်မှ တို့ပစ္စည်းတွေ ပြန်ရမှာ...

ညိုမြ

- ဒီမသာကောင်တွေ လုပ်တာ တစ်ရွာလုံး ဒုက္ခရောက် ရတယ်။ အင်း... ပြောရရင် ဒီလောက်နဲ့ ရပ်သွားတာ ကံကောင်း။ အဟင်းဟင်း... တို့လည်းကံကောင်းလို့ ကောင်းမရေ... ဒီလူလိမ်တွေကို အဟုတ်ထင်ပြီး အားကိုးတကြီး အကူအညီသွားတောင်းတာ... ဘုရားမလို့ ဘာမှမဖြစ်တာ။

မျက်ခြယ်

- ဟုတ်ပဲ။ ကိုခင်မောင်မြင့်က ဒီလူတွေ အမူအရာ ကြည့်ပြီး သံသယဖြစ်လို့ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းခဲ့လို့ သာပေါ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခုလောက်နဲ့ ပြီးသွားတာ ကံကောင်းတယ်။

ဒေါ်စိန်တုတ်

- ကံကောင်းတယ် ဆိုတာတောင် တချို့မိသွားသေး တယ်နဲ့တူတယ်။ အဘ... အဘနဲ့ အနီးကပ်ဝင်လုံး သူတွေရှိတယ်။ ဒီကောင်မတွေတော့ ဘိုးတော်စောင်မ တာခံလိုက်ရမှာသေချာတယ်...

ညိုမြ

- စောင်မ ခံရတာထဲမှာ အစ်မပေါ့ဘူးလား... မှန်မှန် ပြော (လက်ညှိုးထိုးလျက် ခပ်တည်တည်စွာ) ပြီးမှ သဘောကျဟန်ဖြင့် ကိုတို့ခွက်လှန်ရယ်။ ဒေါ်စိန်တုတ် တကြက်သီးထဟန်ဖြင့် ကျောတွန့်လျက် မျက်နှာ ရှုံ့ပြီးပြော...

ဒေါ်စိန်တုတ်

- ဘိုးတော်က ကယ်ချင်လို့တဲ့ မချင်လို့တဲ့၊ အမယ်လေး
လေး သူမမယ့်ပုံစံတွေ့မိမှ ကျောယားသွားတယ်
ကောင်မရယ်... အဟီးဟီး... ငါကံကောင်းလို့၊ နို့မို့ဆို
လင်တစ်ယောက်တော့ အရှင်လတ်လတ်ရဖြစ်တယ်
ဟေ့...

(အော်ပြောလိုက်ချိန်တွင် အားလုံးကရယ်မောစဉ်
တီးဝိုင်းမှ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် သီချင်းနှင့်
အခန်းပြောင်း၊ မီးရောင်မှိတ်၊ ကန့်လန့်ကာရ။

* * * * *

ပြကွက် (၂၇)

- နေရာ - ပြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့၊ စခန်းမှူးရုံးစခန်း
- အချိန် - နေ့လယ်
- အခမ်းအနား - ရဲစခန်းတစ်ခု၏ အဆင်အပြင်ရေးခြယ်ထားသော ကားချပ်ကို ကခွင်နောက်ပိုင်းချ။ နောက်နံရံတွင် နိုင်ငံတော် အကြီးအကဲများပုံချိတ်ထား။ ထိုပုံများ အောက်တွင် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တို့၏ တာဝန် ဝတ္တရားများ ဖော်ပြထားသည့်စာတန်းချိတ်ထား။ ထိုစာတန်းနှစ်ခု အလယ်တွင် "ကူညီပါရစေ" ဟူသော စာတန်းကို ထင်ရှားစွာချိတ်ထား။ ကခွင်၏အလယ်တွင် စခန်းမှူး၏ စားပွဲခင်းထား။ စားပွဲပေါ်တွင် ရွှေထည်ပစ္စည်းများ ထည့်ထားသော ငွေဖလားတင်ထား။
- မီး - ကခွင်တစ်ခုလုံး ထင်လင်းစွာမြင်နိုင်အောင် မီးဖျန်း ပေးထား။
- အသံ - ဇာတ်ရုပ်များ၏ အသံပီပြင်စွာ ကြားနိုင်အောင် စကား ပြောခွက်များတင်ဆင်ထား။ တီးပိုင်းမှ "ကူညီပါရစေ" တီးလုံးကို နောက်ခံအဖြစ် တိုးညှင်းစွာခင်းပေး။

ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်း - စားပွဲကုလားထိုင်တစ်စုံ၊ ရုံးခန်းအဆင်အပြင်၊
ငွေဖလားနှင့်ရွှေထည်များ။ စခန်းမှူးနှင့် ရဲတပ်ဖွဲ့၏
သင်ရပ်သော ဝတ်စုံ။ အရပ်သူအရပ်သားများ၏
သာမန်ဝတ်စုံ။

ဇာတ်ညွှန်း - အခန်းပြောင်းတီးလုံးဆုံးလျှင် ရင်ခွဲကန့်လန့်ကာကို
ဖြည်းညှင်းစွာဖွင့်။ အခန်းအလယ်ရှိ စားပွဲသေးတွင်
စခန်းမှူးက အောင်မြင်သောအမှုအရာနှင့်ရပ်နေ။
စခန်းမှူးဘေးတွင် ဆရာခင်မောင်မြင့်နှင့် ကိုမြမောင်က
ပြုံးရယ်လျက် ယှဉ်တွဲရပ်နေ။ စားပွဲကို ဗဟိုပြုလျက်
တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ရွာသူရွာသားများရပ်နေ။ ဆရာ
ခင်မောင်မြင့်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ဒေါ်သေးတာ
က သမီးနှစ်ယောက်ဘယ်ညာထားပြီး လူအုပ်ရှေ့တွင်
နေရာယူ။ ဒေါ်သေးတာက စားပွဲပေါ်ရှိ ငွေဖလား
ပေါ်သာ အာရုံရောက်နေ။ ဒေါ်စိန်တုတ်က ညှိမြတို့
အဖွဲ့နှင့်စကားတွတ်ထိုးနေ။ ခင်မောင်နှင့်ကျပ်မြက
လူအုပ်ကို ကျောပေးလျက် စိတ်မရည်သည့် အမှု
အရာနှင့်ထိုင်နေ။ ဘုရားလူကြီးဦးဘလှက ရုပ်ပွား
တော်များတင်ထားသည့် စားပွဲနားရပ်နေပြီး ရုပ်ပွား
တော်များအား မျက်နှာသုတ်ပဝါဖြင့်ပွတ်သပ်ပေးနေ။

သောင်းထိုက်စိုး - ကဲ၊ ခုရိုက်ကစပြီး မသမာသူများ လိမ်လည်ယူထားတဲ့
ပစ္စည်းတွေကို ပိုင်ရှင်လက်ဖြန့်လည်ပေးအပ်ပို့ပေါ

မယ်၊ ပေးအပ်ပွဲလို့ စကားလုံးသုံးခုရတာက ဒီအမှုက တခြားမှောင်တွေနဲ့ မတူဘဲ၊ ပိုင်ရှင်အများ၊ တစ်ရွာလုံး နည်းပါးကို လွှဲပြောင်းပေးအပ်ရမှာဆိုတော့ အခမ်း အနားလေးတစ်ခုလိုဖြစ်သွားပါတယ်။ လူလိမ်တွေ ပြည်သူထံက လိမ်ရာမှာ ပုဂ္ဂလိကပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်သလို၊ အများပိုင်ပစ္စည်းလည်းပါနေတယ်... ဟောဟို စားပွဲ မှာ တင်ထားတဲ့ ရုပ်ပွားတော်တွေ (လက်ညှိုးထိုးပြ) ဒါဆိုရင် တစ်ရွာလုံးပိုင်၊ ပိုလေးနက်အောင်ပြောရရင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း ပိုင်ဆိုင်တဲ့ပစ္စည်းဖြစ်တယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် နိုင်ငံတော်ပိုင် အမျိုးသား ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ဒီရုပ်ပွားတော်တွေဟာ ပုဂံခေတ်ရှေးဟောင်းလက်ရာတွေဖြစ်လို့ လွန်စွာ တန်ကြေးရှိပါတယ်။ ငွေကြေးတန်ဖိုးနဲ့ ဖြတ်ရင် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူချင်း သိန်းချီတန်ပါတယ်။ ဒီရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူရဲ့ဉာဏ်တော်တစ်ပေဆိုပါတော့၊ တစ်ပေတစ်သိန်းဆိုရင် သုံးပေဉာဏ်တော်ရှိတဲ့ ရင်တော်မှုကိုယ်တော်ကြီးဘယ်လောက်တန်မလဲ။ အားလုံးခန့်မှန်းခြေတန်ဖိုးတွက်ရင် သိန်းနှစ်ဆယ် အထက်တန်ကြေးရှိပါတယ်။

ဦးသာလှ

- ဟုတ်ရဲ့လား၊ စခန်းမှူးကြီး (အံ့ဩသည့်အမှုအရာ နှင့်မေး)

သောင်းထိုက်စိုး - ကျွန်တော်ပြောတာ ဘုရားသူခိုးတွေက ပြည်တွင်း
မှောင်ခိုတွေရောင်းတဲ့စေ့ပါ။ မှောင်ခိုတွေက နယ်စပ်
ဖြတ်ကျော်ပြီးရောင်းရင် ဒီထက်မက နှစ်ဆသုံးဆ
ရပါတယ်။

ဦးဘလှ - တယ်ဟုတ်ပါလား... ကျုပ်တို့ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေ
ဒီလောက်ကြေးထိုက်မှန်းမသိဘူး။

သောင်းထိုက်စိုး - ငွေကြေးတန်ဖိုးနဲ့တွက်ရင် ဒီလောက်ကြေးထိုက်
တယ် ဆိုပေမယ့် အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်
ရဲ့ တန်ဖိုးနဲ့တွက်ရင် ဒီထက်မကပိုပါတယ်။ အဖိုး
မဖြတ်နိုင်ပါဘူး။ ဒီယဉ်ကျေးမှုအနုပညာပစ္စည်းတွေ
မသမာသူတွေလက်ထဲ ရောက်မသွားအောင်
ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုပြင်ဆင်ကာကွယ်ခဲ့တယ်။
လူလိမ်သူခိုးတွေမိအောင် ဆရာခင်မောင်မြင့်တို့နဲ့
ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် မှုဘယ်လိုပေးခဲ့ရတယ်ဆိုတာ
တော့ ဆရာက နောက်ရှင်းပြပါလိမ့်မယ်။ လောလော
ဆယ် ဘုရားရုပ်ထုများကို လွှဲပြောင်းပေးမှာမို့
ဂေါပကလူကြီး ဦးဘလှက လက်ခံပေးပါလို့ မေတ္တာ
ရပ်ခံပါတယ်။ (ဦးဘလှက စခန်းမှူးနှင့် မျက်နှာချင်း
ဆိုင်တွင် နေရာယူလျက် ပြန်ပေးသောလွှဲပြောင်းစာ
တွင် လက်မှတ်ရေးထိုး ထို့နောက် ရုပ်ပွားတော်
တစ်ဆူကို စတီသဘောမျိုး လွှဲပေးရာ၊ ပရိသတ်က

လက်ခုပ်တီး။ သြဘာပေး။ သြဘာပေးမှုဆုံးသည်နှင့်
ဦးဘလှက ကျေးဇူးတင် စကားပြော)

ဦးဘလှ

- ဒီပွဲလေးဟာ သာမန်အမြင်နဲ့ကြည့်ရင် မထူးခြားဘူး
ဆိုပေမယ့် ကျွန်တော်တို့အတွက်တော့ အဖိုးမဖြတ်
နိုင်တဲ့ အမြတ်အစွန်းတွေရပါတယ်။ အသိတရားတွေ
ရပါတယ်။ အသိဉာဏ်မဖွံ့ဖြိုးတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရွာသား
များအနေနဲ့ပြင်ပဗဟုသုတတွေ ဘယ်လောက်လိုအပ်
နေတယ်ဆိုတာလည်း ဖော်ပြနေပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ရှေးဟောင်းအနုပညာပစ္စည်းတွေမဆုံးရှုံးဘဲ ပြန်ရတဲ့
အတွက် ဒီကစခန်းမှူးကြီးနဲ့ ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေကို အထူး
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျား (အားလုံးက လက်ခုပ်တီး
အားပေး)

သောင်းထိုက်စိုး - ဆက်လက်ပြီးတော့ လူလိမ်တွေယုံအောင်လိမ်ပြီး
ယူဖို့ကြံတဲ့ပစ္စည်းတွေလွှဲပေးပါမယ် (ထိုစကားကြောင့်
အားလုံးချစ်ခင်ဖြစ်လျက် ရှေ့တိုးလာ။ ခင်မောင်နှင့်
ကျပ်မြက ထိုင်ရာမှ ဖျတ်ခနဲထလျက် လူအုပ်ကြားဝင်)
အားလုံးနောက်နည်းနည်းစီဆုတ်ပါ။ တစ်ဦးချင်း
ခေါ်ပေးမှာမို့ ကိုယ့်နေရာကိုယ်နေကြပါ။ ဦးဆုံး
လက်ခံယူဖို့က ကိုခင်မောင် မကျင့်မြပါ... (လင်မယား
နှစ်ယောက်လူတွေတိုးဝေ့ထွက်လာ...)

သောင်းထိုက်စိုး - ဘိုးတော် တိမ်လွှာဆီခင်ဗျားတို့အပ်တဲ့ပစ္စည်း မှန်၊ မမှန် အရေအတွက်တိကျ၊ မတိကျစစ်ပါ။ မှန်ရင် ဒီစာရွက်မှာပစ္စည်းလက်ခံရကြောင်း လက်မှတ်ထိုးပါ။ (ခင်မောင်မြင့်နှင့်ကျင်မြပစ္စည်းစစ်။ မှန်၍ လက်မှတ် ထိုး။ ပြုံးပျော်လျက် မူလထိုင်နေရာပြန်လာပြီး လင်မယားနှစ်ယောက်တွတ်ထိုးစကားပြောနေ) နောက်လက်ခံရမှာက ဒေါ်ကြီးဒေါ်သေးတာ . . . ဒေါ်သေးတာက ပစ္စည်းအရေအတွက်များတော့ သေချာစစ်ပါ။ တရားရုံးမှာ သက်သေခံခဲ့တဲ့အတိုင်း အပ်တာနဲ့ကိုက်၊ မကိုက်ကြည့်ပါ။ ကိုက်ရင်လက်မှတ် ထိုးပါ။ (ဒေါ်သေးတာ ပျာယာခတ် အမူအရာနှင့် ထွက်လာပြီးပစ္စည်းလက်ခံ။ ပြီးတော့ စကားပြောခွင့် တောင်း)

ဒေါ်သေးတာ - အဒေါ်အနေနဲ့ မတော်လောဘမရှိသင့်ဘဲ ရှိခဲ့လို့ ဒီပစ္စည်းတွေဆုံးမလို့ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဟောဒီက လူကြီးမင်း တွေ စွမ်းဆောင်ပေးလို့ ပစ္စည်းပြန်ရခဲ့တယ်။ ဥစ္စာရင်း မှန်လို့ပြန်ရတယ်ဆိုပေမယ့် ကျပ်သဘောကတော့ ဒါတွေဟာ ငါမပိုင်တော့ဖူးလို့ဘဲ ခံယူထားပါတယ်။ ဒီအသိဝင်တာနဲ့ ဒီပစ္စည်းတွေလူပစ်ဖို့ပဲ အာရုံရှိနေပါတယ်။ အဲ . . . လူရေးစဉ်းစားတော့ အကြံဖြစ်တာက သူ့စိုးလက်ရောက်သွားတဲ့ ကျပ်တို့ကိုးကွယ်တဲ့

ရှပ်ပွားတော်တွေဟာ ဘာသာရေးအမြင်နဲ့ ကြည့်ရင်
မသန့်တော့ဘူး။ ဒီတော့ သန့်အောင် အနေကဇာတင်
ရမယ်။ သစ်သားရှပ်ထုတွေကို ရွှေပြန်ချပြီး။ အနေကဇာ
တင်ပွဲကို တခမ်းတနားကျင်းပမယ်။ ပြီးတော့ ပိုလျှံတဲ့
ပစ္စည်းတွေထုခွဲပြီး ဘုရားကုန်းတောင်ပေါ်မှာ စေတီ
တစ်ဆူတည်မယ်။ အဲဒီစေတီမှာ ကျန်တဲ့လက်ဝတ်
လက်စားတွေ ဌာပနာပစ်မယ်လို့ စိတ်ကူးမိပါတယ်။
(ဒေါ်သေးတာစကားအဆုံးတွင် လက်စုပ်သံများ
ပိုသံစီသွား။ ရှိုးကျူးစကားများပြော)

ဦးသာလှ

- ကောင်းလိုက်တဲ့အကြံဉာဏ်ဗျာ... ဒီအတွေ့ရလိုက်
တာကိုက သာဓုခေါ်စရာ ဖြစ်နေပါတယ်။

သောင်းထိုက်စိုး

- ကဲ ကျန်သူတွေ ထပ်မံလွှဲပေးပါမယ်။ ဒေါ်စိန်တုတ်။
(ဒေါ်စိန်တုတ်ထွက်လာပြီးလက်ခံယူ)
မညိုမြ (မညိုမြ ပစ္စည်းလက်ခံယူပြီး နှစ်လိုစွာနှမ်းလိုက်)
အခုနောက်ဆုံး ပိုင်ရှင်ကတော့ ဦးမူတူးပါပဲ။ ဦးမူတူး
ရဲ့ပစ္စည်းကလည်း အရေအတွက်များတော့ သေချာ
စစ်ယူဖို့လိုပါတယ် (ဦးမူတူးဟူသော ကုလားအခန်းကြီး
လန်ကွတ်တီ၊ အကျီဗလာနှင့် တုန်တုန်ချည်ချည်
ထွက်လာ။ ပစ္စည်းလက်ခံပြီး လူအုပ်နောက်သွားထိုင်
နေ။ ကဲ ပစ္စည်းပါသွားသူတွေ အားလုံးစုံမယ်ထင်ပါ
တယ်။ ကျွန်တော်တို့သိမ်းဆည်းရသမျှကလည်း

ဒါပဲပဲ။ ဒီပြစ်မှု ကျူးလွန်သူတွေကတော့ တရားဥပဒေ
အရ အရေးယူခံရပါလိမ့်မယ်။ ကံဆရာလေးပြောစရာ
ရှိတာပြောပါဦး (ဆရာခင်မောင်မြင့်ကိုတောင်းဆို)

ဆရာခင်မောင်မြင့် -

(ရှေးအနည်းငယ်ထွတ်လာပြီးပြော) ဒီနေ့ ကျွန်တော်
တို့ကြုံတဲ့ပွဲဟာ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာအပြည့်နဲ့ပါ။
ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့မရောက်ခင် ကျွန်တော်တို့ကြုံတွေ့ခဲ့ရပုံ
ကတော့ စိုးရိမ်စရာ၊ ရင်ထိတ်စရာကောင်းခဲ့ပါတယ်။
လူလိမ်မောင်သန့်၊ တိမ်လွှာနဲ့ စိန်အောင်တို့ ဒီရွာ
ရောက်လာကတည်းက ကျွန်တော်မသင်္ကာခဲ့ဘူး။
မဟိဒ္ဓိသဒ္ဓိရှင်လို့ ဘွဲ့ခံယူပြီး လူအထင်ကြီးအောင်
လုပ်ပြကတည်းက တစ်ခုခုအကြံရှိမယ်လို့ထင်တယ်။
ဒါကြောင့် စခန်းမှူးကြီးကို ကြိုတင် တင်ပြပြီး သတင်း
ထောက်လှမ်းတဲ့အခါ သူတို့က လူကောင်းမဟုတ်မှန်း
သိခဲ့တယ်။ သိတဲ့အချိန်ကစပြီး အသိပေးသင့်သူကို
အသိပေးပြီး။ အချိန်ယူစောင့်ကြည့်ခဲ့ပါတယ်။
ကျွန်တော်တို့ ရွာသူရွာသားတွေ ဗဟုသုတနည်းမှ၊
လွှဲမှားတဲ့ယုံကြည်မှုပေါ် အသုံးချပြီး ဘိုးတော်ဟန်
ဆောင်လိမ်ခဲ့တယ်။ ဒါကို ယုံကြည်တဲ့ ကျွန်တော်တို့
ရွာသားတွေက ကျွန်တော်တို့စကားကို ဥပေက္ခာပြုပြီး
ဘိုးတော်စကားကို အယုံကြီးယုံခဲ့တယ်။ တကယ်လို့
ဒါတွေဟာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ယုံကြည်စရာမဟုတ်ဘူးလို့

လက်ခံရင် ဒီအဖြစ်မျိုးကို မရောက်နိုင်ပါဘူး။ အပ်နဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာ ပုဆိန်နဲ့ပေါက် ဖြေရှင်းခဲ့ရလို့ တော်တော်ပင်ပန်းခဲ့ကြတယ်။ စိတ်ဆင်းရဲခံရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘဝနဲ့ရင်းပြီး သိခဲ့တဲ့အသိတရားတစ်ခု ရလိုက်တာတော့ အမြတ်တစ်ခုပါပဲ။ ဒီအမြတ်ကြောင့် နောက်နောင် အလိမ်ခံရဖို့အကြောင်းမရှိတော့ပါဘူး။ အသိဉာဏ်မဲ့တုန်းက မျက်လုံးစုံမှိတ် ယုံခဲ့ပေမယ့် ခုတော့ ယုံတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ရွာသားတွေရဲ့ အသိဉာဏ်ကို ဝိတ်ဖုံးထားတဲ့ တိမ်တိုက်ဟာ ခုတော့ လွင့်ပြယ်ပြီး လမင်းနဲ့ အလင်းကို မြင်နိုင်ပြီမို့ ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ “မြို့မှောင်ကင်း၍လမင်းသာ” ချိန်ရောက်ပါပြီလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ (အားလုံးက လပ်ခုပ်ဩဘာတီးအားပေး)

အားလုံး

- ဟုတ်တယ်... ကျုပ်တို့ရွာမှာ အလင်းရပြီ။ လူတွေရဲ့ အသိဉာဏ်အလင်းအားပေးတဲ့ စာကြည့်တိုက်လည်း ရှိနေပြီဆိုတော့ လမင်းထိန်ထိန်သာပြီပေါ့ဗျာ... (တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးလက်ဆွဲနှုတ်ဆက်၊ ပွေဖက်ဝမ်းသာနေချိန်၊ တီးဝိုင်းမှ “မြို့မှောင်ကင်း၍လမင်းသာ” သီချင်းအတီးပိုဒ်ခင်း။ အားလုံးက သံပြိုင်ဆို။ အသိတရားသတိထားဆင်ခြင်ပါ * * * ဆင်ခြင်ပါမှ အမှန်ကိုမြင်နိုင်တာ * * * အမှန်သိတော့ အမှား

မရှိနိုင် * * * မကောင်းကြံသော်လည်း ကြံစည်မှု
 သာလွဲ * * * တို့များအကဲဖြတ်နိုင် * * * အသိဉာဏ်
 ပိတ်ဆုံး စုံလုံးကန်းတဲ့ဘဝက လွတ်မြောက်စေရန်
 * * * ဗဟုသုတပွားစေရန် * * * ဖတ်ပါမှတ်ပါ
 သင်ယူလေ့လာပါ * * * သို့မှသာ အမှောင်တွေ
 လွင့်ပါ။ ခွန်အားရှိတဲ့လမ်းလင်းသည့်ပမာ * * *
 (မြူမှောင်ဝေကင်းလမ်းသာ)၊ (လက်ရပ်ညီညီတီး၊
 သံပြိုင်ဆိုကြွေးရင်းနောက်ဆုံးအပိုဒ်တွင် တီးဆတ်သံ
 နှင့်အတူ ပြည်စုံကန်လန်ကာချ)

* * * * *

၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန်စာမူဆု

ပြဇာတ်စာပေ ဒုတိယဆု

“မြို့မှောင်ကင်း၍လမ်းသာ”

ဧရာသု - ဖောင်ဆန္ဒ (လယ်ဝေး)

အဖ ဦးဝင်းနိုင်၊ အမိဒေါ်သောင်းတို့မှ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၃ ရက်နေ့တွင် လယ်ဝေးမြို့၊ စီပိုင်းရွာ၌ မွေးဖွားသည်။ ငယ်စဉ်က စီပိုင်းရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် စာပေသင်ယူခဲ့သည်။ လယ်ဝေးအထကမှ တန်းမြင့်ကျောင်းထွက် စာမေးပွဲအောင်မြင်ခဲ့ပြီး တပ်မတော်တွင် ရောက်မှ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရခဲ့သည်။

၁၉၆၃ ခုနှစ် “သင့်ဘဝတွေဝင်း” တွင် “သာနှင့်အဖ” စာညွှန်ဖြင့် စာပေလောကသို့ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ မေ့ရင်းစုံတွင် ဝတ္ထုတို (၁၀၀) ကျော်၊ ဆောင်းပါး (၁၀၀) ခန့် ရေးသားခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓ၏ စာဥယျာဉ် (၁/၃) အပါအဝင် ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် (၁၃) အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပြီး နိုင်ငံတော်မှ ကြီးမှူးကျင်းပသော စာပေပြိုင်ပွဲများတွင် ဆု (၇) ဆု ရခဲ့သည်။ ယခုအခါ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ စာပေနှင့်စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ၊ မြို့နယ်မှူးယစ်ဆေးဝါး ဆန်ကျင်ရေးအသင်းဥက္ကဋ္ဌတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်နေပြီး စာပေများ ရေးသားလျက်ရှိသည်။

အမည်ရင်းမာ ဦးစိုးဝိုင်ဖြစ်သည်။

- နတ်စင်လမ်း၊ ရွာမရပ်ကွက်၊ ထောက်ကြံ့မြို့၊ ရန်ကင်းတိုင်း။

